

EUROPESE TRIËNNALE VOOR KERAMIEK EN GLAS / EUROPEAN TRIENNIAL FOR CERAMICS AND GLASS / TRIENAL EUROPEA DE CERÁMICA Y VIDRIO

CÉRAMIQUE
TRIENNALE EUROPÉENNE
V E R R E

2 0 1 0

EUROPESE TRIËNNALE VOOR KERAMIEK EN GLAS / EUROPEAN TRIENNIAL FOR CERAMICS AND GLASS / TRIENAL EUROPEA DE CERÁMICA Y VIDRIO

CÉRAMIQUE
TRIENNALE EUROPÉENNE
V E R R E

2 0 1 0

Sommaire / inhoud / contents / índice

Préface / Proloog	4
Preface / Prólogo.....	5
Avant-propos	6
Voorwoord	7
Foreword	8
Prefacio	9
Introduction . Pascale De Visscher	10
Inleiding . Pascale De Visscher	11
Introduction . Pascale De Visscher	12
Introducción . Pascale De Visscher	13
Introduction . Alberto Andrés	14
Inleiding . Alberto Andrés	15
Introduction . Alberto Andrés	16
Introducción . Alberto Andrés	17
Introduction . Julian Stair	18
Inleiding . Julian Stair	19
Introduction . Julian Stair	20
Introducción . Julian Stair	21
Belgique / België / Belgium / Bélgica	23
Espagne / Spanje / Spain / España	45
Grande-Bretagne / Groot-Brittannië / United Kingdom / Gran Bretaña	69
Curriculum vitae	91
Colophon	102

Voici plus de quatre ans que le WCC•BF est implanté sur le site des anciens Abattoirs.

Avec le WCC•BF, la Maison du Design, le Grand-Hornu Images et la section Design de l'ESAPV, Mons peut désormais revendiquer une place de choix parmi les grandes villes du design et de l'artisanat de création.

Mettre en lumière le talent d'artisans – d'artistes devrait-on dire tant la créativité et l'audace de leurs productions sont éclatantes –, tel est l'objectif de cette initiative.

Plus personne ne l'ignore, Mons sera Capitale européenne de la Culture en 2015. A ce titre, il est important que nous puissions nouer des collaborations, développer des partenariats et mener des projets à dimension européenne. Le WCC•BF s'y emploie de façon magistrale.

Alors, laissez-vous séduire par cette exposition !

Je tiens à féliciter le WCC•BF pour son savoir-faire, qui contribue à renforcer et enrichir le réseau des arts appliqués et du design dans la région de Mons.

Elio Di Rupo
Bourgmestre
Ministre d'État

Het is nu meer dan vier jaar dat het WCC•BF gevestigd is op de site van de oude Slachthuizen.

Met het WCC•BF, het Maison du Design, het Grand-Hornu Images en de afdeling Design van het ESAPV, kan Bergen een bevoorrechte plaats opeisen tussen de grote steden van het design en van de toegepaste kunsten.

Het talent van de kunstenaars in de schijnwerpers zetten – moet het gezegd, van artiesten van wie de creativiteit en de durf van hun producties schitterend zijn –, is het doel van dit initiatief.

Iedereen is ervan op de hoogte, Bergen zal Europese Cultuurhoofdstad zijn in 2015. In deze context is het belangrijk dat wij samenwerkingen kunnen aangaan, partnerships opzetten en projecten met een Europese dimensie leiden. Het WCC•BF zal er zich op meesterlijke wijze van kwijten.

Laat u dus verleiden door deze tentoonstelling!

Ik hou eraan het WCC•BF te feliciteren voor zijn knowhow, die bijdraagt tot het verstevigen en verrijken van het netwerk van de toegepaste kunsten en van het design in de streek van Bergen.

Elio Di Rupo
Burgemeester
Minister van Staat

For more than four years, the WCC•BF has been based on the site of the former Abattoirs.

With the WCC•BF, the Maison du Design, the Grand-Hornu Images and the Design section of the ESAPV, Mons can now take pride of place amongst the cities of design and creative craftsmanship.

Highlighting the talents of craftsmen, of artists, to show that both the creativity and the daringness of their works are striking, that is the aim of the initiative.

It is difficult to escape the fact: Mons will be the European Capital of Culture in 2015. It is therefore important for us to be able to bring professionals together, foster partnerships and host projects on a European scale. The WCC•BF holds the key to this.

So, let your imagination run away with you as you go around this exhibition!

I would like to take this opportunity to congratulate the WCC•BF for its expertise, which contributes towards strengthening and enriching the applied arts and design network in the Mons region.

Elio di Rupo
Mayor
State Minister

Hace ya más de cuatro años que el WCC•BF se instaló en el antiguo matadero.

Con el WCC•BF, la *Maison du Design* (casa del diseño), el *Grand-Hornu Images* y la sección de diseño del ESAPV, Mons puede reivindicar su lugar entre las grandes ciudades del diseño y de la artesanía de la creación.

El objetivo de esta iniciativa es dar visibilidad al talento de artesanos; aunque deberíamos llamarlos artistas, dado que la creatividad y la audacia de sus obras es brillante.

Como todo el mundo sabe, Mons será Capital Europea de la Cultura en 2015. Por ello, es importante que podamos establecer colaboraciones, desarrollar parternariados y llevar a cabo proyectos con una dimensión europea. El WCC•BF se está empleado de forma magistral.

¡Déjense seducir por esta exposición!

Aprovecho para felicitar al WCC•BF por su savoir-faire, que contribuye a reforzar y enriquecer la red de artes aplicadas y del diseño en la región de Mons.

Elio Di Rupo
Alcalde
Ministro de Estado

Avant-Propos

Désormais, la Triennale européenne de la Céramique et du Verre sera basée sur le même concept que celui de notre Triennale européenne du Bijou contemporain dont nous préparons la quatrième édition : faire dialoguer les œuvres de créateurs belges avec celles d'artistes de deux pays invités, afin de donner au public une image à la fois globale et détaillée de la création contemporaine dans chacun des pays présentés.

Pour cette édition de 2010, nous avons invité céramistes et verriers de deux pays de cultures très différentes, aux modes d'expressions forts et cependant variés : l'Espagne et la Grande-Bretagne.

Les sélections nationales ont été opérées par Julian Stair pour la Grande-Bretagne et Alberto Andrés pour l'Espagne. Quant à la sélection belge, elle a été confiée à Jean Claude Legrand, pour la Communauté française, et Frank Steyaert pour la Flandre.

Cette notion d'échanges internationaux nous tient particulièrement à cœur car elle s'inscrit dans la dynamique du World Crafts Council (Conseil mondial des arts appliqués), association non-gouvernementale reconnue par l'UNESCO, vaste réseau d'information et d'échanges représenté dans plus de quatre-vingt pays dont une vingtaine en Europe. La section européenne de cette association est particulièrement active et le WCC•BF organise, en partenariat avec elle, le Prix européen des Arts appliqués.

C'est donc tout naturellement, en ce qui concerne l'organisation de la présente Triennale, que nous avons souhaité collaborer avec des associations-sœurs dans ce réseau : le Crafts Council pour la Grande-Bretagne et la *Fundación Española para la Innovación de la Artesanía* (Fundesarte) pour l'Espagne.

Cette année, la Triennale a lieu au moment où la Belgique assure la Présidence de l'Union européenne. Elle a été retenue comme événement labellisé dans le cadre de cette présidence.

Cette fois encore, la Triennale européenne de la Céramique et du Verre est organisée en partenariat avec le Service culturel de la Ville de Mons et avec le soutien du Service des Arts plastiques de la Communauté française Wallonie-Bruxelles et celui de nos collègues de Design Vlaanderen.

Qu'ils soient tous vivement remerciés pour la confiance qu'ils nous accordent.

Anne Leclercq
Directrice du WCC•BF

Voorwoord

Voortaan zal de Europese Triënnale voor Keramiek en Glas worden gebaseerd op hetzelfde concept als onze Europese Triënnale voor Hedendaagse Sieraden, waarvan we de vierde editie voorbereiden : het werk van de Belgische kunstenaars in dialoog laten treden met dit van de artiesten van de twee uitgenodigde landen, teneinde het publiek een beeld te geven dat tegelijkertijd globaal en gedetailleerd is van de hedendaagse creatie in elk van de voorgestelde landen.

Voor deze editie van 2010 hebben wij keramisten en glasbewerkers uit twee landen met een erg verschillende cultuur uitgenodigd, met sterke en toch verschillende uitdrukkingwijzen : Spanje en Groot-Brittannië.

De nationale selecties werden gedaan door Julian Stair voor Groot-Brittannië en door Alberto Andrés voor Spanje. Wat de Belgische selectie betreft, deze werd toevertrouwd aan Jean Claude Legrand, voor de Franse gemeenschap en aan Frank Steyaert voor Vlaanderen.

Dit idee van internationale uitwisselingen gaat ons erg ter harte want dit past in de dynamiek van het World Crafts Council (Wereldraad voor toegepaste kunsten), een niet-gouvernementele vereniging die erkend is door de UNESCO, een groot netwerk van informatie en uitwisselingen, aanwezig in meer dan tachtig landen waarvan een twintigtal in Europa. De Europese afdeling van deze vereniging is bijzonder actief en het WCC•BF organiseert, in partnership met haar de Europese Prijs voor Toegepaste Kunsten.

Het is dus heel natuurlijk dat, voor wat de organisatie van deze Triënnale betreft, wij wensten samen te werken met de zusterverenigingen van dit netwerk: de Crafts Council voor Groot-Brittannië en de *Fundación Española para la Innovación de la Artesanía* (Fundesarte) voor Spanje.

Dit jaar heeft de Triënnale plaats op het ogenblik dat België het voorzitterschap van de Europese Unie waarneemt. Ze werd weerhouden als evenement dat in het kader van dit voorzitterschap plaatsvindt.

Ook deze keer wordt de Europese Triënnale voor Keramiek en Glas georganiseerd in partnership met de Cultuurdienst van de Stad Bergen, met de steun van de Dienst Plastische Kunsten van de Franse gemeenschap Wallonië-Brussel en onze collega's van Design Vlaanderen.

Wij danken hen allen hartelijk voor het vertrouwen dat ze ons schenken.

Anne Leclercq
Directrice van het WCC•BF

Foreword

From now on, the Triennale européenne de la Céramique et du Verre (European Triennial for Ceramics and Glass) will be based on the same concept as that of our Triennale européenne du Bijou contemporain (European Triennial for Contemporary Jewellery), which is about to celebrate its fourth year: making the works of Belgian designers talk to those of artists from the two guest countries, giving the public an image which is both global and detailed of contemporary craft in each of the countries presented.

For the 2010 exhibition, we have invited ceramics and glass makers from two countries with different cultures, with strong, yet diverse ways of expressing themselves: Spain and Great Britain.

National selections have been provided by Julian Stair for Great Britain and Alberto Andrés for Spain. As far as the Belgian selection is concerned, this has been placed in the hands of Jean Claude Legrand, for the French Community, and Frank Steyaert for Flanders.

The concept of international exchange is particularly close to our hearts as it demonstrates the dynamism of the World Crafts Council, a non-government organisation recognised by UNESCO, a vast information and exchange network with representatives from more than eighty countries, about twenty of them in Europe. The European section of the association is especially active and, in conjunction with it, the WCC•BF awards the European Prize for Applied Arts.

In terms of the organisation of this European Triennial for Ceramics and Glass, it is therefore absolutely natural for us to seek to work alongside sister associations in the network: the Crafts Council for Great Britain and the *Fundación Española para la Innovación de la Artesanía* (Fundesarte), the Spanish Foundation for Innovation in Arts and Crafts for Spain.

This year, the Triennial Exhibition is taking place at a time when Belgium is home to the Presidency of the European Union. It has been chosen as one of the Presidency's flagship events.

The Exhibition is being organised in partnership with the City of Mons Cultural Service with the support of the Wallonia-Brussels French Community Fine Arts Service and our colleagues from Design Vlaanderen.

I would like to thank all of them wholeheartedly for placing their trust in us.

Anne Leclercq
Director, WCC•BF

Prefacio

La Trienal Europea de Cerámica y Vidrio se basará en el mismo concepto que nuestra Trienal Europea de la Joyería Contemporánea, de la que ya estamos preparando la cuarta edición: hacer dialogar a las obras de los creadores belgas con las de los artistas de los países invitados, con el objetivo de ofrecer al público una imagen global a la vez que detallada de la creación contemporánea en cada uno de los países representados.

Para esta edición de 2010, hemos invitado a ceramistas y vidrieros de dos países de culturas muy diferentes, de formas de expresión rotundas y variadas: España y Gran Bretaña.

La selección nacional de obras la han llevado a cabo Julian Stair en Gran Bretaña y Alberto Andrés en España. La selección belga la ha realizado Jean Claude Legrand, en la comunidad francesa y Frank Steyaert, en la comunidad flamenca.

Esta noción de intercambios internacionales es sumamente importante para nosotros, ya que se inscribe en la dinámica del World Crafts Council (Consejo Mundial de la Artesanía). Se trata de una asociación no gubernamental reconocida por la UNESCO, una amplia red de información y de intercambios representada en más de ochenta países, una veintena de ellos en Europa. La sección europea de esta asociación es particularmente activa y el WCC•BF colabora con ésta en la organización del Premio Europeo de las Artes Aplicadas.

Resulta natural pues, que en la organización de la actual Trienal hayamos deseado colaborar con asociaciones hermanas en este ámbito: el Crafts Council en Gran Bretaña y la *Fundación Española para la Innovación de la Artesanía* (Fundesarte) en España.

Este año, la Trienal tiene lugar cuando Bélgica ostenta la presidencia de la Unión Europea. Por ello, este evento se enmarca bajo esta etiqueta.

En esta edición, la Trienal Europea de Cerámica y Vidrio también se ha organizado en colaboración con el Servicio cultural del Ayuntamiento de Mons y cuenta con el apoyo del Servicio de artes plásticas de la Comunidad francesa Valonia-Bruselas y de nuestros compañeros de Design Vlaanderen.

A todos ellos, les agradezco enormemente la confianza depositada.

Anne Leclercq
Directora del WCC•BF

Vers un marché décloisonné

La cause est entendue. Avec Picasso, Miro, Fontana, la céramique et le verre se sont définitivement affranchis de leur vocation utilitaire et ont pris place dans l'art contemporain. Depuis lors, nombre d'artistes plasticiens, tels que Schütte, Deacon, Penone, Gormley, Koons, Orozco ont à leur tour exploré ces matériaux avec succès. Cependant, en dépit de cette émancipation, œuvres en verre et en céramique ont longtemps peiné à se faire reconnaître. Il y a peu, le marché rechignait encore à leur donner une cote. Ainsi, sur la centaine de céramiques contemporaines proposées aux enchères en 2009 par la maison de ventes parisienne Camard, seule une petite moitié avait trouvé preneur. Les prix atteints pour la majorité d'entre elles restaient modestes et, dans tous les cas, très en-deçà des œuvres qui jouissent du statut de sculpture. Seules exceptions, les œuvres céramiques ou verrières produites par des plasticiens de passage dans ces disciplines et qui, à ce non-titre pourrait-on dire, jouissent du statut de sculpture.

En cause, un passé artisanal associé à ces matériaux qui l'est encore les œuvres réalisées en verre ou en céramique, fussent-elles à la pointe d'un questionnement contemporain. Inconsciemment associées au multiple et à l'utilitaire, elles n'ont longtemps rencontré qu'indifférence voire méfiance auprès de la critique et des galeries généralistes. Résultat, ces disciplines ne trouvaient à se faire connaître qu'au travers de canaux spécialisés, en marge d'un margé désormais décloisonné : galeries centrées sur les métiers d'art ou sur un matériau ; revues et magazines à forte identité corporatiste. Or, comme le fait remarquer Yves Pelletier, commissaire de la Biennale de Vallauris, nombre de ces revues et magazines "sont pris au piège de leur volonté de soutenir à tout prix une filière en difficulté. Les œuvres font généralement l'objet d'une simple présentation consensuelle sans véritable analyse ni prise de position, et où les questions de savoir-faire envahissent le champ de réflexion." Ces publications n'offrent donc pas au collectionneur d'art contemporain de quoi se faire une opinion. Quant aux galeries spécialisées, elles sont peu nombreuses et encore moins nombreuses à oser présenter des œuvres autres que décoratives.

Depuis lors, cependant, l'enseignement a changé. En Europe, en particulier, le verre et la céramique ont gagné les écoles d'art et les auditoriums, se mêlant aux autres disciplines artistiques, tant pratiques que théoriques. Depuis lors, une qualité plastique et conceptuelle est apparue, qui n'a rien à envier aux œuvres que les collectionneurs d'art contemporain s'arrachent à prix d'or en salle de vente ou dans les foires. Depuis lors, enfin, cette qualité s'est fait connaître, notamment au travers de Biennales et de Triennales aujourd'hui internationalement reconnues.

Certes, la plupart ces manifestations restent centrées sur un matériau ou sur une discipline. On peut donc se demander si, à l'instar des galeries spécialisées, ces initiatives ne maintiennent pas la création céramique et verrière en marge du marché contemporain et de sa mixité ; si elles ne contribuent pas à les enfermer un peu plus dans leurs disciplines, prolongeant ainsi leur marginalité. C'est un risque: consanguinité, repli corporatiste seraient en effet à craindre si les œuvres proposées dans ces manifestations n'étaient tôt ou tard sanctionnées par le marché. Or, le marché aujourd'hui se manifeste. Timidement sans doute, mais indéniablement. Alors que des lieux spécialisés ferment un peu partout, de nouvelles galeries pluridisciplinaires s'ouvrent, qui affichent leur volonté de défendre la céramique et le verre comme moyen d'expression au même titre que la peinture ou la photographie. Et les prix peu à peu montent. Le Salon International *Collect* de mai 2010 organisé à Londres à la galerie Saatchi en témoigne. Il semble donc que loin de marginaliser ces disciplines, Biennales et Triennales attirent, au contraire, par leur retentissement et la qualité des œuvres présentées, l'attention des acteurs du marché. Et cela seul suffit à justifier leur existence.

Pascale De Visscher
Journaliste

Naar een ontzuilende markt

Het is een feit. Met Picasso, Miro, Fontana hebben keramiek en glas definitief het juk van gebruiksvoorwerpen afgeworpen en hebben ze hun plaats gevonden in de hedendaagse kunst. Sedertdien hebben een aantal plastische kunstenaars, zoals Schütte, Deacon, Penone, Gormley, Koons, Orozco op hun beurt deze materialen met succes geëxploreerd. Ondanks deze emancipatie hebben kunstwerken in glas en keramiek het lange tijd moeilijk gehad om zich te doen erkennen. Tot voor kort had de markt er geen zin in om hen een cijfer te geven. Zo heeft van de honderden hedendaagse keramiekstukken die in 2009 in het Parijse verkoophuis Carnard voor verkoop per opbod werden aangeboden slechts de helft een afnemer gevonden. De gehaalde prijzen voor de meeste ervan bleven bescheiden en, in alle gevallen, veel van de werken hebben veel van de werken het statuut van beeldhouwwerk. De enige uitzonderingen, de keramiek- en glaswerken die werden gemaakt door tijdelijke kunstenaars in deze disciplines die, bij afwezigheid van deze titel om zo te zeggen, het statuut van beeldhouwwerk krijgen.

In het geding, een vormgevings, verbonden aan deze materialen dat de kunstwerken gemaakt uit glas of keramiek met zich meedragen, stonden ze op het punt van een hedendaagse vraagstelling. Onbewust verbonden met het veelvoud en het gebruik, hebben ze lang af te rekenen gehad met onverschilligheid, ja zelfs wantrouwen bij de critici en de algemene galerieën. Het resultaat: deze disciplines werden enkel bekend via gespecialiseerde kanalen, in de marge van een voortaan ontzuilde markt, galerieën die toegespitst zijn op de kunstberoepen of op een materiaal, tijdschriften met een sterk corporatistische identiteit. Of, zoals Yves Pelletier, commissaris van de Biënnale van Vallauris doet opmerken dat heel wat van deze tijdschriften "gevangen zitten in hun wil om te allen prijze een sector in moeilijkheden te willen ondersteunen". De kunstwerken maken in het algemeen het voorwerp uit van een eenvoudige consensuele voorstelling zonder echte analyse noch stellingneming, en waarbij de kwesties van het savoir-faire de reflectievelden overweldigen. Deze publicaties bieden dus aan de verzamelaar van hedendaagse kunst niet de kans zich een opinie te vormen. Wat de gespecialiseerde galerieën betreft, deze zijn weinig talrijk en nog minder talrijk zij die andere kunstwerken dan de decoratieve durven tentoon te stellen.

Sindsdien is het onderwijs nochtans veranderd. In Europa in het bijzonder hebben het glas en het keramiek de kunstschole en de auditoria veroverd, waarbij ze zich mengden met de andere kunst-disciplines, zowel praktische als theoretische. Er is een plastische en conceptuele kwaliteit opgekomen, die de kunstwerken waar de verzamelaars van hedendaagse kunst tegen een hoge prijs in een verkoopzaal of op beurzen om vechten niet benijdt. Sindsdien heeft deze kwaliteit zich doen kennen, met name door de Biënnales en Triënnales die vandaag internationaal erkend zijn.

Toch blijven de meeste van deze manifestaties gefocust op een materiaal of een discipline. Men kan zich dus afvragen of, naar het voorbeeld van de gespecialiseerde galerieën, deze initiatieven niet de creatie met keramiek en glas in de marge van de hedendaagse markt en zijn gemengd karakter houden; of ze niet bijdragen tot het meer opsluiten ervan in hun disciplines, tot het aldus verlengen van hun marginaliteit. Het is een risico: bloedverwantschap, corporatistisch op zichzelf terugplooiën, zijn inderdaad te vrezen indien de werken die tijdens deze manifestaties worden voorgesteld niet vroeg of laat door de markt worden gesanctioneerd. Nu, de markt manifesteert zich vandaag. Weliswaar schuchter, maar onmiskenbaar. Terwijl de gespecialiseerde plaatsen zowat overal sluiten, gaan er pluridisciplinaire galerieën open, die hun wil tonen om keramiek en glas te verdedigen als uitdrukkingmiddel, in dezelfde mate als de schilderkunst of de fotografie dit doen. En beetje bij beetje stijgen de prijzen. De Internationale Beurs *Collect* van mei 2010 georganiseerd in Londen in de galerie Saatchi is er getuige van. Het blijkt dus dat ver van deze disciplines te marginaliseren, Biënnales en Triënnales, in tegendeel, door hun weerklank en de kwaliteit van de getoonde werken, de aandacht van de marktactoren trekken. En dit alleen volstaat om hun bestaan te rechtvaardigen.

Pascale De Visscher
Journalist

Toward an open market

It's official. Thanks to the likes of Picasso, Miro and Fontana, ceramics and glass have broken free from their purely functional vocation and taken their place in the world of modern art. Ever since, many artists, most notably Schütte, Deacon, Penone, Gormley, Koons and Orozco, have in turn begun to experiment with these materials, with great success. However, despite this emancipation, glass and ceramic works of art have been struggling to achieve the recognition they deserve. Until only recently, the market has not placed much, if any, value on them. So, of the hundred or so contemporary ceramic works auctioned in 2009 by Parisian auction house Camard, barely half were sold. The prices reached for most of these were modest, and all were far below the values reached by pieces enjoying the loftier status of sculptures. The only exceptions are ceramic or glass pieces produced by artists who specialise in other disciplines, and which are thus automatically raised to the status of sculptures themselves.

At issue are the traditional associations of these materials, their roots in crafts, which still cast a shadow on works of art made from glass or ceramics, however cutting-edge this kind of work actually is. Subconsciously associated with mass-production and functionality, they have long been greeted with indifference and even mistrust by critics and non-specialist galleries. The result is that these disciplines have only been given a voice through specialist channels, on the periphery of a market which has already opened up: galleries specialising in a specific form of art or a material; reviews and magazines with a strong corporate identity. As Yves Pelletier, organiser of the Biennale de Vallauris, points out, many of these reviews and magazines "are victims of their own willingness to support a struggling sector. Works are generally subjected to a mere consensual presentation, without any real analysis or critical judgement, and technical questions get in the way of our ability to reflect on the work." So these publications give contemporary art collectors very little from which they can form an opinion. As for the specialist galleries, these are few and far between, and hardly any of them would dare to exhibit pieces which are anything other than decorative.

Now, however, the school of thought is changing. In Europe in particular, glass and ceramics have begun to win over art schools and universities alike, blending in with other artistic disciplines, both practical and theoretical. Now an expressive, conceptual quality is emerging, which can compete on an even playing field with works of art that modern art collectors are prepared to pay a fortune for in auction houses and at art exhibitions. And now this quality is being recognised, especially through the Biennial and Triennial exhibitions which today enjoy international renown.

Of course, most of these events focus on one particular material or one particular discipline. Like specialist art galleries, you might therefore ask yourself whether these initiatives will keep ceramic and glass design on the outskirts of the modern art market and its diversity; whether they are in fact further enclosing them in their own disciplines, making sure that they continue to be sidelined. That is a risk: if the works of art shown at these events are not accepted by the market sooner or later, there is a danger of withdrawal into their own limited sphere, resulting in inbreeding and self-absorption. The market is now starting to show an interest in these disciplines. Slowly, but surely. At a time when specialist venues are closing all around us, new multi-discipline galleries are springing up, expressing their willingness to defend ceramics and glass as a means of expression on a par with painting and photography. And prices are steadily rising too. *Collect* the international art fair for contemporary objects, presented by the British Crafts Council, which took place in May 2010 at London's Saatchi Gallery corroborates this. So it would seem that far from marginalising these disciplines, the Biennial and Triennial exhibitions are in fact attracting the attention of the people who matter, through their high profile and the high quality of the works they display. And that alone is enough to justify their existence.

Pascale De Visscher
Journalist

Hacia un mercado abierto

El caso está oído. Con Picasso, Miró y Fontana, la cerámica y el vidrio se han liberado definitivamente de su vocación utilitaria para ocupar un lugar en el arte contemporáneo. Desde entonces, numerosos artistas plásticos como Schütte, Deacon, Penone, Gormley, Koons u Orozco han explorado estos materiales con éxito. Sin embargo, a pesar de esta emancipación, las obras de vidrio y cerámica han tardado mucho tiempo en darse a conocer. Hasta hace poco, el mercado se resistía a valorarlas. Así, del centenar de cerámicas contemporáneas subastadas en 2009 por la empresa parisense Camard, sólo la mitad fueron adquiridas. Los precios alcanzados por la mayoría de estas obras fueron modestos y, en todos los casos, muy por debajo de los de las obras que gozan del estatus de escultura. Las únicas excepciones son las obras de cerámica o vidrio creadas por artistas plásticos de paso por estas disciplinas que, a tal título de artistas, han permitido la consideración de dichas obras como esculturas.

Como antecedente figura la tradición artesanal ligada a estos materiales, que lastra aún las obras realizadas en vidrio o cerámica, aún a pesar del enfoque de la óptica contemporánea. Inconscientemente asociadas a lo múltiple y a lo utilitario, han sido percibidas durante mucho tiempo con indiferencia o incluso desconfianza por parte de la crítica y de las galerías generalistas. De tal forma, estas disciplinas sólo podían darse a conocer a través de canales especializados, al margen de lo que hoy constituye un mercado abierto: galerías centradas en la artesanía o en un material concreto, o revistas y publicaciones con una fuerte identidad corporativista. Ahora bien, tal como afirma Yves Pelletier, comisario de la Bienal de Vallauris, muchas de estas revistas y publicaciones “caen en la trampa de querer mantener a toda costa una actividad en dificultades. Las obras sólo suelen presentarse de forma consensuada, sin un verdadero análisis ni valoración crítica, donde las cuestiones técnicas invaden el campo de la reflexión”. Estas publicaciones no ofrecen al coleccionista de arte contemporáneo una referencia con la que pueda formarse una opinión. En cuanto a las galerías especializadas, son pocas las existentes y aún menos numerosas las que se atreven a presentar obras que no sean decorativas.

Entretanto, por otra parte, esta percepción ha cambiado en el plano docente. En Europa, en particular, el vidrio y la cerámica han logrado entrar en las escuelas de arte y en los auditorios, mezclándose con otras disciplinas artísticas, tanto prácticas como teóricas. Esto ha permitido la aparición de una calidad plástica y conceptual que no tiene nada que envidiar a las obras que los coleccionistas de arte contemporáneo adquieren a precio de oro en las salas de subastas o en ferias. Desde entonces, esta calidad se ha dado a conocer a través de bienales y trienales hoy reconocidas internacionalmente.

Con todo, la mayoría de estas manifestaciones sigue centrándose en un material o en una disciplina. Cabe preguntarse si, tal como ocurre con las galerías especializadas, estas iniciativas dejan la creación cerámica y vidriera al margen del mercado contemporáneo y de su carácter mixto; si contribuyen a encerrarlas un poco más en sus disciplinas, prolongando su marginalidad. Es un riesgo: habría que temer la consanguinidad y el repliegue corporativista si las obras propuestas en estas manifestaciones no fuesen, más pronto o más tarde, reconocidas por el mercado. Ahora bien, el mercado se manifiesta. Tímida, sin duda, pero innegablemente. Mientras los centros especializados acaban cerrando por doquier, se abren nuevas galerías pluridisciplinarias con una voluntad manifiesta de defender la cerámica y el vidrio como medios de expresión al mismo nivel que la pintura o la fotografía. Y los precios suben poco a poco. El Salón Internacional Collect, organizado en mayo de 2010 en Londres en la galería Saatchi, es prueba de ello. Parece pues que, lejos de marginalizar estas disciplinas, las bienales y trienales atraen la atención de los actores del mercado por su repercusión y la calidad de las obras presentadas. Y eso basta para justificar su existencia.

Pascale De Visscher
Periodista

L'explosion de la céramique et du verre en Espagne

La sélection des œuvres et auteurs espagnols présentés à la Triennale européenne de la Céramique et du Verre de Mons 2010 n'est qu'un infime reflet de ce qu'on peut actuellement apprécier dans ces deux domaines de la création artistique fortement liés aux processus techniques et manuels. Ceux-ci s'intègrent de plus en plus dans le discours artistique général, sans perdre ses caractéristiques tant conceptuelles que plastiques, apportant ainsi un langage totalement différent dans l'art.

Le critère de sélection est une combinaison qui montre l'œuvre d'auteurs ayant une solide carrière internationale avec d'autres qui présentent un travail dont la projection et la proposition rendent indispensable leur présence dans des expositions qui souhaitent montrer l'actualité de ces deux disciplines en Espagne.

D'une part, des artistes tels que Enric Mestre, María Bofill, Ángel Garraza, Xavier Toubes et Xohan Viqueira, représentent une première génération d'auteurs qui ont développé leur œuvre dans les années 80 et ont évolué jusqu'à aujourd'hui dans un environnement culturel et artistique très différent où ils ont été à l'origine d'une série de langages perçus actuellement comme la norme dans le monde de la céramique et qui ont servi d'exemple et ont influencé les autres auteurs. Un élément qui ressort chez ces créateurs ainsi que d'autres qui ne figurent pas dans cette sélection, tels que Elena Colmeiro, Madola, ou Arcadio, est qu'ils sont parvenus à "faire école" dans les générations suivantes qui sont apparues dans les années 80, 90 et 2000, non seulement par leur travail, mais aussi leur attitude artistique et personnelle.

Les créateurs qui complètent cette sélection représentent une nouvelle génération déjà établie au niveau artistique et dont le travail est indiscutablement reconnaissable. Leur méthode de travail, plus multidisciplinaire dans certains cas, et la façon de "commercialiser" leur œuvre par le biais de galeries et d'expositions artistiques peuvent être des caractéristiques que nous observons de prime abord chez ces auteurs. Il faut ajouter à cette attitude une nécessité expressive qui va au-delà du domaine technique ou des qualités plastiques du matériau avec lequel ils travaillent.

L'exercice qui consiste à surpasser la technique et le matériau et à chercher la communication avec le spectateur est une pratique qui se généralise à l'instar d'autres pratiques artistiques. Par conséquent, en ce qui concerne la céramique et le verre, au moment de réaliser l'œuvre, on utilise parfois des langages très proches de la sculpture et de la peinture (phénomène très courant) et dans d'autres cas, ceux-ci se rapprochent de l'installation ou de la création vidéo. L'utilisation de ce type de langages implique une réflexion rapide, immédiate, sur le comportement des matières et l'éventail technique utilisés qui font en sorte que l'on recourt à un langage différent des autres disciplines artistiques.

Une caractéristique évidente de la céramique et du verre en Espagne est son éclectisme, ainsi que sa recherche et son investigation technique et conceptuelle. La cohabitation de plusieurs générations de créateurs ayant des langages complémentaires et l'interaction entre eux ont donné naissance à un panorama très actif et dynamique lié à la création d'un réseau d'événements et d'institutions qui soutient ces disciplines dans leur aspect contemporain.

C'est un honneur de pouvoir partager avec le public ces œuvres lors de la Triennale européenne de la Céramique et du Verre de Mons. Par conséquent, nous remercions les organisateurs et les sponsors, en particulier le WCC-BF, d'avoir offert cette opportunité à l'artisanat espagnol contemporain par le biais de ces disciplines très particulières que sont la céramique et le verre.

Alberto Andrés
Commissaire pour l'Espagne

De bloei van de keramiek en de glaskunst in Spanje

De selectie van Spaanse werken en kunstenaars die getoond worden tijdens de Europese Triënnale voor Keramiek en Glas in Bergen 2010 is een kleine greep uit wat momenteel gecreëerd wordt op beide vlakken van de artistieke creatie, die sterk gelinkt zijn aan technische en handmatige processen. Ze dringen steeds verder door in het algemene artistieke discours zonder hun conceptuele en plastische eigenschappen te verliezen. Zo brengen ze een volledig gedifferentieerde taal aan binnen de kunst.

Het selectie criterium is een combinatie die het werk toont van kunstenaars met een stevig internationaal traject maar ook van anderen van wie het werk een projectie en inplanting kent waardoor hun aanwezigheid onontbeerlijk is in tentoonstellingen die een momentopname willen vormen van de huidige staat van beide disciplines in Spanje.

Eenzijds vertegenwoordigen kunstenaars zoals Enric Mestre, María Bofill, Ángel Garraza, Xavier Toubes en Xohan Viqueira een eerste generatie kunstenaars die hun werk tijdens de jaren 80 opbouwden en die tot nu toe is blijven groeien binnen een compleet andere culturele en artistieke omgeving waar ze de basis legden van een aantal talen die momenteel als normaal beschouwd worden binnen de wereld van de keramiek en die dienst deden als voorbeeld voor en invloed op de rest van de kunstenaars. Een onomkeerbare verwezenlijking van deze kunstenaars maar ook van andere die niet in deze selectie werden opgenomen, zoals Elena Colmeiro, Madola, of Arcadio is dat ze erin geslaagd zijn een stroming te creëren die zich uitstrekt over de latere generaties en die ontstonden tijdens de jaren 80, 90 en 2000, niet alleen door hun werk maar ook door hun artistieke en persoonlijke houding.

De kunstenaars die deze selectie vervolledigen, vormen een nieuwe maar toch al geconsolideerde generatie op creatief niveau met een onbetwistbare vertegenwoordiging binnen het werk dat ze maken. Hun werk is vaak eerder multidisciplinair. De manier waarop het "gecommercialiseerd" wordt via galerieën en kunstbeurzen is één van de kenmerken die meteen opvallen bij deze kunstenaars. Bij deze houding komt een expressieve noodzaak die verder gaat dan het technische domein of de plastische eigenschappen van het materiaal dat elk van hen bewerkt.

Dit streven om het technische en het materiaal te overstijgen en het zoeken naar communicatie met de toeschouwer wordt steeds meer veralgemeend in samenhang met andere kunsttakken. Vandaar dat keramiek en glaskunst, bij het vorm geven van het werk, vaak talen gebruiken die dicht liggen bij de beeldhouwkunst en de schilderkunst (wat erg gebruikelijk is). In andere gevallen leunen ze aan bij de installaties of video creaties. Het gebruik van dergelijke talen leidt tot een onmiddellijk denkproces rond de persoonlijkheid van de materialen en de technische amplitude. Ze zorgen voor een andere expressievorm dan de andere kunst disciplines.

Een duidelijke bijzonderheid van de moderne Spaanse keramiek en glaskunst is de heterogeniteit en het zoeken naar en onderzoeken van technieken en concepten. Het gelijktijdig bestaan van verschillende generaties kunstenaars met aanvullende talen en de interactie tussen hen hebben geleid tot een erg actief en dynamisch panorama. Daarbij komt nog de organisatie van een aantal evenementen en instellingen die zich duidelijk richten op de hedendaagse invalshoek.

Het is een eer om deze werken met het publiek te kunnen delen tijdens de Europese Triënnale voor Keramiek en Glas in Bergen. We zijn de organisatoren en sponsors en het WCC•BF in het bijzonder dan ook bijzonder erkentelijk voor deze gelegenheid om de hedendaagse Spaanse ambacht kunsten te tonen via twee zo specifieke disciplines als de keramiek en de glaskunst.

Alberto Andrés
Curator voor Spanje

The explosion in ceramics and glass in Spain

The selection of Spanish works and makers presented at the Second European Triennial for Ceramics and Glass in Mons is a mere glimpse of what is now being produced in these two fields of artistic creation, reflecting the intimate relationship between technical and manual processes. They are increasingly being introduced into general artistic discourse, not forgetting their peculiarities, both in terms of concept and fine art, thus expressing themselves in a totally different creative way.

The selection criterion is a combination which demonstrates makers' work by means of a clear international trajectory, alongside the works of other makers who propose items which stand out, taking centre stage, must-sees at exhibitions which seek to reflect the way in which these two disciplines are now being interpreted in Spain.

On the one hand, we have makers like Enric Mestre, María Bofill and Ángel Garraza, as well as Xavier Toubes and Xohan Viqueira, who represent the first generation of makers working in the 1980s, who have built up their current reputation since, in a very different cultural and artistic setting initially, inspired by a series of languages which are today considered the norm in the world of ceramics and have served as an example to, and the influence behind, other makers. Something which stands out about these makers and others who are not represented in this selection, including Elena Colmeiro, Madola and Arcadio is that they have managed to "create a school" amongst subsequent generations which have arisen in the 80s, 90s and 2000s, not only through their works, but also their personal, artistic attitude.

The other makers in this selection represent a new generation, now consolidated in creative terms, clearly recognisable from the work they produce. The way they work, in a most multi-discipline way in some cases, and the way they "market" their works through galleries and art exhibitions is one of the most noticeable distinguishing features which we see in these makers. Within this attitude is a need to express themselves in a way which goes beyond technical mastery or the fine artistic qualities of the material with which each works.

The fact that they go beyond the technique and material and seek to communicate with the spectator is a practice which is increasingly being seen alongside other artistic practices. From the very beginnings of ceramic and glass artistry, to the moment they first present their works, they sometimes use language more evocative of sculpture and painting (this perfectly normal), whilst at other times, they design their works on computers or use video creation. The use of this type of language results in immediate, rapid reflexion on the way the materials behave and the depth of technique used, giving them a language all of their own, quite different from that of other artistic disciplines.

A clear peculiarity of modern ceramics and glass in Spain is their heterogeneity and quest and the technical and conceptual research which goes into them. The cohabitation of different generations of makers with complementary languages and the interaction between them has now led to a very lively, dynamic spectrum. This is coupled with the creation of a network of events and institutions which decidedly place their bets on the modern aspects of these disciplines.

It is an honor to be able to share these works with the public at the European Triennial for Ceramics and Glass in Mons. We would like to thank hosts and sponsors alike, and particularly, the WCC•BF, for allowing this opportunity to the contemporary Spanish craftsmanship through two so unique disciplines like ceramics and glass.

Alberto Andrés
Curator for Spain

La ebullición de la cerámica y el vidrio en España

La selección de obras y autores españoles que se presentan en la Trienal Europea de la Cerámica y Vidrio de Mons de 2010, es un pequeño reflejo de lo que en este momento se puede apreciar en estos dos campos de la creación artística muy vinculados a los procesos técnicos y manuales. Estos se van introduciendo cada vez más en el discurso artístico general, sin perder sus particularidades tanto conceptuales como plásticas, aportando de esta manera un lenguaje totalmente diferenciado dentro del arte.

El criterio de selección es una combinación que muestra la obra de autores con una sólida trayectoria internacional, con otros que presentan un trabajo con una proyección y un planteamiento que hacen imprescindible su presencia en exposiciones que quieran mostrar el momento actual de estas dos disciplinas en España.

Por un lado autores como Enric Mestre, María Bofill, Ángel Garraza, Xavier Toubes y Xohan Viqueira, representan una primera generación de autores que desarrollaron su obra en los años 80 y que ha ido creciendo hasta la actualidad, en un entorno cultural y artístico muy diferente, en el que fueron iniciadores de una serie de lenguajes que hoy día se ven como normales dentro del mundo de la cerámica y que han servido de ejemplo e influencia al resto de autores. Un hecho destacable de estos autores y de otros que no figuran en esta selección como Elena Colmeiro, Madola, o Arcadio es que han conseguido "crear escuela" en generaciones posteriores y que han surgido en los años 80, 90 y en el cambio de milenio, no sólo por su trabajo, sino por su actitud artística y personal.

Los autores que completan esta selección representan una nueva generación ya consolidada a nivel creativo y con una representación indiscutible dentro del trabajo que desarrollan. Su forma de trabajo, más multidisciplinar en algunos casos y el modo de "comercializar" su obra a través de galerías y ferias de arte puede ser una de las características que en una primera visualización observemos en estos autores. A esta actitud hay que sumar una necesidad expresiva que va más allá del dominio técnico o de las cualidades plásticas del material que cada uno de ellos trabaja.

Este ejercicio de trascender más allá de la técnica y del material, y buscar la comunicación con el espectador es una práctica que cada vez se está generalizando más en consonancia con otras prácticas artísticas. De ahí que, de la mano de la cerámica y el vidrio, a la hora de plasmar la obra, se utilicen en ocasiones lenguajes muy cercanos a la escultura y a la pintura (algo que es muy habitual) y en otros casos, estos se acerquen a la instalación o a la vídeo-creación. La utilización de este tipo de lenguajes conlleva una rápida reflexión inmediata acerca de la personalidad de los materiales y la amplitud técnica utilizados y que hacen tener un lenguaje diferenciado al resto de las disciplinas artísticas.

Una peculiaridad patente de la cerámica y el vidrio contemporáneo en España, es su heterogeneidad y su búsqueda e investigación técnica y conceptual. La convivencia de varias generaciones de creadores con lenguajes complementarios y la interacción entre ellos ha provocado en estos momentos un panorama muy activo y dinámico. A ello se une la creación de una red de eventos e instituciones que apuestan decididamente por estas disciplinas en su vertiente contemporánea.

Es un honor poder compartir con el público estas obras en la Trienal Europea de la Cerámica y Vidrio de Mons. De ahí nuestro agradecimiento a los organizadores y patrocinadores, y en especial al WCC•BF, por haber brindado esta oportunidad a la artesanía española contemporánea a través de dos disciplinas tan particulares como la cerámica y el vidrio.

Alberto Andrés
Comisario para España

Hybridité, interprétation et consommation : céramique et verre nouveaux en Grande-Bretagne aujourd'hui

Au départ, ma mission de commissaire me paraissait simple : il s'agissait de sélectionner, pour la deuxième Triennale européenne de la Céramique et du Verre, un petit groupe d'artistes représentant au mieux la création contemporaine britannique. Mais synthétiser ainsi ce qui se passe en Grande-Bretagne aujourd'hui ne fut pas chose aisée. Les critères de jugement traditionnels n'ont plus cours ; l'esprit de croisade qui animait les pionniers des métiers d'art et les générations suivantes s'est transformé en une collection de points de vue distincts, qui expriment et commentent la complexité de la vie moderne.

Il serait donc plus exact d'envisager les créations d'aujourd'hui comme un agrégat de tendances plus que comme un mouvement. Jamais les réalisations n'ont été plus variées. Les œuvres des créateurs d'aujourd'hui défient tout classement ; et si elles partagent quelque chose, c'est leur résistance à toute analyse selon les critères traditionnels. Décrire et définir une œuvre à partir des catégories et techniques – tournage, modelage, soufflage ou moulage – ne tient plus. C'est désormais le contenu plus que le procédé mis en œuvre qui définit le travail des créateurs contemporains ; on ne peut plus, aujourd'hui, se demander simplement "si ça verse".

Les œuvres affichent dès lors un caractère hybride : elles dialoguent entre différentes sphères des arts visuels ; elles se définissent parfois par leur caractère transitoire et résolument éphémère ; elles sont le fruit d'un travail à la fois manuel et assisté par ordinateur ; elles célèbrent la monumentalité ; elles instaurent des relations nouvelles et des modes de collaboration avec l'architecture et l'industrie. Parallèlement, l'analyse historique et critique a profondément changé – et, au passage sans doute, stimulé ces nouvelles formes de création. Cette révolution, on la doit à des théoriciens de premier plan, tels que Tanya Harrod, Yuko Kikuchi, Edmund de Waal (lui-même artiste) et Glenn Adamson, ainsi qu'à de nouvelles publications comme le *Journal of Modern Craft* (lancé en mars 2008).

Enfin, on ne perçoit et n'interprète plus les réalisations contemporaines de la même façon. Un public nouveau et varié est apparu. Les œuvres céramiques et verrières ont quitté la galerie et la sphère domestique pour gagner l'espace public, des lieux marginaux, temporaires et, bien sûr, les musées et institutions qui structurent et codifient notre compréhension de l'art.

La multiplication des possibilités a donné lieu à des commandes ambitieuses et d'envergure, à des installations in-situ, à des interventions et à une réflexion sur les métiers d'art. Le développement de collaborations entre disciplines a élargi la notion de paternité. Et les artistes se voient de plus en plus souvent

invités à jouer, au travers d'interventions créatives, un rôle de commissaire au sein des collections des musées.

Le choix proposé dans cette exposition est, assurément, très personnel. J'espère, néanmoins, que ces six céramistes et ces quatre artistes verriers donnent à voir la richesse et la diversité de la création britannique contemporaine. Tous ces artistes excellent à titre individuel. Et, en tant que groupe, ils témoignent de l'importance de la création céramique et verrière dans la Grande-Bretagne d'aujourd'hui. La plupart de ces artistes sont déjà bien établis et ont à leur actif un beau parcours, de nombreuses expositions, et sont présents dans les collections publiques. Deux d'entre eux, cependant, sont fraîchement diplômés : Jessica Lloyd-Jones a terminé en 2007 et Katharine Morling a obtenu son Master au Royal College of Arts en 2009. Kate Maestri et Robert Dawson, quant à eux, sont d'ores et déjà reconnus. Leurs réalisations touchent autant aux métiers d'art qu'à l'architecture. Objets de commandes souvent très pointues, leurs œuvres témoignent, pour le verre et la céramique, de l'importance de l'échelle et du contexte dans l'espace public. Environnement et contexte sont au cœur du travail de Neil Bronsword, de Jessica Lloyd-Jones et de Keiko Mukaide, et ont fait leur réputation. Tous trois proposent d'imposantes installations ; des œuvres qui interpellent sur des questions aussi variées que les propriétés physiques de la lumière ou le déclin des communautés industrielles britanniques. Ken Eastman, quant à lui, travaille avec la Royal Crown Derby, une des manufactures britanniques les plus anciennes, renommée pour ses productions en bone china. Ses œuvres témoignent du développement des collaborations entre l'industrie et la production artisanale. Anna Dickinson et Nicholas Rena représentent la tradition du contenant en verre et en céramique. Ils réalisent tous deux des pièces austères et architectoniques, l'une par moulage et l'autre par modelage. Katharine Morling propose des sculptures céramiques troublantes qui n'ont plus rien de domestiques, et Annie Turner réalise des œuvres autonomes, à mi-chemin entre contenant, sculpture et installation.

Nous remercions le WCC•BF de nous avoir invités à présenter le travail de ce groupe d'artistes aux côtés de leurs homologues belges et espagnols. Cette exposition est une magnifique fenêtre sur l'évolution des pratiques contemporaines en Europe et l'occasion de nourrir le débat.

Julian Stair
Commissaire pour la Grande-Bretagne

Hybriditeit, interpretatie en consumptie : nieuwe keramiek en glas in Groot-Brittannië vandaag

Mijn curatoropdracht was duidelijk – een kleine groep van keramiek – en glasmakers selecteren die het kruim van de huidige Britse uitvoering vertegenwoordigen op de Tweede Europese Triënnale voor Keramiek en Glas. Het was een uitdaging samen te vatten wat vandaag in Groot-Brittannië op dit vlak gebeurt. Oude onorthodoxe praktijken behoren tot het verleden, de kruis-tochtspirit van vroegere pioniers in het ambacht en opeenvolgende generaties zijn geëvolueerd tot een groep van verschillende standpunten die nadenken over en commentaar geven op de ingewikkeldheden van het moderne leven.

Het zou misschien accurater zijn om het werk dat vandaag wordt gecreëerd eerder als een portfolio dan als een beweging te omschrijven. Het is duidelijk dat er nooit een grotere diversiteit in de praktijk was. Het werk van de huidige makers trotseert het in vakjes opdelen; een veel voorkomend verschijnsel dat kan worden geïdentificeerd is een afkeer die moet worden gedefinieerd binnenin vastgestelde grenzen. De categorieën en technieken die traditioneel werden gebruikt om de keramiek- en glaspraktijk te beschrijven en te definiëren, zoals bewerken, manueel maken, blazen of gieten zijn niet langer gepast. Het werk van de hedendaagse maker wordt gedefinieerd door zijn inhoud, eerder dan het proces waarmee het wordt bereikt, het volstaat niet langer te vragen “kan het worden gegoten”?

De resulterende werken stellen een hybriditeit tentoon: een openheid tot dialoog tussen de verschillende gebieden van de visuele kunst, werken die soms worden gedefinieerd door hun vluchtigheid, in tegenstelling tot permanentie, het naast mekaar plaatsen van computer-aided design en handwerk, een viering van de schaal; en nieuwe samenwerkingen met de architectuur en de industriële praktijk. Deze veranderingen in de praktijk zijn parallel verlopen, en aantoonbaar gestimuleerd door een revolutie in de historische research en het kritisch schrijven met de opkomst van belangrijke denkers zoals Tanya Harrod, Yuko Kikuchi, Edmund de Waal (zelf een kunstenaar) en Glenn Adamson, samen met het lanceren van belangrijke kranten zoals het Journal of Modern Craft (gelanceerd in maart 2008).

De consumptie en interpretatie van hedendaags werk is eveneens veranderd. Een nieuw en divers publiek is opgedoken, terwijl de positionering van keramiek en glas verschoven is van de galerie en huishoudelijke arena naar de massa en de publieke sfeer, naar marginale, tijdelijke ruimtes en, natuurlijk, naar de museums en instellingen die ons begrip van kunst klasseren en ordenen. Met deze expansie van mogelijkheden kwamen de ambitieuze, grootschalige, sitespecifieke installaties, interventies en commentaren over de aard van

het ambacht. Ideeën van het auteurschap zijn eveneens uitgebreid, met samenwerkingen tussen verschillende disciplines, terwijl de artiesten steeds meer mogelijkheden kregen om een curatorrol op zich te nemen doorheen creatieve tussenkomsten in museumcollecties.

Onvermijdelijk is de selectie van werken een erg persoonlijke. Hopelijk vertegenwoordigt deze groep – zes keramisten en vier glasmakers – de rijke en veelzijdige aard van het hedendaagse Britse werk. Elke maker blinkt uit als individu; als groep tonen zij het brede aanbod van keramiek en glas in Groot-Brittannië vandaag. Terwijl de meeste goed gevestigd zijn of “volop in hun carrière”, met tal van tentoonstellingen en publieke collecties op hun naam, zijn er twee pas afgestudeerden bij. Jessica Lloyd-Jones studeerde af in 2007 terwijl Katharine Morling haar MA afmaakte aan het Royal College of Art in 2009. De gevestigde kunstenaars Kate Maestri en Robert Dawson hebben beiden een praktijk die de sfeer van kunst en architectuur overbruggen. Werkend in opdracht, en dikwijls volgens erg strakke instructies toont hun werk het bereik van de schaal en de context voor glas en keramiek in de publieke arena. Milieu en context zijn de sleutels tot het succes van hun werk. Neil Brownsword, Jessica Lloyd-Jones en Keiko Mukaide creëren allen installaties op grote schaal, massa's lichamen die diverse onderwerpen aansnijden zoals de fysieke eigenschappen van het licht en de val van de Britse industriële gemeenschappen. Werkend met Royal Crown Derby, een van Groot-Brittanniës oudste fabrieken, befaamd voor zijn productie van beenderporselein reflecteert de praktijk van Ken Eastman belangrijke ontwikkelingen in de samenwerking tussen studio-praktijk en industrie. Anna Dickinson en Nicholas Rena vertegenwoordigen het maken van glas en keramiek. Ze creëren respectievelijk eenvoudig, architectonisch gegoten werken en handgemaakte kunstwerken. Katharine Morling maakt verontrustende plastische keramiek zonder enig overblijfsel van huishoudelijke kenmerken terwijl Annie Turners unieke onafhankelijke werk gedeeltelijk vaatwerk, gedeeltelijk beeldhouwwerk en gedeeltelijk installatie is.

We zijn het WCC•BF dankbaar voor de kans die ze ons geeft om het werk van deze groep van Britse kunstenaars samen met collega's uit België en Spanje tentoon te stellen. Deze tentoonstelling biedt een belangrijke kans om weerklink te geven aan de ontwikkelingen in de hedendaagse praktijk in Europa, en is even belangrijk om tot een debat te leiden.

Julian Stair
Curator voor Groot-Brittannië

Hybridity, Interpretation and Consumption: New Ceramics and Glass in Britain Today

My curatorial brief sounded straightforward – to select a small group of ceramicists and glass makers to represent the best of current British practice in the Second European Triennial for Ceramics and Glass. However, the task of summarising what is happening in Britain today was daunting. Old orthodoxies have passed; the crusading spirit of early pioneers of craft and successive generations has evolved into a collective of differing views that reflect and comment upon the complexities of modern life.

It would perhaps be more accurate to describe the work being created today as a portfolio rather than a movement. It is clear that there has never been a greater diversity in practice. The work of today's makers defies categorisation; a commonality that can be identified is a reluctance to be defined within established boundaries. The categories and techniques that have traditionally been used to describe and define ceramic and glass practice, such as throwing, hand-building, blowing or casting, are no longer adequate. The work of the contemporary maker is defined by its content rather than the process by which it is achieved; it is no longer enough to ask "does it pour?".

The resulting works display a hybridity: an openness to dialogue between different areas of the visual arts; works that are sometimes defined by their transience as opposed to permanence; the juxtaposition of computer-aided design with hand-work; a celebration of scale; and new, collaborative relationships with architectural and industrial practice. These changes in practice have been paralleled, and arguably stimulated, by a revolution in historical research and critical writing with the emergence of key thinkers such as Tanya Harrod, Yuko Kikuchi, Edmund de Waal (a maker, himself) and Glenn Adamson, together with the launch of important journals such as the *Journal of Modern Craft* (launched in March 2008).

The consumption and interpretation of contemporary work has also changed. New and diverse audiences have emerged, while the positioning of ceramics and glass has shifted from the gallery and domestic arena to the concourse and the public realm, to marginal, temporary spaces and, of course, to the museums and institutions that classify and codify our understanding of art. With this expansion of possibilities has come ambitious, large scale commissions, site-specific installations, interventions and commentaries on the nature of craft. Ideas of authorship have also expanded with collaborations between different disciplines, while artists have been given increasing opportunities to take on curatorial roles through creative interventions in museum collections.

It is inevitable that the selection of work is a very personal one. Hopefully this group – six ceramicists and four glass makers – represents the rich and multi-faceted nature of contemporary British work. Each maker excels as an individual; as a group they demonstrate the broad reach of ceramics and glass in Britain today. While most are well-established or "mid-career", with many exhibitions and public collections to their name, two are recent graduates. Jessica Lloyd-Jones graduated in 2007 while Katharine Morling completed her MA at the Royal College of Art in 2009. The established makers Kate Maestri and Robert Dawson both have a practice that spans the realms of craft and architecture. Working to commission, and often to a very tight brief, their work demonstrates the reach of scale and context for glass and ceramics in the public arena. With environment and context key to the success of their work, Neil Brownsword, Jessica Lloyd-Jones and Keiko Mukaide all create large scale installations; bodies of work that address subjects as diverse as the physical properties of light and the decline of Britain's industrial communities. Working with Royal Crown Derby, one of Britain's oldest factories, renowned for its production of bone china, Ken Eastman's practice reflects important developments in collaborations between studio practice and industry. Anna Dickinson and Nicholas Rena represent vessel making in glass and ceramics. Respectively, they create austere, architectonic cast-works and hand-built vessels. Katharine Morling produces disconcerting sculptural ceramics without any residue of domesticity while Annie Turner's uniquely self-contained work is part-vessel, part-sculpture and part-installation.

The British Crafts Council is grateful to the WCC-BF for the opportunity to exhibit the work of this group of British makers alongside colleagues from Belgium and Spain. This exhibition offers an important opportunity to reflect developments in contemporary practice in Europe and, equally importantly, to inspire debate.

Julian Stair
Curator for United Kingdom

Híbrido, interpretación y consumo : nueva cerámica y vidrio en Gran Bretaña de hoy en día

Las instrucciones para comisariar parecían bastante sencillas: seleccionar un pequeño grupo de ceramistas y vidrieros que representen el trabajo británico actual en la segunda Trienal Europea de la Cerámica y el Vidrio. No obstante, la tarea de resumir lo que se está haciendo en Gran Bretaña en la actualidad es laboriosa. Las antiguas ortodoxias ya han pasado; el espíritu rompedor de los primeros pioneros en la artesanía y las generaciones posteriores ha evolucionado hacia una colectividad de puntos de vista diversos que reflejan la complejidad de la vida moderna.

Quizá sería más certero describir la obra que se está creando hoy en día como un portfolio antes que un movimiento. Es evidente que jamás ha habido más diversidad en la práctica. Las obras de los creadores actuales desafían la categorización. Los puntos en común que puedan ser identificados son una renuencia a ser definidos en una categoría con límites establecidos. Las técnicas y categorías usadas tradicionalmente para describir y definir el trabajo cerámico y vidriero, tales como lanzado, hecho a mano, soplado o fundición, ya no son adecuadas. Las obras del artesano contemporáneo se definen por su contenido más que por su proceso de elaboración. Ya no basta preguntar ¿sirve?

Las obras resultantes reflejan hibridad: apertura al diálogo entre las diferentes áreas de las artes visuales; obras que a veces se definen por su fugacidad, contrapuesta a la permanencia; la yuxtaposición de diseño por ordenador y el hecho a mano; una celebración de la escala; y nuevas relaciones colaborativas con la arquitectura y la industria. Estos cambios en la práctica han sido seguidos y estimulados por una revolución en la investigación histórica y la opinión crítica con la aparición de pensadores clave como Tanya Harrod, Yuko Kikuchi, Edmund de Waal (un creador, él mismo) y Glenn Adamson, junto con la publicación de importantes revistas como el *Journal of Modern Craft* (publicada en marzo de 2008).

El consumo y la interpretación de arte moderno también han cambiado. Han surgido audiencias nuevas y diversas, mientras que el posicionamiento de la cerámica y el vidrio ha pasado de las galerías y espacios domésticos a los grandes espacios y al dominio público, a espacios marginales, espacios temporales y, por supuesto, a museos e instituciones que clasifican y codifican nuestra comprensión del arte. Esta expansión de posibilidades resulta ambiciosa: el comisariado a gran escala, las instalaciones específicas, las intervenciones y comentarios sobre la naturaleza de la artesanía. El concepto de la autoría también se ha expandido con

colaboraciones entre diferentes disciplinas. A los artistas se les han ofrecido más oportunidades para asumir tareas de comisariado gracias a intervenciones creativas en las colecciones de los museos.

Es inevitable que la selección de obras sea algo muy personal. Espero, que este grupo (seis ceramistas y cuatro vidrieros) represente la rica y polifacética naturaleza de la obra contemporánea británica. Cada autor destaca individualmente; y como grupo demuestra el amplio alcance que caracteriza la cerámica y el vidrio en Gran Bretaña en la actualidad. La mayoría de ellos son artistas ya establecidos o que se encuentran en la mitad de sus carreras y ya llevan numerosas exposiciones y presentaciones públicas a sus espaldas. Sin embargo, dos de ellas se han graduado recientemente: Jessica Lloyd-Jones se graduó en el año 2007 y Katharine Morling finalizó su máster en el *Royal College of Art* en el 2009. Los artistas ya establecidos Kate Maestri y Robert Dawson llevan una trayectoria que abarca desde la artesanía a la arquitectura. Aunque ambos trabajan por encargo y a menudo con unas indicaciones mínimas, su trabajo demuestra el alcance de la escala y el contexto para el vidrio y la cerámica en la escena pública. El entorno y el contexto son las claves del éxito de la obra de Neil Brownsword, Jessica Lloyd-Jones y Keiko Mukaide. Todos ellos crean instalaciones a gran escala: cuerpos de trabajo referidos a temas tan diversos como las propiedades físicas de la luz y el declive de las comunidades industriales británicas. Trabajando con la *Royal Crown Derby*, una de las fábricas británicas más antiguas, conocida por su producción de porcelana fina, el trabajo de Ken Eastman refleja la importante colaboración entre los talleres artesanos y la industria. Anna Dickinson y Nicholas Rena representan la vajilla hecha en vidrio y cerámica. Respectivamente, pueden crear vajilla austera, maquetas arquitectónicas y recipientes hechos a mano. Katharine Morling produce cerámica escultórica desconcertante sin ningún ápice de domesticidad, mientras que la obra particular de Annie Turner tiene parte de vajilla, parte de escultura y parte de instalación.

Agradecemos al WCC-BF la oportunidad que nos brinda para exponer la obra de este grupo de creadores británicos entre creadores de Bélgica y España. Esta exposición es una importante oportunidad para reflejar los desarrollos en la obra contemporánea en Europa, así como para inspirar el debate.

Julian Stair
Comisario para Gran Bretaña

Belgique

België

Belgium

Bélgica

Kris CAMPO

Par le biais de mon travail, je cherche à exprimer ma fascination pour la danse et le théâtre.

Pour moi, chercher le juste milieu entre la forme, l'équilibre, le mouvement, la couleur, le décor, est un défi permanent. Pour la danse, je me suis principalement inspirée du "Ballet triadique" d'Oscar Schlemmer, qui m'inspire depuis longtemps. Ce ballet reprend tous ces éléments : la forme, l'équilibre, la couleur, mais aussi le mouvement et le décor. Pas uniquement le décor en tant que décoration, mais le décor au sens plus large du terme, en tant qu'élément de l'ensemble, en tant qu'expression. (Trias)

Au-delà de la traduction plastique de la danse, je cherche aussi à introduire le théâtre, l'espace ou le lieu dans mon œuvre, sans perdre le mouvement de la danse. (Histriones)

Le mouvement est peut-être plus retenu et maîtrisé.

Pour ces œuvres, je me suis plus particulièrement intéressée à la construction des théâtres au fil des siècles.

Cependant, mon plus grand souhait reste que mes œuvres reflètent mouvement et expression et qu'elles évoquent un sentiment de "légèreté et de plaisir" chez ceux qui les regardent.

Kris Campo

Via mijn beeldend werk wil ik mijn fascinatie voor dans en theater vertellen. Het evenwicht zoeken tussen vorm-evenwicht-beweging-kleur-decor is voor mij een continue uitdaging.

Voor de dans heb ik mij vooral laten inspireren door het "Triadische Ballet" van Oscar Schlemmer, dat mij al langer begeistert. Dit ballet heeft al deze elementen in zich: vorm, evenwicht, kleur maar ook beweging en decor.

En niet decor enkel als decoratie, maar in een veel bredere betekenis, als een deel van het geheel, als een expressie. (Trias) Naast de beeldende vertaling van de dans, wil ik ook het theater, de ruimte of plaats plastisch introduceren binnen mijn werk, zonder de beweging van de dans te verliezen. (Histriones)

De beweging wordt misschien iets ingehoudener en is ook beheerster.

Voor deze werken ben ik mij gaan verdiepen in theatergebouwen door de eeuwen heen.

Toch blijft mijn ultieme betrachtting dat mijn werken beweging, expressie uitstralen en dat ze een gevoel van "lichtheid en plezier" oproepen bij diegenen die ze bekijkt.

Kris Campo

Throughout my work, I try to express my fascination for dance and theatre.

To explore the equilibrium between form-movement-balance-colour-décor is a continuous challenge.

This exploration brought me back to my fascination for "Das Triadische Ballet" of Oscar Schlemmer, which inspires me for already a long time. This Ballet contains all those elements: form, balance, colour, but also light, movement and décor. Décor not only as a decoration, but also in a much larger meaning as a part of the whole, as an expression. (Trias)

I also wanted to introduce the theatre, as the space or place into my work, without losing the dynamics of the dance (Histriones).

Even if the motion perhaps becomes more withheld and more controlled.

My ultimate goal is that my works creates a sense of movement, expression, lightness and joy to those who really want take a look at them.

Kris Campo

A través de mi obra plástica, quiero transmitir mi fascinación por la danza y el teatro.

Buscar el equilibrio entre forma-equilibrio-movimiento-color-contexto es un reto continuo para mí.

Para la danza, mi principal fuente de inspiración es el "Ballet triádico" de Oskar Schlemmer, que me entusiasma desde hace mucho tiempo. Este ballet contiene todos esos elementos: forma, equilibrio, color, y también movimiento y contexto. El contexto no es un mero decorado, sino que adquiere un significado más amplio, como parte del todo, como una expresión. (Trío)

Además de plasmar la danza, quiero introducir el teatro (como lugar físico) de forma plástica en mi trabajo, sin que se pierda el movimiento de la danza. (Histriones)

En cierto modo, el movimiento se vuelve un poco más contenido y adquiere serenidad.

Para estas obras, he estudiado en profundidad la evolución de los edificios teatrales a lo largo de los siglos.

No obstante, mi anhelo definitivo es que mis obras proyecten movimiento, expresión, y que evoquen una sensación de "ligereza y placer" en las personas que las contemplan.

Kris Campo

Histriones Oker, 2009

75% argile blanche, 25% porcelaine, Bone China colorée, décalcomanies, tournée et assemblée, engobes. Cuissons : couleur 1240°C, émail 920°C, transferts 750°C

75% witbakkende klei, 25% porselein, gekleurde Bone China, transfers; draaien, assembleren, Bone-china engobes. Oven : kleur : 1240°C, glazuur : 920°C, transfers : 750°C

75% white-baking clay, 25% porcelain, coloured Bone China, transfers; throwing, assembling, Bone China engobes. Firing: colour : 1240°C, glaze : 920°C, transfers : 750°C

75% arcilla blanca de cocción, 25% porcelana, porcelana de hueso coloreada, serigrafía; giro, ensamblaje, engobe de porcelana de hueso. Horneado: coloreado: 1240°C, esmaltado: 920°C, serigrafía: 750°C

11 x ø 22 cm

Photo : Philip Van Nieuwenhove

Isabelle DETHOOR

Isabelle Dethoor entend repousser les limites du métier en associant les connaissances à l'expérience. La surprise se situe généralement à deux niveaux. D'une part, on ressent une quête permanente menant à associer et confronter des matériaux et des techniques de manière personnelle. D'autre part, sa pratique débouche sur un défi qui consiste à échapper aux manifestations conventionnelles de l'art du verre. Ses objets ne peuvent pas être regroupés sous un même dénominateur. De plus, ils se distancient résolument de toute forme de fonctionnalité. Ses créations génèrent un tout autre type d'utilité : la contemplation et la réflexion. Plutôt qu'une réaction littérale vers les qualités physiques du verre, Isabelle Dethoor cherche une forme d'introspection qui débouche bien souvent sur la poésie pure.

"Tête-à-tête", l'œuvre que présente ici Dethoor, fait partie de son "Portrettenkamer". En partant d'elle-même en tant que personne qui regarde, écoute, touche et sent, elle met de l'ordre dans son existence. Un regard intérieur devient une invitation vers l'extérieur. Le spectateur le ressent, s'évade, associe et dévoile sa propre histoire.

Texte écrit par Griet Ivens,
Directrice du centre culturel "De Ster"
Willebroek

Isabelle Dethoor wil de grenzen van het métier doorbreken door vakkennis aan experiment te binden. De verrassing verschanst zich hierbij vaak op twee niveaus. Enerzijds is er de niet aflatende zoektocht om materialen en technieken op unieke wijze te combineren en te confronteren. Anderzijds resulteert haar praktijk in de uitdaging om te ontsnappen aan de ingeburgerde verschijningsvormen van glaskunst. Haar objecten zijn niet onder één noemer te vatten. Bovendien nemen ze resoluut afstand van enige vorm van functionaliteit. Haar creaties genereren een heel ander soort van nuttigheid: bespiegeling en reflexie. Eerder dan een letterlijke terugkoppeling naar de fysieke kwaliteiten van het glas beoogt Isabelle Dethoor hierbij een vorm van introspectie die niet zelden uitmondt in pure poëzie.

"Tête-à-tête", het werk dat Dethoor hier voorstelt, maakt deel uit van haar "Portrettenkamer". Vertrekkende van zichzelf als kijkend, luisterend, tastend en voelend individu, brengt ze ordening aan in haar bestaan. Een blik naar binnen wordt een uitnodiging naar buiten. De toeschouwer ervaart, droomt weg, associeert en onthult zijn eigen verhaal.

Tekst geschreven door Griet Ivens,
Directeur cultureel centrum "De Ster"
Willebroek

Isabelle Dethoor wants to break through the boundaries of the métier by connecting expertise to experiment. In doing so the surprise often comes at two levels. On the one hand there is the never ending search to combine and confront materials and techniques in a unique way. On the other hand her practice results in the challenge to escape from the well-established manifestations of glass art. It is impossible to cover all her objects under one denominator. In addition they resolutely deny any form of functionality. Her creations generate a very different sort of usefulness: contemplation and reflection. Instead of a literal return to the physical qualities of glass, what Isabelle Dethoor intends to achieve is a form of introspection, which not seldom results in pure poetry.

"Tête-à-tête", the work that Dethoor introduces here, is part of her "Portrettenkamer".

By becoming a watching, listening, touching and feeling individual, she brings order into her existence. An introspective glance becomes an invitation to [come] outside. The spectator experiences, dreams, associates and reveals his own story.

Text written by Griet Ivens,
Director of the cultural centre "De Ster"
Willebroek

Isabelle Dethoor quiere romper las fronteras de la profesión ligando conocimientos técnicos a experimentos. Así, suele sorprender en dos niveles. Por una parte, con la búsqueda incesante de maneras únicas de combinar y confrontar materiales y técnicas. Por otro lado, con su práctica en el reto de alejarse de las formas habituales de crear arte con cristal. Sus objetos no se pueden agrupar según un denominador común. Además, se alejan rotundamente de cualquier tipo de funcionalidad. Sus creaciones generan una especie de utilidad totalmente distinta: contemplación y reflexión. Más que remitirse literalmente a las cualidades físicas del cristal, Isabelle Dethoor pretende con ellas una especie de introspección que, no en pocas ocasiones, desemboca en pura poesía.

"Tête-à-tête", la obra que Dethoor presenta aquí, forma parte de su sala de retratos, "Portrettenkamer". Saliendo de ella misma como individuo que mira, escucha, toca y siente, pone orden en su existencia. Una mirada hacia el interior se convierte en una invitación hacia el exterior. El espectador experimenta, se deja llevar por sus sueños, asocia y descubre su propia historia.

Texto original en neerlandés redactado por Griet Ivens,
Directora cultural del centro "De Ster"
en Willebroek

"Tête-à-tête" uit de reeks "portrettenkamer", 2010

Verre fondu moulé, travaillé en couches successives
d'après dessins, peinture et/ou sérigraphie

Vormgesmoltenglas, laag per laag bewerkt via
tekeningen, schilderij en/of zeefdruk

Form-moulded glass, modelled in layers fashioned
with drawings, painting and/or screen print

Vidrio fundido en forma, trabajado capa por capa
mediante dibujos, pintado en/sobre serigrafía

22 x 22 x 7 cm

Photo : Isabelle Dethoor

Nathalie DOYEN

“Nathalie Doyen façonne la terre au même titre que la nature son paysage. Elle ne craint ni la répétition du geste, ni celle de la forme, ceux-ci respectent le rythme de son processus créatif. Intuitive, Nathalie Doyen saisit l’instant, une vision, une sensation, Observatrice, elle s’imprègne de ce nouvel univers, Habitée, elle transcende l’impalpable. Modeste, elle délivre ensuite par bribes le fruit de son “cheminement”...”.

Laurence Van Nieuwenhoven

“Nathalie Doyen bewerkt de klei op dezelfde wijze als de natuur met het landschap doet. Ze vreest geen herhaling van het gebaar, noch deze van de vorm, deze respecteren het ritme van haar creatieve proces. Intuïtief vat Nathalie Doyen het ogenblik, een visie, een sensatie, Als waarneemster neemt ze dit nieuwe universum in zich op, Bezeten, overstijgt ze het ontastbare. Nederig levert ze daarna in flarden de vrucht van haar “ontwikkeling”...”.

Laurence Van Nieuwenhoven

“Nathalie Doyen models clay like nature does with the countryside. She is not afraid of repeating either gestures or form, which reflect the rhythm of her mental processes. Intuitive, Nathalie Doyen seizes the moment, a vision, a sensation. With an eye for detail, she immerses herself in an all-new world. Living in it, she transcends the impalpable. Modest, she then releases the fruit of her “odyssey”...”.

Laurence Van Nieuwenhoven

“Nathalie Doyen trabaja la tierra del mismo modo que la naturaleza su paisaje. No teme ni a la repetición del gesto, ni a la de la forma, y éstos respectan el ritmo de su proceso creativo. Intuitiva: Nathalie Doyen se apodera del instante, de una visión, de una sensación. Observadora: se impregna de este nuevo universo, habitado, trasciende lo impalpable. Modesta: libera a continuación el fruto de su “evolución” a trocitos...”.

Laurence Van Nieuwenhoven

Tipalo, 2010

Colombins de terre colorée aux oxydes, engobe de porcelaine

Klei rolletjes gekleurd met oxides, porselein engobe

Oxide-coloured clay coils, porcelain engobe

Trozo de tierra cilíndrica y alargada coloreada con óxidos,
engobe de porcelana

500 x 46 x 24 cm

Photo : Nathalie Doyen

Philippe JACQUEMART

Ce drôle d'oiseau a couvé en terre hennuyère.

Qu'il burine le marbre, façonne l'argile, évide le bois, soude le métal... ce qui lui importe, plus que le matériau, c'est la rigueur du concept et le plaisir de le réaliser.

Ainsi il a joué tantôt avec la lumière, avec la poussière, tantôt avec le feu ou encore avec la terre et le verre. Même l'eau a porté ses folies douces...

La nature et le mouvement semblent être le dénominateur commun à ses propos et l'ont amené à travailler et rêver en toute collaboration avec Richard Avaert, Ingénieur électricien spécialiste en mécatronique. A eux deux, ils réinventent le monde et tels des démiurges donnent vie et mouvement à la matière.

Ce sont des jouisseurs qui goûtent à leur travail comme à un bon verre de vin et s'enivrent de liberté.

Pol Gonze

Deze rare vogel werd uitgebroed in Henegouwen.

Of hij nu marmer vijlt, klei bewerkt, hout houwt, metaal last... wat voor hem van belang is, nog meer dan het materiaal, is de striktheid van het concept en het plezier om het uit te voeren.

Zo heeft hij met licht gespeeld, met stof, dan weer met vuur of ook met aarde en glas. Zelfs water heeft gestalte gegeven aan zijn zoete zotheden...

De natuur en de beweging lijken de gemeenschappelijke noemer te zijn in zijn uitdrukking en hebben hem ertoe gebracht te werken en te dromen in samenwerking met Richard Avaert, Ingenieur elektricien, gespecialiseerd in mecatroniek. Samen vinden ze de wereld opnieuw uit en net als wereldscheppers geven ze leven en beweging aan de materie.

Het zijn spelers die proeven van hun werk als van een goed glas wijn en ze worden dronken van vrijheid.

Pol Gonze

This funny bird hatched in the Hainaut countryside.

Whether chipping out marble, fashioning clay, hollowing out wood or welding metal... what he considers more important than the material is strictly adhering to a concept and enjoying his work.

He has thus played with light, with dust, with fire and even with earth and glass. Even water has brought out the child in him...

Nature and movement appear to be the common denominator in what he does and have led him to work and dream in close collaboration with Richard Avaert, an electrical engineer specialising in mechatronics. Between them, they reinvent the world and accordingly, demiurges breathe life and movement into the material.

These are sensualists who are as at home with their work as a good glass of wine; their imagination runs away with them.

Pol Gonze

Este "rara avis" ha sido incubado en la provincia de Hainaut.

Burila el mármol, moldea la arcilla, tala la madera, suelda el metal... Lo que le importa, más que el material, es el rigor del concepto y el placer de trabajarlo.

Del mismo modo, ha jugado tanto con la luz, como con el polvo, el fuego o también con la tierra y el vidrio. Incluso el agua le ha aportado sus dulces locuras...

La naturaleza y el movimiento parecen ser el denominador común de sus propósitos y lo han llevado a trabajar y soñar en colaboración con Richard Avaert, ingeniero eléctrico especializado en mecatrónica. Entre los dos reinventan el mundo y tales demiurges dan vida y movimiento a la materia.

Son hedonistas que disfrutan de su trabajo como de un buen vaso de vino y se embriagan de libertad.

Pol Gonze

Damoclès, 2009 et 2010

Calotte de terre à modeler crue, enduite d'oxyde de fer noir. Cône en grès cuit à 1250°C engobé, cône en cristal massif, coulé et poli partiellement, systèmes de rotation et d'élévation répartis en deux caissons (électronique)

Kap in rauw boetseerleij, belegd met zwart ijzeroxide. Steengoedkegel gebakken op 1250°C, kegen in massief kristal, gegoten en gedeeltelijk gepolijst, rotatie- en stijngsystemen verdeeld in twee vakken (elektronika)

Dome of modelling clay, coated with black iron oxide. Stoneware cone, layered with engobe, fired at 1250°C. Massive crystal cone, cast and partly polished, rotation and lifting systems positioned in two casings (electronic)

"Tortas" de tierra a modelar cruda, cubierta de óxido de hierro negro. Cono en gres cocido a 1250°C engobe, cono de cristal macizo colado y pulido parcialmente, sistemas de rotación y elevación distribuidos en dos cajas (electrónica)

Ø 260 cm x 420 cm

Photo : Jacques Vandenberg

Natasja LEFEVRE

Pour Natasja Lefevre, l'image est le reflet de l'inconscient, où les blessures se cachent et se dévoilent. Sa réalisation étant essentielle pour elle, les images se détachent, elles sont pour ainsi dire amputées... Chaque image prend une autre forme, chaque corps se transforme en une autre silhouette à chaque phase de vie... et suit le cours de l'espoir et du désespoir. Elles sont déjà quelqu'un, qui doivent-elles devenir ? Seules, jetées sur le sol froid, fortes et vulnérables, guerrières de l'espoir. Dans cette solitude, on entend le grand chagrin de l'homme. "L'originalité des images ne réside pas dans le fait que les mots manquent – même si la raison chasse le mystère – mais dans le contact direct avec le traumatisme : en poussant l'argile vers la confrontation avec la notion, avec ce qui est vital" explique Natasja Lefevre. C'est cette force qu'elle veut partager avec nous, la force vitale qui se manifeste de manière fragile. Les images nous amènent à l'essence de cette lutte tranquille. Tout doit encore commencer et la force de cette possibilité est leur seule communication... Elles échappent ainsi à la pétrification. L'existence suffit, tout le reste devient...

Fiorella stinders

Voor Natasja Lefevre is het beeld de weerspiegeling van het onbewuste, waar de kwetsuren zich schuilen en tonen. Omdat de verwezenlijking ervan voor haar essentieel is, scheuren de beelden zich los, worden als het ware geamputeerd...

Elk beeld krijgt een andere vorm, elk lichaam transformeert in elke levensfase naar een andere gestalte... volgt het getij van hoop en wanhoop. Ze zijn al iemand, wie moeten ze worden? Alleen, geworpen op de koude grond, sterk en kwetsbaar, als krijgers van de hoop. In die eenzaamheid is het grote verdriet van de mens hoorbaar. "De oorspronkelijkheid van het beelden ligt niet in het feit dat woorden tekort schieten – al verdrijft de rede het mysterie – maar in het directe contact met het trauma: door de klei te duwen, naar de confrontatie met het besef, te drijven naar het vitale" vindt Natasja Lefevre. Het is die kracht die ze met ons wil delen, de levenskracht die zich manifesteert op een broze manier. De beelden brengen ons naar de essentie van dit stil gevecht. Alles moet nog beginnen, en de kracht van die mogelijkheid is hun enige communicatie... Zo ontkomen zij aan de verstening. Het bestaan volstaat, al de rest wordt...

Fiorella stinders

For Natasja Lefevre the image is the reflection of the subconscious, where wounds take shelter and manifest themselves. Because the personified experience is essential to her, the images tear themselves away, become in itself amputated...

Each image takes on a different form, each body transforms itself in each phase of life to a different shape... follows the tide of hope and despair. They are somebody already, who do they have to become? Alone, thrown onto the cold ground, strong and vulnerable, as warriors of hope. In that loneliness the great sorrow of humankind can be heard. "The originality of the image making is not determined by the fact that words are inadequate – despite the fact that speech drives away the mystery – but by the direct contact with the trauma: by manipulating the clay, by pushing it to the confrontation with the understanding, to drive it to what is vital" says Natasja Lefevre. This is the strength she wants to share with us, the strength of life which manifests itself in a fragile way. The images transport us to the essence of this silent struggle. Everything still has to start and the power of that possibility is their only communication... This is how they escape the petrification. The existence is sufficient, all the rest becomes...

Fiorella stinders

Para Natasja Lefevre, la escultura es el reflejo del inconsciente, donde se esconden y se muestran las heridas. Dado que su realización es esencial para ella, las esculturas se desgajan, es como si sufriesen amputaciones... Cada escultura tiene una forma diferente, cada cuerpo se transforma en una figura distinta en cada fase de la vida... Sigue el devenir de esperanzas y desesperanzas. Ya son alguien, ¿en quién se convertirán? Solas, arrojadas al duro suelo, fuertes y vulnerables, como guerreras de la esperanza. En esa soledad, se puede oír la gran tristeza del ser humano. "La originalidad de las esculturas no está en el hecho de que falten las palabras – la palabra acaba con el misterio – sino en el contacto directo con el trauma: presionando la arcilla, hacia la confrontación con la conciencia, empujándola hacia lo vital", opina Natasja Lefevre. Es esa la fuerza que quiere compartir con nosotros, la fuerza vital que se manifiesta de una forma tan frágil. Las esculturas nos llevan a la esencia de esta lucha silenciosa. Todo está todavía por comenzar, y la fuerza de esa posibilidad es su única comunicación... Así escapan de la petrificación. Basta con existir, el resto será...

Fiorella Stinders

Seeds, 2010

Armature en acier soudé, recouvert de papier-argile
de fabrication personnelle et cuit à 900°C

Armatuur in ijzer gelast, bekleed met zelfgemaakte
papierklei en gebakken aan 900°C

Iron fitting, covered with selfmade paperclay
and fired at 900°C

Carcasa de hierro cortado en bisel, revestido
con arcilla de papel propia y cocido a 900°C

Seed: 80 x 40 x 40 cm

Photo : Hugo Maertens

Yves MALFLIET

L'œuvre de Malfliet est intrigante, inattendue et anecdotique. Elle respire ni plus ni moins le plaisir de la fabrication. Cependant, derrière le masque de l'amusement se cachent parfois beaucoup de sarcasme, une réalité amère et une absurdité narrative : il propose au spectateur un reflet. Il s'agit d'une histoire que chaque spectateur peut interpréter, compléter et consommer pour soi. Les formes se rassemblent comme une "pièce montée". Les figurines en porcelaine font partie de l'œuvre et mènent ici une deuxième vie, faisant apparaître une aliénation. Tout a été recouvert par un savant mélange de vernis afin que les figurines soient indissociablement reprises dans l'ensemble. En utilisant des figurines en porcelaine, Malfliet intègre des éléments connus qui font partie de la culture populaire et que tout le monde a chez soi. Dans sa quête, Malfliet fait référence à Antoine de Saint-Exupéry. Il apparaît alors des œuvres qui oscillent entre naïveté, sacralité et mystique, où le conceptuel dépasse l'artisanal...

Het werk van Malfliet is intrigerend, onverwacht en anekdotisch. Het werk straalt zonder meer het plezier van het maken uit. Doch achter het masker van het amusement zit soms heel wat sarcasme, bittere werkelijkheid en verhalende absurditeit verscholen: hij schuift de toeschouwer een spiegel voor. Het is een verhaal dat elke toeschouwer voor zich kan interpreteren, invullen en consumeren. Als een soort "pièce montée" worden vormen samengebracht. Porseleinen beeldjes maken deel uit van het werk en leiden hier een tweede leven. Hierdoor ontstaat een vervreemding. Alles werd overgoten met een bonte mix van glazuren, waardoor de beeldjes onafscheidelijk opgenomen worden in het geheel. Door het gebruik van de porseleinen beeldjes integreert Malfliet vertrouwde elementen die tot de volkscultuur behoren en die iedereen in huis heeft. In zijn ontdekkingsstocht verwijst Malfliet graag naar Antoine de Saint-Exupéry. Wat ontstaat zijn werken die balanceren tussen naïviteit, sacraliteit en mystiek, waarbij het conceptuele het artisanale overstijgt...

Malfliet's work is intriguing, unexpected and anecdotic. The work radiates the pleasure the artist experienced in creating it. But behind the mask of the amusement sometimes hides a great deal of sarcasm, bitter reality and narrative absurdity: he holds a mirror in front of the viewer's face. It is a narrative that every viewer will have to interpret, flesh out and consume for himself. Shapes are brought together as a sort of "pièce montée". Porcelain figurines are part of the work and here lead a second life. This creates alienation. Everything is covered by a multi-coloured mix of glazes, and as a result the figurines are inseparably incorporated into the whole. By using the porcelain figurines Malfliet integrates familiar elements that belong to people's culture and that can be found in every home. In his voyage of discovery Malfliet likes to refer to Antoine de Saint-Exupéry. The resulting works balance between naivety, sacrality and mysticism, whereby the conceptual transcends the craftsmanship...

La obra de Malfliet es intrigante, inesperada y anecdótica. La obra irradia sin más el placer de crearla. Pero, tras la máscara de la diversión, a veces se esconde cierto sarcasmo, una realidad amarga y una carga de absurdo. Pone un espejo delante del espectador. Es una historia que cada espectador puede interpretar, completar y consumir. Las formas se juntan como una especie de "pièce montée". Figuritas de porcelana forman parte de la obra y viven ahí una segunda vida. De este modo, se produce un distanciamiento. Todo se riega con una mezcla heterogénea de esmaltes, que integra indisolublemente las figuritas en el conjunto. Con el uso de figuritas de porcelana, Malfliet integra elementos entrañables que pertenecen a la cultura popular y que todos tenemos en casa. En su viaje de descubrimientos, a Malfliet le gusta evocar a Antoine de Saint-Exupéry. El resultado son obras con un equilibrio entre ingenuidad, sacralidad y mística, donde lo conceptual va más allá de lo artesanal...

Matafuego, 2010

Argile, émaux,
décalcomanie

Klei, glazuren, transfer

Clay, glazes, transfer

Arcilla, esmalte,

serigrafía

20 x 70 x 32 cm

Photo : Yves Malfiet

Eric PIPIEN

Chercheurs.

Cette œuvre parle de :

Observer, communiquer, interpréter,
évoluer...

Vorsers.

Dit werk gaat over:

Observeren, communiceren,
interpreteren, groeien...

Explorers.

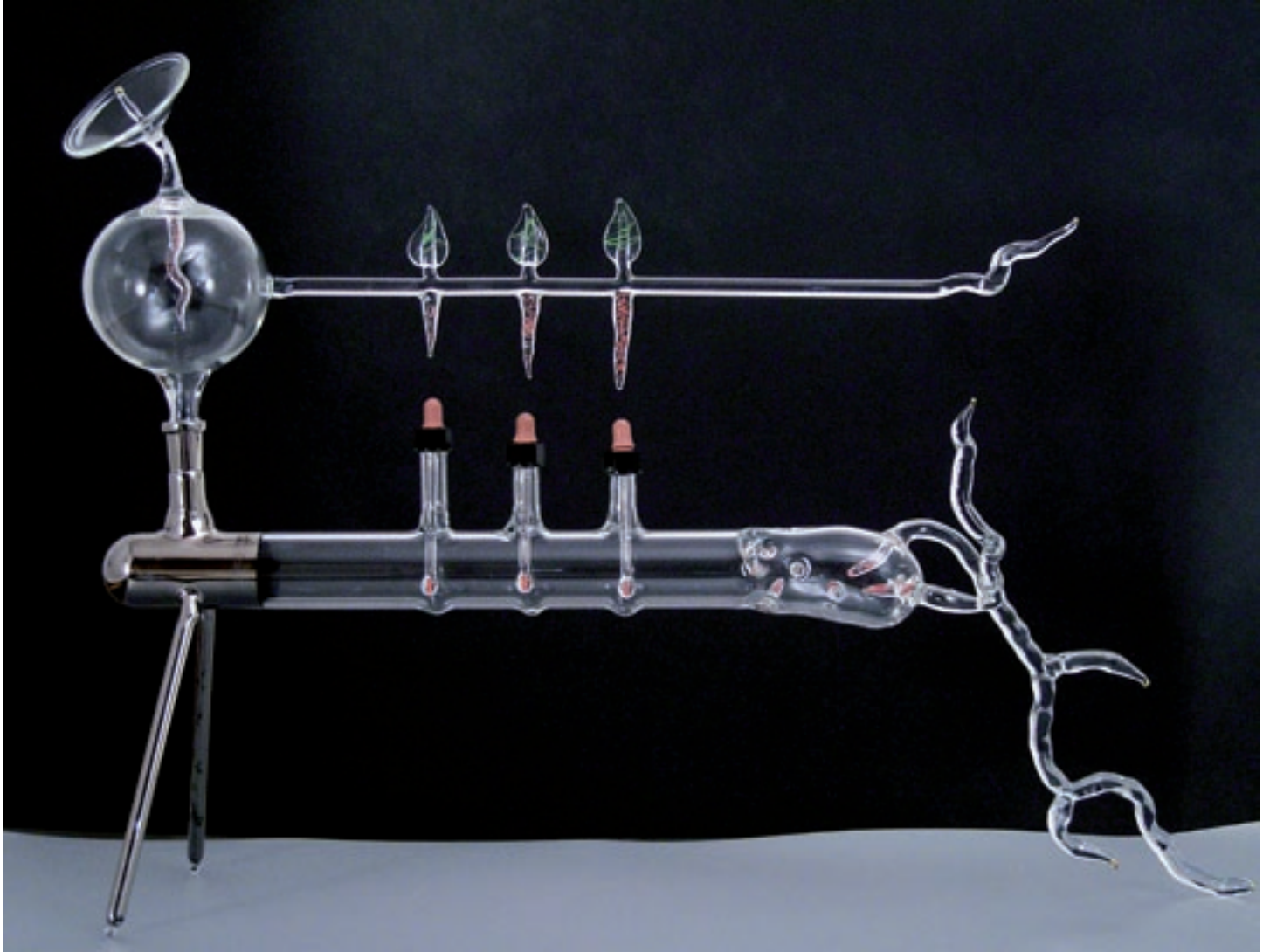
This work is about:

Observing, communicating,
interpreting, growing...

Investigación.

Esta obra trata sobre:

Observar, comunicar, interpretar,
crecer...

Vorser, 2010

Verre borosilicate, verre soufflé en laboratoire

Borosilicaatglas, laboratorium glasblazen

Borosilicate glass, laboratory glassblowing

Vidrio borosilicato, soplado de vidrio en laboratorio

30 x 45 cm

Photo : Eric Pipien

Ann VAN HOEY

Ann Van Hoey choisit la porcelaine pour pouvoir faire un travail très “fin” et obtenir la meilleure transparence. Avec son esprit mathématique, elle part minutieusement de figures géométriques et de formes spatiales et le résultat final ne fait nullement penser à un cours de géométrie.

Néanmoins, ses tasses naissent de la tension entre le cube et la sphère, dans lequel on coupe. Au Japon, elle a vu des artistes origami capables de les plier simplement : si c’est possible avec du papier, pourquoi pas avec de fines plaques de porcelaine ?

De cette manière, Ann Van Hoey crée une nouvelle forme solide où la demie sphère a quatre côtés et fait un pas en direction du cube, avec des bords qui font penser au cercle.

Le point de départ géométrique détermine la pureté et l’élégance de la forme, mais le résultat est fantaisiste : une tasse aux pieds triangulaires s’accompagne d’une sous-tasse carrée dont les angles sont pliés après la découpe en triangles qui les recouvrent, une tasse en robe de bal qui se laisse entraîner sur la piste de danse... dans une forme circulaire pure. Et la finesse des plaques joue toujours un rôle indéniable. Grâce à la transparence de la porcelaine, les tasses acquièrent une luminosité surprenante et ravissante.

Ann Van Hoey kiest porselein om zeer “dun” te kunnen werken en een zo groot mogelijke transparantie te verkrijgen.

Met haar wiskundige geest vertrekt ze nauwgezet van meetkundige figuren en ruimtelijke vormen en toch doet het eindresultaat allerminst aan een les geometrie denken.

Nochtans ontstaan haar kopjes uit de spanning tussen de kubus en de bol, waarin geknipt wordt. In Japan zag ze waartoe origami-artisten in staat zijn door simpelweg te vouwen: als het met papier kan, waarom dan niet met dunne porseleinen platen?

Op die manier schept Ann Van Hoey een nieuwe sterke vorm, waarbij de halve bol vier zijden krijgt en een stap zet in de richting van de kubus, met een afboording die terugkeert naar de cirkel.

Het geometrische vertrekpunt bepaalt de zuiverheid en de elegantie van de vorm, maar het resultaat oogt speels: een kopje met driehoekige pootjes krijgt een vierkante ondertas waarvan de hoeken na het knippen in overlappende driehoekjes worden gevouwen, een kopje in baljurk laat zich gaan op een dansvloer... in zuivere cirkelvorm. En steeds speelt de dunheid van de platen een onmiskenbare rol. Dankzij de semi-transparantie van het porselein krijgen de kopjes een verrassende en oogstrelende luminositeit.

Ann Van Hoey opts for porcelain because she wants to be able to create very “thin” pieces and achieve the greatest possible transparency.

With her mathematical mind she starts painstakingly from geometric figures and spatial forms, but the end result does not remind us at all of a geometry lesson.

Nevertheless her cups are created as a result of the tension between cube and sphere in which some cuts are made. In Japan she saw what origami artists can achieve just by folding paper: if it can be done with paper, why not with thin porcelain sheets?

In this way Ann Van Hoey creates a new strong shape, whereby the hemisphere is given four sides and takes a step on the way to become a cube with a rim that returns to the circle.

The geometric point of departure determines the purity and the elegance of the shape, but the result is playful: a cup with triangular feet is given a square saucer whose corners are folded into overlapping triangles after they have been cut, a cup in a ball gown that gives way to ecstasy on the dance floor... in a pure circular form. And always the thinness of the sheets plays an unmistakable role. Thanks to the semi-transparency of the porcelain the cups are given a surprising and wonderful and delightful luminosity.

Ann Van Hoey elige la porcelana para poder trabajar muy “fino” y conseguir la máxima transparencia posible.

Con su mente matemática, parte meticulosamente de figuras geométricas y formas espaciales pero consigue un resultado final que en absoluto recuerda a una lección de geometría. No obstante, sus tacitas surgen de la tensión entre el cubo y la esfera, que es recortada. En Japón, vio de lo que eran capaces los artistas del origami con unos simples pliegues: y si se puede hacer con papel, ¿por qué no con láminas finas de porcelana?

De esta manera, Ann Van Hoey crea una nueva forma resistente, donde la semiesfera adquiere cuatro lados y avanza un paso para convertirse en cubo, con un reborde que regresa al círculo.

El punto de partida geométrico determina la pureza y la elegancia de la forma, pero el resultado parece jugar: una tacita con patitas triangulares que tiene una bolsa inferior cuyas esquinas se pliegan en triángulos que se superponen después de cortar, una tacita vestida con un traje de baile, lista para salir a la pista... que es un círculo perfecto. Y, una vez más, la finura de las láminas desempeña un papel fundamental. Gracias a la semitransparencia de la porcelana, las tacitas adquieren una luminosidad sorprendente y que acaricia a la vista.

Thé Dansant, série Rozet, 2009

Porcelaine, estampage
et travail à la plaque
Porselein, stempeling
en met platen opgebouwd
Porcelain, stamping
and slab work

Porcelana, estampado
y trabajo en placa

Tasse kopje cup taza:

10,5 x 10,5 cm,

sous-tasse ondertas

saucer plato: 1,5 x 12 cm

Photo : Dries Van den Brande

Lydia WAUTERS

Installation : GTI 2
(*Grands travaux inutiles*)

Je réalise des installations sur base de démarches plus ou moins spontanées : un rangement accidentel des formes dans mon atelier; un rythme, une évolution ou une transformation dans la nature... En particulier, je m'intéresse à l'évolution que subit l'argile aux intempéries : le gel, la pluie, le séchage,...

Lors de la réalisation de ma précédente installation GTI 1, j'ai travaillé de fines plaques d'argile légèrement ondulées, enroulées. Ensuite des recherches plus approfondies m'ont permis de découvrir qu'une plaque de terre en forme de demi-sphère, une fois roulée sur elle même, prend la forme d'un ellipsoïde. Toutes ces petites formes, mises ensemble, évoluant de la demi-sphère creuse vers l'ellipsoïde, forment une composition rythmée.

Pour le cycle GTI, je laisse la terre-papier crue. Ainsi je peux réutiliser la matière pour plusieurs installations du cycle (GTI 1, GTI 2,...).

La récupération de la terre du GTI 1 s'était faite dans l'isolement de mon atelier. Je prévois la récupération de la terre pour le GTI 3 lors d'une dernière exposition du GTI 2. Ainsi les visiteurs pourraient assister à la désintégration du GTI 2 : la terre qui s'humidifie, les formes qui se dégradent, le séchage, les craquelures qui apparaissent,...

Installatie: GTI 2
(*Grands travaux inutiles*)

De inspiratie voor mijn installaties haal ik uit min of meer spontane gebeurtenissen: een toevallige stapeling van vormen in mijn atelier; een ritme, een evolutie of een transformatie in de natuur... Dit geldt ook voor de materie zelf, de klei en de veranderingen die hij ondergaat in de natuur: bevriesen, uitdrogen, nat worden,... met heel verrassende structuren tot gevolg.

In mijn vorige installatie GTI 1 werkte ik met licht golvende, opgerolde kleiplaten. Na verder experimenteren kwam ik tot de ontdekking dat ik een holle halve bolvorm kan oprollen tot een ellipsoïde. Al die min of meer opgerolde vormpjes samen, evoluerend van halve holle bol naar de ellipsoïde, vormen één ritmisch patroon. Voor de cyclus GTI, laat ik de papier-klei ongebakken. Daardoor kan ik de materie hergebruiken voor de verschillende installaties van de cyclus (GTI 1, GTI 2,...).

De klei van de GTI 1 recupereerde ik in de beslotenheid van mijn atelier. De recuperatie van de klei voor de GTI 3 voorzie ik tijdens een laatste tentoonstelling van GTI 2. Zo kunnen de bezoekers de ontbinding van GTI 2 mee beleven: de vormpjes die vervloeien als ze nat gemaakt worden, de barsten die ontstaan tijdens het drogen,...

Installation: GTI 2
(*Grand travaux inutiles*)

I get the inspiration for my installations from more or less spontaneous events: an accidental stacking of shapes in my studio; a rhythm, an evolution or a transformation in nature. This also applies to the material itself, the clay and the changes it undergoes in nature: it freezes, it dries out, it gets wet,... with very surprising structures as a result. In my previous installation GTI 1 I worked with slightly undulating, rolled up clay sheets. After further experiments I discovered that I could roll up a hollow hemisphere to an ellipsoid. All those more or less rolled up shapes together evolving from a half hollow sphere to the ellipsoid formed one rhythmic pattern. For the GTI cycle I leave the paper-clay unfired. This means that I can re-use the material for the various installations of the cycle (GTI 1, GTI 2,...).

I recouped the clay of the GTI 1 when I was on my own, in my studio. I plan to carry out the recuperation of the clay for the GTI 3 during a final exhibition of GTI 2. In that way the visitors can join in the experience of the disintegration of GTI 2: the shapes that disintegrate when they get wet, the cracks that are created during the drying process,...

Instalación: GTI 2
(*Grands travaux inutiles*)

Realizo instalaciones de manera más o menos espontánea: un orden accidental de formas en mi taller, un ritmo, una evolución o una transformación en la naturaleza;... Me interesa, en particular, la evolución que sufre la arcilla en la intemperie: heladas, lluvia, sequía,... En la realización de mi instalación precedente GTI 1, trabajé con placas finas de arcilla, ligeramente onduladas, enrolladas. Tras una investigación más profunda he podido descubrir que una placa de tierra con forma de media esfera, una vez enrollada sobre sí misma, adquiere una forma elipsoide. Todas estas pequeñas formas juntas evolucionan de la media esfera hueca hacia un elipsoide, formando una composición rítmica. Para el ciclo GTI, dejo la tierra-papel crudo. Así puedo reutilizar la materia para varias instalaciones del ciclo (GTI 1, GTI 2,...)

La recuperación de la tierra del GTI 1 la hice en el aislamiento de mi taller. Preveo la recuperación de la tierra para el GTI 3 tras la última exposición del GTI 2. Asimismo, los visitantes podrán asistir a la desintegración del GTI 2: la tierra que se humidifica, las formas que se degradan, el secado, la aparición de grietas,...

GTI 2 (Grands Travaux Inutiles), 2010

Papier-argile cru

Ongebakken papierklei

Raw paperclay

Papel de arcilla crudo

+/- 300 x 300 x 4 cm

Photo : Lydia Wauters

Fabienne WITHOFS

L'objet naît du vide qui pousse.
Construction, débordement, fusion de matière.
Magma de boue s'accrochant à la terre comme un parasite devient partie intégrante voire base pour l'évolution (élaboration) future des œuvres.
Etre habité pour bâtir.
L'objet reflète avant tout la simplicité du monde réel avec ses raccords visibles, des faiblesses qui deviennent indispensables à l'équilibre.
Tout est relation, des objets entre eux et avec le public,
de la matière à l'espace, ...
Le graphisme ou l'écriture réminiscente, signes des temps relie l'objet à la mémoire.

Het voorwerp ontstaat uit de leegte die groeit.
Opbouw, uitbarsting, samensmelting van stoffen.
Magma van modder die zich aan de aarde hecht als een parasiet die volledig deel gaat uitmaken, zelfs basis worden voor de toekomstige evolutie (uitwerking) van haar werken.
Bezeten om te bouwen.
Het voorwerp is vooral een weerspiegeling van de eenvoud van de werkelijke wereld met zijn zichtbare verbindingen, zwakheden die onvermijdelijk worden voor het evenwicht.
Alles staat in verbinding, de voorwerpen onderling, en met het publiek, de materie met de ruimte, ...
Het grafisme of schrift van de herinnering, tekenen des tijds verbindt het voorwerp met het geheugen.

The object rises from the pushing empty space.
Construction, overspill, blending of materials.
Mud magma stuck to the earth like a parasite becomes an integral or even a basic component in evolving (creating) exhibits over time.
Being born to build.
Above all, the object reflects how simple the real world is, with visible connections, weaknesses which become essential to the balance.
Everything is related, objects related to each other and to the public,
from the material to the space, ...
Graphic arts or reminiscent writing, signs of the times which commit the object to the memory.

El objeto nace del vacío que crece.
Construcción, desbordamiento, fusión de materia.
Magma de lodo que se agarra a la tierra como los parásitos que se convierten en parte integrante o incluso en la base para la evolución (elaboración) de futuras obras.
Estar habitado para construir.
El objeto refleja ante todo la simplicidad del mundo real con sus retoques visibles, debilidades que se convierten en indispensables para el equilibrio.
Se trata de relaciones, entre los objetos mismos y con el público,
de la materia al espacio ...
El grafismo o la escritura reminiscente, signos de los tiempos que relacionan el objeto con la memoria.

Pavillons, 2010

Porcelaine, décor
pigments et transferts
Porcelain, decor met
pigmenten en transfers
Porcelain, decorated with
stains and transfers
Porcelana, decoración de
pigmentos y serigrafías
30 x 20 x 10 cm
Photo : Fabienne Withofs

Espagne

Spanje

Spain

España

María BOFILL

Mon œuvre contient une création d'objets sans fonction concrète, il s'agit d'une quête permanente entre le désir classiciste et la rupture contemporaine, j'aime les choses naturelles et vivantes comme si elles bougeaient, je suis née et j'ai vécu près de la mer et je me sens profondément méditerranéenne, ce qui a sans nul doute influencé fortement mon œuvre.

Dès lors, au fil du temps, mes pièces sont devenues une réflexion sur le paysage urbain et le paysage imaginaire, je les vois sous un angle de petites architectures qui peuvent être vues comme des propositions réalisables à plus grande échelle ou comme de petites sculptures clairement inspirées par la Méditerranée.

In mijn werk creëer ik voorwerpen zonder enige concrete functie, het is een constant zoeken tussen de classicistische wens en de hedendaagse breuk. Ik hou van natuurlijke en levende dingen, hoe ze bewegen, ik ben geboren en getogen vlakbij de zee en ik voel me op en top Mediterraans. Dit heeft ongetwijfeld een grote invloed op mijn werk.

Door de jaren heen worden mijn werken steeds een overspiegeling van het stedelijke en een denkbeeldig landschap. Ik bekijk ze vanuit de hoek van de kleine architectuur, als voorstellen die op groter formaat uitgevoerd kunnen worden of als kleine sculpturen met een duidelijk Mediterraan inspiratie.

Within my work, I create objects which do not really serve any purpose; I constantly find myself in search of the balance between wanting to be traditional and making the break with modern art; I like natural, lively things which look as if they are moving; I was born and have lived near the sea and feel that I really belong on the Mediterranean; no doubt this has influenced much of my work.

So, what I produce, always changing over time, is a reflection of the urban landscape and imaginary countryside; I see them from a little architectural works, so that they may be seen as products feasible in larger formats or as small sculptures, clearly inspired by the Mediterranean.

Dentro de mi obra, hay una creación de objetos sin ninguna función concreta, es una búsqueda constante entre el deseo classicista y la ruptura contemporánea me gustan las cosas naturales y vivas como si se movieran, he nacido y vivido cerca del mar y me siento profundamente Mediterránea, sin duda esto ha influenciado mucho en mi obra.

Así, mis piezas y siempre con el paso de los años, son una reflexión sobre el paisaje urbano y el paisaje imaginario, las veo desde un ángulo de pequeñas arquitecturas, que pueden ser vistas como propuestas realizables a un formato mas grande o como pequeñas esculturas de clara inspiración Mediterránea.

Mar Revuelto, 2009

Porcelaine

Porselein

Porcelain

Porcelana

5 x 90 x 37 cm

Photo : Guillen Fernandez-Huerta

Fernando CONEJO

Fernando Conejo a reçu une formation internationale intéressante dans le verre en Italie et en France, où il a suivi les cours de nombreux professeurs qu'il considère comme des maîtres, à l'instar de Silvia Levenson et Antoine Leperlier. D'un point de vue créatif, son œuvre refuse le confinement : création de bijoux et de meubles, d'installations et de sculptures, seul ou en équipe. Il est ouvert et réceptif à tout. Dans des séries telles que "Grupos Parasitarios", il donne une forme corporelle aux peurs et aux souvenirs qui adhèrent à la mémoire comme des parasites de l'individu intervenant en hôte involontaire, tout en utilisant la technique de la pâte de verre qui confère à ses œuvres une consistance esthétique particulière.

Fernando Conejo volgde een interessante internationale opleiding in glas in Italië en Frankrijk. Hij kreeg les van tal van docenten in deze landen. Zijn leermeesters zijn Silvia Levenson en Antoine Leperlier. Creatief gezien weigert zijn werk om een etiket te krijgen: ontwerp van juwelen en meubilair, installaties en sculpturen, solitair of in team. Hij staat open voor alles. In reeksen zoals de "Grupos Parasitarios" geeft hij gestalte aan de vrees en de herinneringen die in het geheugen blijven hangen als parasieten van het individu dat dienst doet als onvrijwillige gastheer. Hij gebruikt daarbij glaspasta. Deze techniek geeft zijn werken een speciale esthetische consistentie.

Fernando Conejo is keen to obtain worthwhile international training in glass, in both Italy and France. He has attended courses run by many tutors in these countries, acknowledging Silvia Levenson and Antoine Leperlier as his teachers. Creatively, his work resists becoming typecast: designs with jewels and items from around the home, installations and sculptures, on his own or with a team. He is open-minded and receptive to anything. In series such as "Grupos Parasitarios" (Parasitic Groups), he gives bodily form to fears and memories which stick in his mind like parasites, making the individual act like an involuntary host, all this using the glass paste technique, which gives his work special aesthetic consistency.

Fernando Conejo se ha preocupado por recibir una interesante formación internacional en vidrio, en Italia y Francia. Ha cursado estudios con muchos profesores en estos países, reconociendo como maestros a Silvia Levenson y Antoine Leperlier. Creativamente su obra se resiste a ser encasillada: diseño de joyas y objetos de mobiliario, instalaciones y esculturas, en solitario y en equipo. Está abierto y receptivo a todo. En series como la de "Grupos Parasitarios", da forma corpórea a los miedos y recuerdos que se adhieren en la memoria como parásitos del individuo que actúa de huésped involuntario, todo ello utilizando la técnica de la pasta de vidrio que aporta a sus trabajos una especial consistencia estética.

Sin título, 2009

Pâte de verre

Pâte de verre

Pâte de verre

Pasta de vidrio

65 x 15 x 10 cm

Photo : Fernando Conejo

Ángel GARRAZA

Fort d'une longue carrière artistique, Ángel Garraza a exposé dans la plupart des villes espagnoles et dans de nombreux pays européens : l'Allemagne, la France, la Finlande, l'Italie, le Portugal, le Danemark, les Pays-Bas, la Suisse, ainsi que dans d'autres villes comme Tokyo, Kyoto, Séoul et Taïpei.

Son œuvre est présente dans bien des musées internationaux et dans d'importantes collections publiques et privées. En 2006, la Fundación BBK a présenté une grande exposition rétrospective à Bilbao. Son œuvre a également été exposée dans la galerie Astarté de Madrid, au Pazo da Cultura de Pontevedra, au Musée González Martí de Valence et au Musée Ariana de Genève. Cette même année, il a été sélectionné par le Clayarch Gimhae Museum de Corée pour participer à l'exposition internationale "Architectural Ceramics" aux côtés des œuvres de William Daley, Tony Hepburn, Jun Kaneko, Betty Woodman, ... entre autres.

Ses expositions individuelles les plus récentes ont eu lieu à la Sala Luzán de Saragosse, où il a fait découvrir une grande partie de ses dernières œuvres (mai 2008) et à la Feria Art Amsterdam dans la galerie De Witte Voet, avec l'exposition Things and Causes (mai 2009).

Ángel Garraza heeft een uitgebreide carrière als kunstenaar. Ze stelde al tentoon in de meeste Spaanse steden en in diverse andere landen van Europa: Duitsland, Frankrijk, Finland, Italië, Portugal, Denemarken, Nederland, Zwitserland en ook in plaatsen zoals Tokio, Kyoto, Seoel en Taïpei.

Haar werk valt te bewonderen in talrijke internationale musea en in belangrijke openbare en privécollecties.

In het jaar 2006 organiseerde de Fundación BBK in Bilbao een grote retrospectieve tentoonstelling. Haar werk werd ook getoond in de galerie Astarté in Madrid, in de Pazo da Cultura van Pontevedra, in het Museo González Martí in Valencia en in het Ariana-museum in Genève. Dit jaar werd ze geselecteerd door het Clayarch Gimhae Museum in Korea om deel te nemen aan de internationale tentoonstelling "Architectural Ceramics" samen met werken van William Daley, Tony Hepburn, Jun Kaneko, Betty Woodman, ... en anderen.

Haar recentste individuele tentoonstellingen waren in de Sala Luzán in Zaragoza, waar ze een belangrijk overzicht gaf van haar laatste werken (mei 2008) en de beurs Art Amsterdam georganiseerd door de galerie De Witte Voet, met de tentoonstelling Things and Causes (mei 2009).

Ángel Garraza has had a relatively short artistic career; he has exhibited in most Spanish cities and in a number of European countries: Germany, France, Finland, Italy, Portugal, Denmark, Holland and Switzerland, as well as in places like Tokyo, Kyoto, Seoul and Taipei. His works may be seen in many museums internationally and in major public and private collections.

In 2006, in Bilbao, the BBK Foundation hosted a large retrospective exhibition. His work has also been exhibited in the Astarté gallery in Madrid, at the Pazo da Cultura in Pontevedra, at the Museo González Martí in Valencia and in the Museo Ariana in Geneva. In the same year, he was selected by the Clayarch Gimhae Museum in Korea to take part in the international "Architectural Ceramics" exhibition alongside the works of William Daley, Tony Hepburn, Jun Kaneko and Betty Woodman, amongst others. His more recent individual displays have taken place at the Sala Luzán in Zaragoza, when he displayed a large number of his latest works (May 2008) and at the Art Amsterdam Exhibition, with the assistance of the De Witte Voet gallery, with the Things and Causes exhibition (May 2009).

Ángel Garraza, tiene una dilatada carrera artística, ha expuesto en la mayoría de las ciudades españolas y en varios países europeos: Alemania, Francia, Finlandia, Italia, Portugal, Dinamarca, Holanda, Suiza y también en lugares como Tokio, Kyoto, Seúl y Taïpei.

Su obra se encuentra en numerosos museos internacionales y en importantes colecciones públicas y privadas.

En el año 2006, la Fundación BBK presentó en Bilbao una gran exposición retrospectiva. También se mostro su trabajo en la galería Astarté de Madrid, en el Pazo da Cultura de Pontevedra, en el Museo González Martí de Valencia y en el Museo Ariana de Ginebra. Ese mismo año fue seleccionado por el Clayarch Gimhae Museum de Corea para participar en la muestra internacional "Architectural Ceramics" junto a los trabajos de William Daley, Tony Hepburn, Jun Kaneko, Betty Woodman, ... entre otros.

Sus más recientes exposición individuales tuvieron lugar en la Sala Luzán de Zaragoza, donde mostro una importante representación sus últimos trabajos (mayo 2008) y en la Feria Art Amsterdam de la mano de la Galería De Witte Voet, con la exposición Things and Causes (mayo 2009).

Things and causes, 2008
Grès chamotté
Gechamotteerd steengoed
Chamotted stoneware
Gres chamotado
53 x 80 x 11 cm
Photo : Jose Garraza

Benjamín MENÉNDEZ

Peintre, sculpteur, céramiste, installateur..., il développe son activité créative à Essaouira, Madrid, Palma de Mallorca, Ibiza, Salientes (León) et en Asturies où il travaille actuellement. Depuis sa première exposition en 1984, l'artiste a présenté son œuvre, qui lui a valu bien des prix, dans de nombreuses expositions individuelles et collectives. Son travail d'investigation l'a mené à l'étude des formes industrielles de la céramique. La qualité de ses œuvres qui associent des pièces de création propre à d'autres entièrement industrielles a mené à son introduction dans des expositions et installations comme *Ciclo de la Materia* : *Creación-Devastación* à l'Antiguo Instituto de Gijón, renforcé la même année par une rétrospective de son œuvre sculpturale au Musée Barjola de Gijón. En 1997, il a participé à l'installation *10 X 10, 10 años de Arte emergente en Asturias dans la Sala Borrón de Oviedo, Tierra-Tierra et el Horno de la Ciudadela- Pamplona* en 1999, Cordoue (2002 et 2004), CERCO Saragosse (2006), *Escultura Cerámica Ibérica Contemporánea* en Galice et au Portugal (2007), *Lugares* en Suisse (2008) ou *Caja de Herramientas la Cámara Oscura*, au Centro de Arte Laboral (2009). Il faut également souligner ses sculptures publiques, parmi lesquelles *Naturalezas* à Saint-Nazaire ou Avilés, cette dernière faisant partie des plus emblématiques.

Schilder, beeldhouwer, keramist, installateur,... hij ontwikkelt zijn creatieve activiteit in Asturias, Essaouira, Madrid, Palma de Mallorca, Ibiza, Salientes (León) en nogmaals Asturias waar hij momenteel werkt. Sinds zijn eerste tentoonstelling in 1984 heeft de kunstenaar zijn werk in talrijke individuele en collectieve tentoonstellingen getoond en werd hij talrijke keren bekroond. Zijn onderzoekswerk bracht hem tot de studie van industriële vormen van keramiek. De kwaliteit van zijn werken waarin hij handgemaakte stukken combineert met compleet industriële onderdelen leidde tot zijn opname in tentoonstellingen en installaties zoals *Ciclo de la Materia*: *Creación-Devastación* en el Antiguo Instituto de Gijón, datzelfde jaar gelinkt aan een retrospectieve van zijn beeldhouwwerk in het Museo Barjola van Gijón. In 1997 nam hij deel aan de installatie *10 X 10, 10 años de Arte emergente in Asturias in de Sala Borrón de Oviedo, Tierra-Tierra in de Horno de la Ciudadela- Pamplona* in 1999, Córdoba (2002 en 2004), CERCO Zaragoza (2006), *Escultura Cerámica Ibérica Contemporánea* in Galicie en Portugal (2007), *Lugares* in Zwitserland (2008) of *Caja de Herramientas la Cámara Oscura*, in het Centro de Arte Laboral (2009). We moeten ook wijzen op zijn publieke sculpturen, zoals de *Naturalezas* in San Nazaire of Avilés. Dit laatste is één van zijn meest typische werken.

Painter, sculptor, ceramics expert, installation engineer... – he has exhibited his creative work in Asturias, Essaouira, Madrid, Palma de Mallorca, Ibiza, Salientes (León) and then back in Asturias where he currently works. Since his first exhibition in 1984, the artist has shown his work at innumerable individual and collective exhibitions and has received many prizes. His research has led him to study the industrial forms used in ceramics. The quality of his work, in which he combines domestic items with other totally industrial items, has led to his inclusion in exhibitions and installations including *Ciclo de la Materia: Creación-Devastación* (Cycle of Materials: Creation-Devastation) at the Antiguo Instituto de Gijón, not to mention, that same year, a retrospective exhibition of his sculptural works at the Museo Barjola in Gijón. In 1997, he took part in the *Instalación 10 x 10, 10 years of up-and-coming Art in Asturias at the Sala Borrón in Oviedo, Tierra-Tierra en el Horno de la Ciudadela* (Earth-Earth in the Oven of Ciudadela) - Pamplona in 1999, Córdoba (2002 and 2004), CERCO Zaragoza (2006), *Escultura Cerámica Ibérica Contemporánea* (Contemporary Spanish Ceramic Sculpture) in Galicie and Portugal (2007), *Lugares* (Places) in Sweden (2008) and *Caja de Herramientas la Cámara Oscura* (Box of Dark Room Tools), at the Centro de Arte Laboral (2009). It is also worth mentioning his public sculptures, examples of which include *Naturalezas* in Saint-Nazaire or Avilés (Nature in Saint-Nazaire or Avilés), the latter the most emblematic.

Pintor, escultor, ceramista, instalador... – desarrolla su actividad creativa en Asturias, Essaouira, Madrid, Palma de Mallorca, Ibiza, Salientes (León) y otra vez Asturias donde actualmente trabaja. Desde su primera exposición en 1984 el artista ha venido mostrando su obra en innumerables exposiciones individuales y colectivas, y ha recibido numerosos premios. Su labor de investigación le llevó al estudio de las formas industriales de Cerámica. La calidad de sus trabajos donde combinaba piezas de facturación propia con otras totalmente industriales conllevaron su inclusión en exposiciones e instalaciones tales como *Ciclo de la Materia: Creación-Devastación* en el Antiguo Instituto de Gijón afianzada ese mismo año con una retrospectiva de su obra escultórica en el Museo Barjola de Gijón. En 1997 participa en la *Instalación 10 X 10, 10 años de Arte emergente en Asturias en la Sala Borrón de Oviedo, Tierra-Tierra en el Horno de la Ciudadela-Pamplona* en 1999, Córdoba (2002 y 2004), CERCO Zaragoza (2006), *Escultura Cerámica Ibérica Contemporánea* en Galicia y Portugal (2007), *Lugares* en Suecia (2008) o *Caja de Herramientas la Cámara Oscura*, en el Centro de Arte Laboral (2009). También cabe destacar su escultura pública de las que son ejemplos *Naturalezas* en San Nazaire o Avilés, esta última de las más emblemáticas.

Blanco Roto, 2009

Argile soutenue par treillis métalliques

Klei gesteund door metaalgaas

Wire mesh supported clay

Barro soportado por malla metálica

Dimensions variables

Veranderlijke afmetingen

Varying sizes

Dimensiones variables

Photo : Benjamin Menéndez

Enric MESTRE

Enric Mestre est l'une des grandes figures de la sculpture céramique au niveau international et l'un des plus influents dans la céramique contemporaine en Espagne. Son œuvre, qui regorge de références à l'architecture, cherche à transmettre par l'essence de la forme de la matière. Ayant pour devise "moins, c'est plus" et loin de la froideur du minimalisme, Mestre cherche la chaleur des matériaux, tel le grès engobé et poli, où la création d'espaces parle au spectateur. Outre sa grande carrière internationale comprenant des œuvres dans les plus grandes collections, il convient également de souligner son travail de professeur à Valence où il est parvenu à créer une école et à générer un important mouvement dans la céramique.

Enric Mestre is één van de grootste figuren uit de keramische sculptuur op internationaal niveau en één van de meest invloedrijke kunstenaars wat de moderne keramiek in Spanje betreft. Zijn werk verwijst voortdurend naar de architectuur. Het wil een boodschap overbrengen via de essentie van de vorm van het materiaal. Onder de premisse "less is more" en ver van de koelheid van het minimalisme zoekt Mestre naar de warmte van de materialen, zoals zijn bruine aardewerk, waarmee hij ruimtes creëert om te communiceren met de toeschouwer. Naast zijn belangrijke internationale traject, met werken die in de belangrijkste collecties werden opgenomen, moeten we ook wijzen op zijn docerwerk in Valencia. Hij heeft er een school weten op te richten en was er de drijvende kracht achter een belangrijke stroom in de keramiek.

Enric Mestre is one of the key figures in ceramic sculpture at an international level, and one of the most influential in contemporary ceramics in Spain. His works, which continually refer to architecture, seek to put over, through their essence, the form of the material. On the premise of "less is more", far from the coldness of minimalism, Mestre seeks the warmth of the materials, such as engobed, polished stoneware, where creation of spaces forms a bond with the spectator. In addition to his wide international travels, with works in major collections, it is worth noting his teaching work in Valencia, where he has managed to create a school and generate a significant ceramics movement .

Enric Mestre es una de las grandes figuras de la escultura cerámica a nivel internacional, y uno de los más influyentes en la cerámica contemporánea en España. Su obra, en referencias continuas a la arquitectura, busca transmitir a través de la esencia de la forma de del material. Bajo la premisa de "menos es más", y lejos de la frialdad del minimalismo, Mestre busca la calidez de los materiales, como son el gres engobado y bruñido, donde la creación de espacios comunica al espectador. Además de su importante trayectoria internacional, con obras en las más importantes colecciones, hay que destacar su labor docente en Valencia donde ha sabido crear escuela y generar un importante movimiento en la cerámica.

Escultura D, 2007

Grès chamotté, engobes,
monté manuellement à la
plaque, 2 cuissons à 1260°C

Chamotte steengoed,
engobes, gemonteerd
met platen, 2 maal gestookt
op 1260°C

Chamotte stoneware,
engobe, handbuilt with
slabs, 2 firings at 1260°C

Gres chamotado, engobes.
Modelado manual con
planchas, 2 cocciones
a 1260°C

78 x 42,6 x 47,2 cm

Photo : Manuel Artero

Xavier MONSALVATJE

Projet en Danger Permanent

“En Danger Permanent est une œuvre de poésie contemporaine s'appuyant sur l'excellent langage technique de l'héritage traditionnel, qui se traduit par le bleu cobalt de la faïence. Ce vase fait partie de la collection de céramiques ; des vases et des assiettes éprouvés par une technique millénaire et présentant des paysages et des motifs cadencés où l'homme, ou l'individu, est englouti dans une société moderne de terreur sur fond de criminalité et a accepté un monde dominé par des poignées d'hommes au pouvoir et la manipulation des médias. Cette œuvre traite des thématiques sociétales actuelles.

Les bombes atomiques s'amoncellent dans les usines, la police arpente les rues des villes, les haut-parleurs débitent des mensonges, mais la terre tourne toujours autour du soleil.”

George Orwell

Permanent danger project

“Het werk In Permanent Danger is een hedendaags poëtisch werk, opgenomen in een uitstekende technische taal van de traditionele erfenis zoals het kobaltblauw van de tegels. Vaas die behoort tot de keramiekserie, vazen en borden die werden geratificeerd in een duizend jaar oude techniek en geregistreerd in landschappen en ritmische tekeningen waar het individu of de persoon ondergedompeld zijn in een hedendaagse maatschappij van terreur en delinquente landschappen, en overeengekomen tot een universum gecontroleerd door groepen van macht en de manipulatie van de massamedia. Dit werk verkondigt de hedendaagse maatschappijthematiek.

De atoombommen worden in de fabrieken opgestapeld, de politie hangt rond in de steden, leugens stromen uit de luidsprekers, maar de aarde draait nog steeds rond de zon.”

George Orwell

Permanent danger project

“The In Permanent Danger is a work of contemporary poetic enrolled in an excellent technical language of traditional inheritance like is the cobalt's blue on faïence. Vase that belongs to the ceramic series; vases and plates that ratified in a millenarian technique and registered in landscapes and rhythmic drawings where the individual or person are submerge in a contemporary society of terror and delinquency landscapes, and agreed to a universe controlled by groups of benign power and the mass media manipulation. This work speak around the society contemporary thematic.

The atom bombs are piling up in the factories, the police are prowling through the cities, the lies are streaming from the loudspeakers, but the earth is still going round the sun”.

George Orwell

En peligro permanente

““En peligro permanente” es una obra de poética contemporánea envuelta en un lenguaje técnico excelente de herencia tradicional, como el azul cobalto sobre loza. Se trata de jarrones que pertenecen a una serie cerámica. Jarrones y platos ratificados por una técnica milenaria y cubiertos de paisajes y dibujos rítmicos en los que el individuo o la persona se sumergen en una sociedad contemporánea con paisajes de terror y delincuencia, enmarcados en un universo controlado por grupos de poder y manipulado por los medios de comunicación. La obra refleja temáticas de la sociedad contemporánea.

Las bombas atómicas se amontonan en las fábricas, la policía merodea por las ciudades, las mentiras salen de los altavoces, pero la tierra sigue dando vueltas alrededor del sol.”

George Orwell

Máxima Alerta, 2009

Tourné et décoration sur émail
Gedraaid en op glazuur decoratie
Thrown and on glaze decoration
Torno y decoración sobrecubierta

70 cm

Photo : Xavier Monsalvatje

Yukiko MURATA

Signe

Amonceler les pierres.
Chaque pierre correspond à un souvenir.
Chaque pierre correspond à une larme.
Chaque pierre correspond à un pas en avant.
Amonceler les souvenirs du temps.
Amonceler le temps de l'érosion.

Across - on the white stones (vers l'autre rive)

Entre la vie et la mort, il y a un grand fleuve,
certaines parties sont larges, d'autres étroites.
Mais personne ne connaît la distance jusqu'à l'autre rive,
quand commence le voyage de la mort.
En chemin, pas à pas, on dépose une pierre
pour traverser ce fleuve vers la rive de l'autre monde.
Chaque pierre est un pas de plus.
Chaque pierre est un souvenir de moins.

Signaal

Stenen opstapelen.
Elke steen stemt overeen met een herinnering.
Elke steen stemt overeen met een traan.
Elke steen stemt overeen met een stap achteruit.
Herinneringen uit de tijd opstapelen.
De tijd van de erosie opstapelen.

Across - on the white stones (naar de andere oever)

Tussen leven en dood ligt een grote rivier,
Sommige delen zijn breed, andere heel smal.
Maar niemand kent de afstand tot de andere oever,
Wanneer hij zijn reis naar de dood begint.
Onderweg leggen we stap voor stap een steen
Om deze rivier naar de oever van de overkant over te steken.
Elke steen een nieuwe stap.
Elke steen een herinnering minder.

Signal

Pile up stones.
To each stone a memory may be attached.
To each stone a tear may be attached.
To each stone a step ahead may be attached.
Pile up memories of time.
Pile up erosion time.

Across - on the white stones (towards the other shore)

Between life and death there is a big river,
some parts are very wide and others narrow.
But no-one knows how far away the other bank is,
when the journey of death will begin.
On the way, step by step, we pick up a stone
to cross this river to the bank of the other world.
Each stone, one more step.
Each stone, one memory fewer.

Señal

Amontonar las piedras.
A cada piedra corresponde una memoria.
A cada piedra corresponde una lágrima.
A cada piedra corresponde un paso hacia delante.
Apilar recuerdos del tiempo.
Apilar el tiempo de la erosión.

Across - on the white stones (hacia la otra orilla)

Entre la vida y la muerte hay un río grande,
algunas partes son muy anchas y otras estrechas.
Pero nadie sabe la distancia hasta la otra orilla,
cuando empieza el viaje de la muerte.
En el camino, paso a paso, colocamos una piedra
para cruzar este río hacia la orilla del otro mundo.
Cada piedra, un paso más.
Cada piedra, una memoria menos.

Señal, 2009

Cast fusing, verre soufflé

Cast fusing, geblazen glas

Cast fusing, blown glass

Modelado a pellizcos,
blown glass

10 x 25 cm

Photo : Yukiko Murata

María ORIZA

Il m'a fallu plusieurs années pour comprendre pourquoi je me suis toujours sentie attirée par un matériau aussi complexe et apparemment aussi éloigné du monde moderne que la terre cuite. Je crois qu'au fond, il s'agit d'essayer de comprendre l'énergie qui passe entre les objets, qu'on perçoit dans l'espace et dans les formes. J'essaie de le faire avec la matière première originaria de la planète, celle qui, plus que toute autre, est soumise à ses lois physiques et chimiques et est liée aux origines. Une matière qui ne pardonne aucun abus de pouvoir et qui ne fait preuve de générosité que lorsqu'elle est adorée, comme c'est le cas de la nature. Une matière qui apprend à observer, à ressentir de l'espoir et de la peur et à sentir le temps qui passe dans le souffle du séchage.

Het heeft jaren geduurd voor ik begreep waarom ik me steeds zo aangetrokken voelde tot een materiaal dat zo complex was en schijnbaar zo ver lag van moderne wereld: klei. Volgens mij is het vooral een poging om de energie te begrijpen die stroomt tussen de voorwerpen, die gezien wordt in de ruimte en de vormen. Ik wil dat doen via een grondstof die eigen is aan de planeet, die meer dan andere onderworpen is aan de wetten van de fysica en de chemie, die het meest aanleunt bij de oorsprong. Een materiaal dat geen enkel machtsmisbruik vergeeft en alleen gul is wanneer het aanbeden wordt, zoals ook de natuur. Een materiaal dat leert te observeren, hoop te hebben, te vrez en het stromen van de tijd te voelen in de adem van het drogen.

It has taken me years to understand why I have always felt so attracted to a material which is so complex and apparently so far removed from modern art as mud. I believe that in the background is an attempt at understanding, the energy which flows between objects, which is perceived in the space and forms. I try to do this using the original raw material provided by the planet, a material which, more than any other, is subject to physical and chemical laws, and has the closest links to the beginning of time. A material which is unforgiving to any abuse of power and is only generous when you love it, as happens in nature. A material which teaches us to observe, to have hope and fear and to feel the passage of time in the breath which passes over the dryness.

Me ha costado años entender por qué me he sentido siempre tan atraída por un material tan complejo y aparentemente tan fuera de lo contemporáneo como el barro. Creo que en el fondo es un intento de entender, la energía que fluye entre los objetos, que se percibe en el espacio y en las formas. Intento hacerlo a través de la materia prima originaria del planeta, la que más que ninguna está sujeta a sus leyes físicas y químicas, la que más une al origen. Un material que no perdona ningún abuso de poder y sólo es generoso cuando se le adora, como ocurre con la naturaleza. Una materia que enseña a observar, a tener esperanza y miedo y a sentir el paso del tiempo en el aliento del secado.

Filtro de las mentiras, 2007

Grès modelé avec oxyde de fer, 1250°C

Steengoed geboetseerd met ijzeroxide, 1250°C

Stoneware modeled with iron oxide, 1250°C

Gres modelado con óxidos, 1250°C

69 x 100 x 14 cm

Photo : María Oriza

Rafa PÉREZ

Actuellement, l'œuvre de Rafa Pérez connaît son apogée grâce à une reconnaissance internationale. Après des débuts dont les œuvres s'approchaient du langage de l'installation, son travail se concentre actuellement sur la quête d'un langage plastique très personnel. On pourrait dire que l'œuvre de Pérez résume l'image de la céramique contemporaine.

Il utilise la céramique pour ses qualités plastiques et expressives qui apportent à ses œuvres un niveau de communication avec le spectateur autre que celui d'un autre moyen ou matériau.

In deze momenten kent het werk van Rafa Pérez één van zijn hoogtepunten dankzij zijn internationale erkenning. Aanvankelijk lagen zijn werken dicht bij de taal van de installatie maar nu richt hij zich vooral op het zoeken naar een meer eigen plastische taal. We zouden kunnen zeggen dat het werk van Pérez het beeld van de moderne keramiek samenvat. Hij gebruikt keramiek omwille van zijn plastische en expressieve eigenschappen. Ze zorgen voor een ander communicatieniveau met de toeschouwer dan bij eender welk ander middel of materiaal.

The works of Rafa Pérez are currently at a zenith thanks to his international reputation. Following a start in which his works would approach the language of installation, his work now concentrates on seeking very personal, fine arts language. You could say that Pérez's work epitomises the image of contemporary ceramics. He uses ceramics for their fine art and expressive qualities which give his work a degree of communication with the spectator which is different to the one which may arise through the use of other media and materials.

En estos momentos la obra de Rafa Pérez pasa por uno de sus mejores momentos gracias a su reconocimiento internacional. Tras un inicio cuyas obras se acercaban al lenguaje de la instalación, su trabajo se centra actualmente en buscar un lenguaje plástico muy personal. Se podría decir que la obra de Pérez resume la imagen de la cerámica contemporánea. Usa la cerámica por sus cualidades plásticas y expresivas que aportan a sus obras un nivel de comunicación con el espectador diferente al utilizado al que pueda transmitir otro medio y material.

Sin título, 2008

Pâtes étirées

Uitgerekte pastas

Expanded pastes

Pastas expandidas

90 x 50 x 35 cm

Photo : Carlos E. Hermosilla

Xavier TOUBES

On ressent une volonté de rendre l'incompréhensible visible et accessible. Le but est bien présent, mais il est d'ordre poétique et traite, au fil de l'évolution du travail, de découverte et de redécouverte. Les surfaces, l'extérieur, se présentent plutôt comme un endroit, une surprise dont on n'a aucune idée du début ni du mouvement de la main/confection/du toucher, qui sonde les formes/les couleurs/la lumière par strates, présent et vibrant de vie. C'est une tentative de concilier le connu et l'encore inconnu, à la recherche d'un résultat qui ne soit pas une conclusion mais plutôt un événement, visuel, interpellant et occupant l'espace physique et mental.

De bedoeling is om het ongrijpbare zichtbaar en toegankelijk te maken. Hoewel er een doel is, is het van de poëten en een zaak van ontdekking en herontdekking naarmate het werk vordert. De oppervlakten, de huid zijn eerder een plaats, een verrassing zonder aanwijzingen over het begin of de beweging van de hand/het maken/de borstel, die in lagen beweegt door vorm/kleur/licht, aanwezig ritmisch bewegend. Een poging om te coördineren wat ik weet en het nog-niet-weten, volhardend voor een resultaat, dat geen besluit is, maar een gebeurtenis, die zichtbaar, fascinerend, fysiek ingenomen en mentale ruimte is.

The intention is to render the incomprehensible visible and accessible. Although there is a purpose it is of the poetics and a matter of discovery and rediscovery as the work progresses. The surfaces, the skin, are more like a place, a surprise with no clues as to the beginning or the movement of the hand/making/brush, moving in layers through form/colour/light, present and pulsating. An attempt to coordinate what I know and the not-yet-known, persevering for a result, that is not a conclusion, but an event, that is visual, compelling, occupying physical and mental space.

La intención es hacer visible y accesible lo incomprendible. En ello hay un propósito poético: el descubrimiento y redescubrimiento a medida que la obra progresa. La superficie, la piel, es más bien un espacio, una sorpresa sin claves, como al inicio. El movimiento de la mano / la acción / el cepillado que va creando capas que le dan forma / color / luz, que están presentes al tocarlo. Es un intento de coordinar lo conocido y lo que queda por conocer, buscando un resultado, que no es una conclusión, pero sí un evento visual, convincente, que ocupa un espacio físico y mental.

Jarras, 2010

Terre cuite, grès, émail
et lustres ; cuissons
multiples

Terracota, steengoed,
glazuur en luster;
meerdere keren gestookt
Terracota, stoneware,
glaze, lusters; multiple
firings

Terracota, gres, maiolica y
lustres; cocción múltiple

32 x 17 x 41 cm

Photo : Mark Ritchie

Xohan VIQUEIRA

“Une technique épurée, une imagination vigoureuse, l’originalité, la rigueur, l’honnêteté et la puissance génératrice sont les clés de la personnalité de Xohan Viqueira. L’utilisation de la céramique comme moyen d’expression sculpturale est déterminée par une attirance intense pour les forces créatrices de la nature. Dans l’exposition actuelle, Viqueira présente des installations dont les qualités tectoniques oscillent entre une monumentalité totemique, parfois évocatrice d’anciennes ethnies amérindiennes (Tical), et une faible organisation proche de certaines résonances d’un modernisme méditerranéen (Domos). Des sinuosités dynamiques d’un graphisme intarissable aux subtilités des rythmes formels plus mélodiques, qui sondent les capacités discursives de la forme surprise en pleine métamorphose, Viqueira représente le pouvoir des forces civilisatrices ancestrales. Un univers doté d’une telle capacité évocatrice qui se soustrait difficilement à son extraordinaire magnétisme.”

Carlos Villavieja, 2009

“Een zuivere techniek, een levendige verbeelding, originaliteit, nauwgezetheid, eerlijkheid en productieve kracht zijn de sleutels tot de persoonlijkheid van Xohan Viqueira. Het gebruik van keramiek als drager voor een sculpturale uitdrukking wordt bepaald door een intense aantrekking tot de productieve kracht van de eigen aard. In deze tentoonstelling brengt Viqueira installaties waarvan de technische kwaliteiten schommelen tussen de monumentaliteit van een totem, soms verwijzend naar oude Amerindische volkeren (Tical) en een zachte organische band die eigen is aan bepaalde resonanties van een Midderraans modernisme (Domos). Vanuit de dynamische kronkels van het overvloedig grafische tot de subtiliteit van de meer melodische vormritmes, die polsen naar de discursieve eigenschappen van de verrassende vorm in volle metamorfose toont Viqueira de kracht van de ancestrale beschavingskrachten. Een wereld met zo’n groot evocatievermogen dat het moeilijk is zich te onttrekken aan het buitengewone magnetisme.”

Carlos Villavieja, 2009

“An impure technique, vigorous imagination, originality, rigour, honesty and generating power are the keys which form the basis of Xohan Viqueira’s personality. Use of ceramics as the vehicle for expression in sculpture is determined by an intense attraction towards the creative forces of nature itself. In this sample, Viqueira presents installations whose tectonic qualities vary from a totemic monumentality sometimes evocative of old American Indian ethnics (Tical), to a dull organic feel with a certain Mediterranean modernistic resonance (Domos). From the dynamic sinuosities of inexhaustible artistic ability, to the subtleties of more melodic, formal paces, which test the discursive capacities of the form, surprisingly, completely metamorphosed, Viqueira shows the power of the age-old forces of civilisation. A world with so much capacity to be evocative that it is difficult to detract from its extraordinary magnetism.”

Carlos Villavieja, 2009

“Técnica depurada, imaginación vigorosa, originalidad, rigor, honestidad y potencia generadora son las claves que fundamentan la personalidad de Xohan Viqueira. El uso de la cerámica como vehículo de expresión escultórica viene determinado por una intensa atracción hacia las fuerzas creadoras de la propia naturaleza. En la actual muestra, Viqueira presenta instalaciones cuyas calidades tectónicas oscilan entre una monumentalidad totémica, en ocasiones evocadora de antiguas etnias amerindias (Tical), y una blanda organicidad no ajena a ciertas resonancias de un modernismo mediterráneo (Domos). Desde las dinámicas sinuosidades de un grafismo inagotable, hasta las sutilezas de los ritmos formales más melódicos, que sondan las capacidades discursivas de la forma sorprendida en plena metamorfosis, Viqueira representa el poder de ancestrales fuerzas civilizadoras. Un universo dotado de tal capacidad de evocación que resulta difícil sustraerse a su extraordinario magnetismo.”

Carlos Villavieja, 2009

Articulada, 2007

Grès chamotté, engobes et glaçure, 1280°C

Chamotte steengoed, engobes en glazuur, 1280°C

Grogged stoneware, engobes en glaze, 1280°C

Gres chamotado engobes y vidriado, 1280°C

140 x 40 x 90 cm

Photo : Xohan Viqueira

Grande-Bretagne

Groot-Brittannië

United Kingdom

Gran Bretaña

Neil BROWNSWORD

Avec ses céramiques à l'état brut, Neil Brownsword plonge son public dans un univers viscéral. Né à The Potteries, (nom générique désignant les villes qui constituent aujourd'hui Stoke-on-Trent) et pur produit de l'industrie céramique créée dans cette région à la fin du 17e siècle, Neil Brownsword nous parle des communautés issues de cette industrie en déclin. À l'image de ces "usines à pots", de leurs décharges de tessons et autres rebuts de poterie, l'artiste propose des installations de fragments de céramique qui nous transportent dans cette fracture de l'histoire. Formé à la céramique, il parcourt 300 ans d'histoire de la poterie. Une poterie qu'il cuit et déforme, juxtaposant surfaces lisses et rugueuses, brillantes et mates. Une poterie qui pleure et célèbre la richesse d'un monde artisanal en déclin.

Julian Stair

Neil Brownsword dompelt zijn publiek onder in een intuïtieve wereld van zuivere keramische stukken. Als inwoner van The Potteries (de gemeenschap van de steden van Stoke-on-Trent) en een product van het fabriekssysteem gevestigd op het einde van de 17e eeuw, weerspiegelt Brownsword de gemeenschappen van een verdwijnende industrie. Zoals de "pot banks" van de fabriek of afvalstukken van potscherven en aardewerkafval, maakt Brownsword installaties van werken in stukken die ons plaatsen in een gebroken geschiedenis. Onderlegd in keramiek, verenigt Brownsword 300 jaar keramiek-geschiedenis, verhit het, martelt het, zet ruw materiaal op zacht, glanzend op mat en betreurt en viert tegelijkertijd de rijkdom van een verdwijnende kunstambachtwereld.

Julian Stair

Neil Brownsword immerses his audience in a visceral world of unadulterated ceramics. A native of The Potteries (the collective for the towns of Stoke-on-Trent) and a product of the factory system established at the end of the 17th century, Brownsword reflects upon the communities of a passing industry. Like the factory "pot banks", or rubbish tips of shards and pottery detritus, Brownsword produces installations of fragmentary works that locate us in a fractured history. A specialist in ceramics, Brownsword gathers 300 hundred years of pottery history, fires it, tortures it, juxtaposes rough with smooth, shiny with matt and both mourns and celebrates the richness of a disappearing artisanal world.

Julian Stair

Neil Brownsword sumerge a su público en un mundo visceral de cerámica pura. Nativo de The Potteries (denominación colectiva de los pueblos de Stoke-on-Trent) y producto del sistema de fábricas establecido a finales del siglo XVII, Brownsword repercute en las comunidades de una industria que va desapareciendo. Como las fábricas de su ciudad natal o las puntas de desecho de fragmentos y restos cerámicos, Brownsword crea instalaciones de obras fragmentadas que nos sitúan en una historia fracturada. Docto en cerámica, Brownsword aún a 300 años de historia cerámica: la lanza, la tortura, yuxtapone lo duro a lo blando, lo brillante con el mate, además llora y celebra la riqueza de un mundo artesano en desaparición.

Julian Stair

Elegy, 2009

Céramique et céramique de l'archéologie industrielle,
projection (DVD, couleur, son, 60 min.), assemblage
Keramik, keramik uit de industriële archeologie,
projectie (DVD, kleur, geluid, 60 min.), samenvoeging
Ceramic and ceramic industrial archaeology, projection
(DVD, colour, sound, 60 mins); Assemblage
Proyecci n cerámica y arqueolog a cerámica
(DVD, color y audio, 60 min.) ensamblaje

140 x 240 x 50 cm

Photo : Nick Moss

Robert DAWSON

Robert Dawson apprivoise l'espace public au travers de citations historiques qu'il décline sur un mode à la fois tendre et subversif. Pour réaliser ses panneaux céramiques modulaires, l'artiste allie une solide connaissance des techniques anciennes aux techniques contemporaines de la conception assistée par ordinateur, fusionnant ainsi passé et présent. En utilisant comme armatures les structures mêmes du lieu qu'il occupe, en conjuguant perspectives, raccourcis et trompe-l'œil, il élabore des espaces et des mondes nouveaux. En flattant, étirant et distordant des motifs céramiques célèbres, tel que le *Willow Pattern*, l'artiste confère à l'architecture l'intimité propre à la tradition céramique, créant des espaces hybrides d'où se dégage une respectueuse irrévérence.

Julian Stair

Robert Dawson temt de openbare architecturale ruimte door zijn subversieve maar hartelijke en het verleden verheerlijkende designs. Hij combineert een grote kennis van de historische patronen en de methodes van de 21e eeuw die werken met CAD. Dawson versmelt het verleden en het heden in zijn modulaire keramiekpanelen. Door gebruik te maken van de ruimtelijke structuren van de architectuur als wapeningen bouwt hij nieuwe ruimtes en werelden door het gebruik van perspectief, verkleining en illusie. Met inpalming, uitrekking en vervorming van iconische ontwerpen zoals de *Willow Pattern* combineert Dawson de intimiteit van het traditionele keramiek-ontwerp en de architectuur om hybride ruimtes te creëren, die gekenmerkt zijn door een respectvolle oneerbiedigheid.

Julian Stair

Robert Dawson domesticates public architectural space through his subversive but affectionate historicist designs. Combining a deep knowledge of historical pattern making and 21st century methods of computer-aided design, Dawson fuses the past and present in his modular ceramic panels. Using the spatial structures of architecture as armatures, he constructs new spaces and worlds through the use of perspective, foreshortening and illusion. Cajoling, stretching and distorting iconic designs such as the *Willow Pattern*, Dawson marries the intimacy of traditional ceramic design with architecture to create hybrid spaces characterised by a respectful irreverence.

Julian Stair

Robert Dawson domestica el espacio público arquitectónico mediante sus diseños subversivos pero cercanos a la historia. Combinando su profundo conocimiento sobre el diseño histórico y métodos del siglo XXI de diseño asistido por ordenador, Dawson fusiona el pasado y el presente en sus paneles cerámicos modulares. Usando las estructuras espaciales de la arquitectura como carcasas construye nuevos espacios y mundos con el uso de la perspectiva, el escorzo y la ilusión. Persuadiendo, extendiendo y distorsionando diseños icónicos como *Willow Pattern*, Dawson casa la intimidad del diseño de la cerámica tradicional con la arquitectura para crear espacios híbridos caracterizados por una irreverencia respetuosa.

Julian Stair

Overview (detail), 2010
Impression sur céramique
Drukwerk op keramiek
Print on ceramic
Calca sobre cerámica
3 x 385 x 149 cm
Photo : Tino Tedaldi

Anna DICKINSON

Avec cette remarquable série de vases en verre moulé, Anna Dickinson a donné un nouvel élan à une carrière déjà fructueuse. Jusque-là réputée pour ses verres soufflés, ses formes cannelées et ses traitements de surface, elle produit actuellement des pièces composites en verre doublées de différents matériaux qui peuvent peser jusqu'à 25 kg, des pièces qui réclament 12 mois de travail. Les nouvelles réalisations d'Anna Dickinson témoignent d'une maturité et d'une rare habileté à exploiter le matériau de la façon la plus transparente et la plus sûre. Le verre à la fois coloré, translucide et texturé par des bulles en suspension contraste avec l'acier noir, l'aluminium, l'argent, l'étain et le plastique. Ses formes architectoniques occupent le lieu et enferment les vides au travers d'une subtile articulation de l'espace.

Julian Stair

De reeds succesvolle carrière van Anna Dickinson heeft een gedaanteverwisseling ondergaan door een opmerkelijke reeks van gegoten glazen schalen. Voordien gekend voor haar gebruik van geblazen glas en de gelede vorm voor het plooiën en andere oppervlaktebehandelingen, maakt ze nu samengestelde vormen van glas met voering gemaakt van verschillende materialen die tot 25 kilogram kunnen wegen. Het duurt 12 maanden tot ze volledig afgewerkt zijn. Dickinsons nieuwe werk onthult rijping en het zeldzame talent om materiaal te gebruiken op de meest transparante en zelfverzekerde wijze. Shiftglas met doorschijnende kleur en texturen van zwevende bubbels in contrast met zwart staal, aluminium, zilver, tin en plastic, gecombineerd in architectonische vormen die de ruimte innemen en lege ruimtes omvatten door een subtiel begrip van de ruimte.

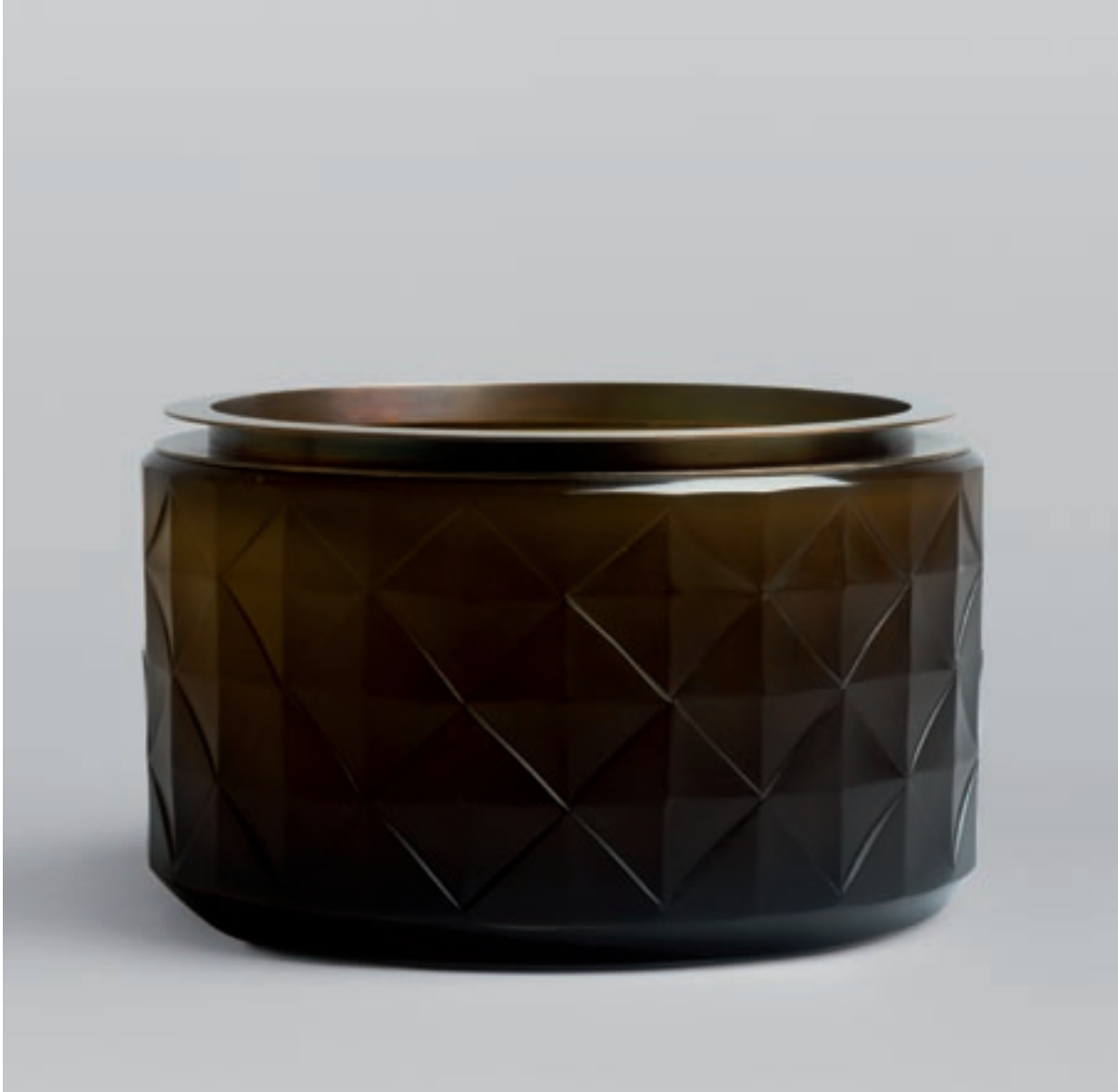
Julian Stair

Anna Dickinson has developed her already successful career through a remarkable series of cast glass vessels. Previously known for using blown glass and articulating form through fluting and other surface treatments, she now produces composite forms of glass with liners made from different materials which can weigh up to 25 kilograms, and take 12 months to complete. Dickinson's new work reveals a maturation and rare ability to use material in the most transparent and confident manner. Shift glass with translucent colour and textures from suspended bubbles contrast with black steel, aluminium, silver, tin and plastic, orchestrated into architectonic forms that occupy space and enclose voids through a subtle understanding of space.

Julian Stair

Anna Dickinson ha transformado su ya exitosa carrera mediante una destacada serie de piezas fundidas en vidrio. Anteriormente era conocida por el uso de vidrio soplado y el articulado de formas mediante la ruptura por flexión y otros tratamientos de superficie; ahora, elabora formas compuestas de vidrio con líneas hechas de diferentes materiales que pueden llegar a pesar hasta 25 kilogramos y conllevar un proceso de producción de 12 meses. La nueva obra de Dickinson revela madurez y la rara habilidad de usar material de la forma más transparente y segura. El esmalte con colores traslucidos y texturas de burbujas suspendidas contrastan con el acero negro, aluminio, plata, hojalata, plástico, orquestado en formas arquitectónicas que ocupan espacio y encierran vacíos mediante una sutil interpretación del espacio.

Julian Stair

Olive green vessel with silver rim, 2009

Verre soufflé, taillé, bord en argent massif oxydé

Geblazen glas, gesneden, geoxideerd zwaar zilver rand

Blown glass, cut, oxidised solid silver rim

Vidrio soplado, cortado, borde de plata sólida oxidado

21 x 21 x 12,5 cm

Photo : Alan Tabor

Ken EASTMAN

La collaboration la plus intéressante en matière de création est sans doute celle qui rassemble autour d'un projet radicalement neuf des acteurs issus d'horizons divers. S'agissant de production artisanale et industrielle, en tout cas, les pièces en bone china de Kent Eastman, réalisées depuis 2007 avec la manufacture *Royal Crown Derby*, en sont un bel exemple. Pour ces pièces, Eastman a mis en œuvre sa maîtrise de la forme et de l'asymétrie, un savoir-faire acquis au cours d'une carrière vouée au travail à la plaque. Mais au lieu de les doter de surfaces monochromes de couleur terre, issues de subtils lavis d'engobes, il recouvre ces magnifiques formes blanches de vibrants motifs colorés tirés de catalogues de la *Royal Crown Derby* datant du 18e et 19e siècle – ces mêmes motifs que la manufacture emprunta à la vaisselle exportée de Chine et du Japon, notamment aux porcelaines d'Imari. L'artiste propose ainsi des formes languides, animées de motifs découpés, colorés et dorés qui courent tout autour de la pièce et débordent au-delà de la lèvre, créant une relation dynamique entre forme et surface. Cette collaboration entre Ken Eastman et la *Royal Crown Derby* annule les distances temporelles et spatiales, démontrant que le fossé entre production artisanale et industrielle n'est pas aussi profond qu'on le dit.

Julian Stain

Aantoonbaar de meest interessante samenwerkingen in de creatieve sector zijn deze waarbij de partners met een contrasterende achtergrond samenkomen om een volledig nieuw werk te maken. De reeks van cast bone porseleinen voorwerpen gemaakt door Ken Eastman en *Royal Crown Derby* sedert 2007 zijn een illustratie van dit punt voor studiokeramiek en industrie. Eastman heeft zijn begrip van de vorm en de asymmetrie toegepast, die hij verworven heeft tijdens een carrière in de bouw van platen keramiek, om een reeks van cast bone porseleinen vormen te maken. Maar, in de plaats van het opbouwen van oppervlakken van monochromatische en op de aarde gebaseerde kleuren door het subtiel wassen van de kleisuspensie heeft hij deze schitterende witte vormen bekleed met heldere kleurpatronen uit de catalogen uit de 18^e en de 19^e eeuw van de *Royal Crown Derby*, oorspronkelijk gehaald uit Chinese en Japanse exportgoederen zoals Imariporselein. Het resultaat is een serie van lome vormen die energie kregen door het versnijden en gekleurd werden en gouden overdrukken kregen die zich rond het lichaam verplaatsen en de rand overlappen om een dynamische relatie tot stand te doen komen tussen vorm en oppervlakte. Eastman en *Royal Crown Derby's* medewerking overbrugt de tijdelijke en geografische verschillen en toont aan dat het verschil tussen de praktijk in een studie en de industrie niet zo uitgesproken is als werd beweerd.

Julian Stair

Arguably, the most interesting collaborations in the creative sector are when partners from contrasting backgrounds come together to produce completely new work. The series of cast bone china vessels produced by Ken Eastman and *Royal Crown Derby* since 2007 illustrate this point for studio ceramics and industry. Eastman has applied his understanding of form and asymmetry, acquired through a career of constructing slab built ceramics, to produce a series of cast bone china forms. But, instead of building up surfaces of monochromatic and earth based colours through subtle washes of slips, he has overlaid these brilliant white forms with vibrantly coloured patterns from *Royal Crown Derby's* back catalogue of 18th & 19th century designs, originally drawn from Chinese and Japanese export ware such as Imari porcelain. The result is a series of languid shapes energised by cut and coloured and gold transfers that travel around the body and overlap the rim to create a dynamic relationship between form and surface. Eastman and *Royal Crown Derby's* collaboration spans temporal and geographical distinctions, demonstrating that difference between studio and industry practice is not as pronounced as claimed.

Julian Stair

Podría decirse que las colaboraciones más interesantes en el sector creativo son aquellas en las que los individuos con antecedentes opuestos se unen para producir una obra totalmente nueva. Las series de porcelana de hueso creada por Ken Eastman y *Royal Crown Derby* desde 2007 ilustran este aspecto de cerámica de taller e industria. Eastman ha aplicado su interpretación de la forma y asimetría, adquirida a lo largo de una carrera construyendo bloques de cerámica para producir series de formas de porcelana de hueso. Pero, en vez de elaborar superficies de colores monocromáticos y basados en colores tierra mediante delicados lavados de las capas, ha revestido las blancas y brillantes formas con diseños coloridos del catálogo de la *Royal Crown Derby* de los siglos XVIII y XIX. Se trata de dibujos originales de productos de exportación china y japonesa como la porcelana Imari. El resultado son una serie de formas lánguidas resaltadas por cortes y trasposos coloridos y de oro que viajan alrededor del cuerpo y por encima de los bordes para crear una relación dinámica entre la forma y la superficie. La colaboración entre Eastman y la *Royal Crown Derby* va más allá de las divergencias temporales y geográficas, demostrando que la diferencia entre el trabajo de taller y la industria no es tan pronunciada como se dice.

Julian Stair

Ken Eastman with Royal Crown Derby - the Imari Collection, 2010

Bone China, barbotine de porcelaine de coulage de la Royal Crown Derby
Porcelain Company, Osmaston Road, Derby

Bone China, gegoten porseleinslip uit de Royal Crown Derby Porcelain
Company, Osmaston Road, Derby

Bone China; Slip cast using fine bone china by the Royal Crown Derby
Porcelain Company, Osmaston Road, Derby

Porcelana fina; vaciado por colada mediante porcelana de hueso de la
fábrica de porcelana Royal Crown Derby, Osmaston Road, Derby

19 x 25,5 cm ; 5,7 x 6,7 cm ; 9,5 x 15,5 cm

Photo : Nick Moss

Jessica LLOYD-JONES

Jessica Lloyd-Jones est sans doute un cas particulier au sein de ce groupe d'artistes britanniques. Formée aux Beaux-Arts mais fascinée par les qualités optiques du verre, elle explore dans la plupart des ses œuvres la qualité de la lumière, et dessine sur des supports aussi variés que le cristal phosphorescent, les tissus réfléchissants et les plantes bio-luminescentes. Intéressée par les phénomènes naturels liés à l'électricité statique et biologique, elle a approché la sculpture anatomique dans l'esprit de la Renaissance, associant art, science et technologie. Ses recherches en matière de gaz xénon – fruits d'essais dans son atelier avec électrodes et conducteurs, et de collaborations avec des souffleurs de verre – ont donné lieu à une série d'œuvres sculpturales. Figurant des organes tels que le cœur, les poumons, le cerveau, et dotées d'une aura fantomatique d'énergie, celles-ci nous confrontent à notre propre finitude.

Julian Stair

Jessica Lloyd-Jones is misschien de afwijking binnen de Britse groep kunstenaars. Opgeleid in de Fijne Kunst maar aangetrokken tot de optische kwaliteiten van glas exploreren de meeste van haar beeldhouwwerken de kwaliteit van het licht, het tekenen op materialen die zo divers zijn als fosforescerende kristallen, weerkaatsende stof en lichtgevende planten. Geïnteresseerd in de natuurfenomenen van de statica en biologische elektriciteit begon Lloyd-Jones te experimenteren met een reeks anatomische beeldhouwwerken met een Renaissance geestdrift die kunst, wetenschap en technologie combineert. Haar onderzoeken naar Zeongassen, "do it yourself" proeven met elektroden en geleiders, en samenwerkingen met technici in gasblazen leidden tot een reeks beeldhouwwerken die ons confronteren met onze eigen sterfelijkheid, doorheen de spookachtige glans van energie in lichaamsdelen zoals het hart, de longen en de hersenen.

Julian Stair

Jessica Lloyd-Jones is perhaps the anomaly within the British group of artists. Trained in Fine Art but drawn to the optical qualities of glass, the majority of her sculptural work explores the quality of light, drawing on materials as diverse as phosphorescent crystals, reflective cloth and bioluminescent plants. Interested in the natural phenomena of static and biological electricity, Lloyd-Jones began experimenting with a series of anatomical sculptures with a Renaissance zeal that combines art, science and technology. Her investigations into Zeon gases, "do it yourself" trials with electrodes and conductors, and collaborations with technicians in blowing glass have resulted in a series of sculptural works that confront us with our own mortality, through the ghostly glow of energy in body parts such as heart, lungs and brain.

Julian Stair

Jessica Lloyd-Jones es quizá la excepción del grupo de artistas británicos. Licenciada en bellas artes pero atraída por las cualidades ópticas del vidrio, la mayoría de su obra escultural explora la calidad de la luz, centrada en materiales tan diversos como los cristales fosforescentes, telas reflectantes y plantas bioluminiscentes. Interesada en los fenómenos naturales de la electricidad estática y biológica, Lloyd-Jones empezó a experimentar con una serie de esculturas anatómicas con fervor renacentista que combina arte, ciencia y tecnología. Sus investigaciones con gases, pruebas de "hazlo tu mismo" con electrodos y conductores y colaboraciones con técnicos de soplado de vidrio tienen como resultado una serie de obras esculturales que nos confrontan con nuestra propia normalidad a través del brillo fantasmal de la energía en partes del cuerpo como el corazón, los pulmones y el cerebro.

Julian Stair

Optic Nerve, Pulse, Brain wave, 2010

Verre soufflé, néon, électricité

Gebblazen glas, neon, elektriciteit

Blown glass, neon, electric

Vidrio soplado, neón, eléctrico

35,5 x 35,5 x 52 cm (each)

Photo : Nick Moss

Kate MAESTRI

Kate Maestri travaille le verre à une échelle qui en intimiderait plus d'un. Aussi s'est-elle vu confier des projets architecturaux allant de l'école locale à des réalisations prestigieuses telles que *The Sage* de Norman Foster à Gatehead. Dans la mesure où elles sont destinées à l'espace public, ses œuvres sont pensées en fonction du lieu qui les accueille et réalisées en étroite collaboration avec l'architecte, le client et l'ingénieur du projet. Kate Maestri exploite la résistance structurelle du verre ainsi que sa capacité à faire pénétrer la lumière et des plages de couleur pure au sein des bâtiments. Elle entend ainsi répondre et rendre hommage à l'espace architectural. Qu'elles soient en verre flotté pour les petits projets ou en émail sérigraphié pour les grandes surfaces, ses réalisations illustrent à la perfection et à l'échelle monumentale la capacité du verre à capter la lumière et à diffuser la couleur dans l'espace architectural.

Julian Stair

Werkend op een schaal die de meeste mensen zou afschrikken, werden de architecturale glasprojecten van Kate Maestri in opdracht gegeven voor gebouwen gaande van buurtscholen tot emblematische bouwwerken zoals Norman Foster's *The Sage* in Gateshead. Handelend in de openbare sfeer is elk project door zijn aard specifiek voor de site en "medewerkend", omdat Maestri nauw samenwerkt met de opdrachtgevende architect, klant en ingenieur. Maestri maakt gebruik van de structurele sterkte van glas en zijn mogelijkheid om licht en velden van zuivere kleur in de gebouwen te brengen. Ze ziet haar rol als de maker van ontwerpen die tegemoetkomen aan een aanvulling zijn op de architecturale ruimte. Door gebruik te maken van floatglas voor kleinere ontwerpen en op raster gekopieerde emailvoorwerpen voor grotere panelen, belichaamt het werk de mogelijkheid van glas om het licht op te vangen en kleur te brengen in de architecturale ruimte op een monumentale schaal.

Julian Stair

Working on a scale that would daunt most people, Kate Maestri's architectural glass projects have been commissioned for buildings ranging from neighbourhood schools to emblematic constructions such as Norman Foster's *The Sage* in Gateshead. Operating in the public realm, every project is by its nature site-specific and collaborative as Maestri works closely with the commissioning architect, client and engineer. Utilising the structural strength of glass and its ability to introduce light and fields of pure colour into buildings, Maestri sees her role as producing designs that respond to and compliment architectural space. Using float glass for smaller designs and screen-printed enamel for larger panels, the work epitomises the ability of glass to capture light and infuse colour into architectural space on a monumental scale.

Julian Stair

Trabajando en una escala que amilanaría a la mayoría de la gente, los proyectos arquitectónicos de vidrio de Kate Maestri son encargos para edificios que van desde escuelas de barrio hasta construcciones emblemáticas como *The Sage* de Norman Foster en Gateshead. Los proyectos públicos están, por su naturaleza, ligados a un sitio particular y son colaborativos, dado que Maestri trabaja estrechamente con el arquitecto, cliente o ingeniero que le encarga la obra. Maestri define su rol como la producción de diseños que responden y complementan el espacio arquitectónico: con el uso del largo estructural del vidrio y su habilidad de poner luz y áreas de puro color en los edificios. Usando vidrio flotante para diseños menores y esmalte impreso para paneles mayores, el trabajo tipifica la habilidad del vidrio de captar la luz e infundir color en el espacio arquitectónico a escala monumental.

Julian Stair

Untitled, 2010

Verre, émail céramique, sérigraphie d'émail céramique

Glas, keramisch enamel, seefdruk met keramisch enamel

Glass, ceramic enamel; Screen printed ceramic enamel

Vidrio, cerámica esmaltada, pantalla de cerámica impresa esmaltada

1 x 30 x 225 cm (each)

Photo : Nick Moss

Katharine MORLING

Katharine Morling entend créer des univers physiques au sein desquels elle peut donner vie à des environnements oniriques. En dessinant littéralement sur et à partir de la vie domestique, de ses espaces et des objets du quotidien, l'artiste élabore des tableaux semi-conscients. Elle y suggère des actions, isole des instants, commente la vie quotidienne et banale de façon troublante voire surréaliste, dérangeante et rassurante à la fois. Ses pièces blanches en bone china, dépouillées de toute couleur, traitement de surface ou texture font figure de squelette du familier et semblent attendre que nous les complétions de notre savoir et de notre imagination propres.

Julian Stair

Het doel van Katharine Morling is de creatie van een fysische wereld waar droombeelden tot leven komen. Door letterlijk te tekenen op en te tekenen naar het leven, van huishoudelijke ruimtes en alledaagse kunstvoorwerpen bouwt Morling taferelen die half-in, half-uit het bewustzijn komen. Er worden handelingen gesuggereerd; zijn als geïsoleerde ogenblikken, de dagelijkse en mondaine vertellingen van het leven worden voorgesteld door een verontrustende, zelfs surrealistische bril die tegelijkertijd geruststelt en in beroering brengt. Witte voorwerpen gemaakt van ivoorachtige klei, ontdaan van alle kleur, oppervlakte en textuur zijn zoals wapeningen van het familiale, op ons wachtend om ze te vervolledigen met onze kennis en persoonlijke verbeelding.

Julian Stair

Katharine Morling aims to create physical worlds where dreamscapes come to life. By literally drawing on and drawing from life with domestic spaces and everyday artefacts, Morling constructs tableaux that are half-in, half-out of consciousness. Actions are suggested, as are isolated moments, the daily and mundane narratives of life are presented through a disconcerting even surreal lens that simultaneously reassures and disturbs. White objects made from bone like clay, stripped of colour, surface and texture are like armatures of the familiar, waiting for us to complete them with our own knowledge and personal imagination.

Julian Stair

Katharine Morling busca crear mundos físicos en los que los paisajes soñados se convierten en realidad. Dibujando literalmente sobre y desde la vida con espacios domésticos y utensilios de uso cotidiano, Morling crea cuadros que están parcialmente dentro y fuera de la consciencia. Se sugieren acciones, como momentos aislados y narraciones mundanas de la vida cotidiana, a través de una lupa desconcertante incluso surrealista que reafirma y confunde a la vez. Los objetos blancos hechos de arcilla de hueso, sin colores, con superficies y texturas como armaduras familiares, esperan que los completemos con nuestro propio conocimiento e imaginación personal.

Julian Stair

Stilted Life (detail), 2010

Argile extrudée, porcelaine, engobe de porcelaine, pigment noir, soie, roulettes, bois ; monté par plaques et à la main
Geëxtrudeerde klei, porseleinengobes, zwart pigment, zijde, rolletjes, hout; met platen- en handopbouw
Crank clay, porcelain, porcelain slip, black stain, silk, casters, wood; Slab and hand built

Arcilla extrusionada, porcelana, engobe de porcelana, impresión en negro, seda, ruedecitas, madera; bloque y hecho a mano

Installation : 400 x 300 x 200 cm

Photo : Nick Moss

Keiko MUKAIDE

Ces dix dernières années, Keiko Mukaide s'est employée à faire du verre un authentique moyen d'expression. Ses installations, faites d'étroits panneaux de verre dichroïque, captent, reflètent puis réfléchissent la lumière, illuminant l'espace de couleurs pures. Les lois de la physique tiennent ici le premier rôle. La lumière, source d'énergie, est manipulée et diffractée en ses composantes rouges, vertes et autres couleurs de base qui constituent le spectre visible. Mais la quête de l'artiste ne s'arrête pas là. Elle entend aussi apprivoiser les énergies humaines invisibles. Comme dans l'iconographie chrétienne et bouddhiste, elle crée des auras et des halos en mémoire de son père, évoquant souvenirs, sentiments de perte et niveaux supérieurs d'existence.

Julian Stair

De opdracht van Keiko Mukaide in de laatste tientallen jaren was om glas van een materiaal om te vormen tot een medium. Haar installaties, gemaakt van smalle panelen van dichroïc glas, vangen, weerspiegelen en breken daarna het licht om een ruimte te verlichten met golflengten van zuivere kleur. De fysica natuurwetten spelen hier, licht, een bron van energie wordt gemanipuleerd en afgebroken tot zijn samenstellende delen van rood en groen en andere kleur-elementen van het zichtbare spectrum. Maar Mukaide probeert ook ongeziene menselijke energie aan te wenden, door het creëren van aura's en halo's in memoriam van haar vader, die christelijke en boeddhistische iconografie tekende, waarbij herinneringen het gevoel van een verlies en hogere niveaus van het bestaan oproepen.

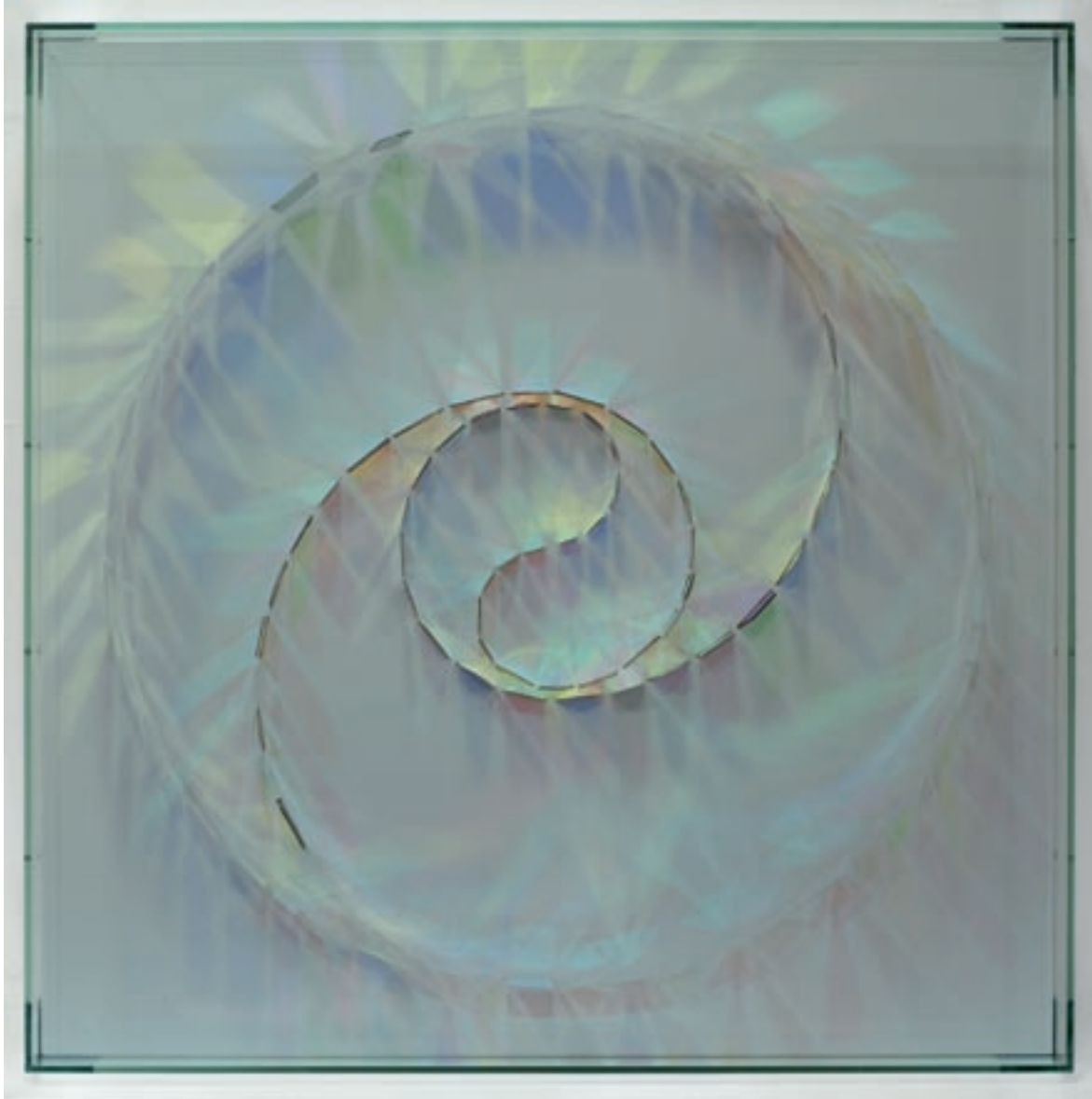
Julian Stair

Keiko Mukaide's mission over the last decade has been to transform glass from a material to a medium. Her installations, formed of small panels of dichroic glass, capture, reflect and then refract light to illuminate space with wavelengths of pure colour. The natural laws of physics are at play here, light, a source of energy being manipulated and broken down into its constituent parts of reds and greens and other elemental colours of the visible spectrum. But, Mukaide is also attempting to harness unseen human energies, creating auras and halos in memoriam to her father, which draw on Christian and Buddhist iconography, evoking memories, feelings of loss and higher levels of existence.

Julian Stair

La misión de Keiko Mukaide en la última década ha sido la de transformar el vidrio de un material a un medio. Sus instalaciones, formadas por pequeños paneles de vidrio dicróico capturan, reflejan y refractan la luz para iluminar el espacio con longitudes de ondas de puro color. Aquí actúan las leyes naturales de la física; la luz, una fuente de energía que es manipulada y despedazada en partes constituyentes de rojos y verdes y otros colores elementales del espectro visible. Pero, Mukaide también intenta aprovechar la energía humana invisible, creando auras y halos en recuerdo de su padre, quién dibujaba sobre la iconografía cristiana y budista, evocando memorias, sensaciones de pérdida y niveles superiores de existencia.

Julian Stair

Halo of Ying Yang, 2010

Verre dichroïque, panneau en bois avec couvercle en verre taillé et poli, assemblé
Dichroïde glas, houten paneel met gesneden en gepolijst glazen deksel, opgebouwd
Dichroic glass, wooden panel with glass cover; Cut and polish, assembled
Vidrio dicróico, panel de madera cubierto de vidrio; cortado y pulido, ensamblado

7 x 100 x 100 cm

Photo : Nick Moss

Nicholas RENA

Les contenants de Nicholas Rena sont aussi riches au plan humain qu'ils sont sobres au plan formel. Nourri de l'histoire féconde et métaphorique du rituel, inspiré par les vases sacrés et rites de passage tels que le baptême, l'artiste propose des séries limitées de formes archétypales, des cruches qui donnent et des bols qui reçoivent. Au travers de multiples ou de paires asymétriques, il crée des contenants architectoniques imposants auxquels il oppose une lèvre finement dessinée. Au travers de couleurs éclatantes, il relie les profondeurs intérieures de ses pièces à leurs profils arqués et à leurs becs chargés de références anthropomorphiques. Méthodiquement et sans compromis, Nicholas Rena nous rappelle combien les objets inanimés ont, autrefois, eu le pouvoir de transcender les lois physiques, et disent l'espoir qu'il en soit à nouveau ainsi à l'avenir.

Julian Stair

Nicholas Rena's handgemaakte kunstvoorwerpen zijn net zo expansief in hun menselijk bereik als ze minimaal zijn in hun vormelijke beperking. Puttend uit de rijke metaforische geschiedenis van rituele, sacrale kunstvoorwerpen en overgangsrites zoals een doop, maakt Rena een zichzelf beperkende reeks van oervormen, met kannen die gieten en kommen die iets bevatten. Werkend in meervouden of asymmetrische paren creëert hij architectonische vormen van een zware massa, die in contrast fijn gedefinieerde randen hebben. Opvallende kleuren zijn de link van de diepe interne volumes met boogprofielen en buizen doordrongen van antropomorfische referenties. Gedisciplineerd en zonder toegevingen te doen herinnert Rena er ons aan hoe ziellose voorwerpen, in het verleden, in staat waren om het fysieke te overstijgen, en alludeert op de hoop dat dit nogmaals in de toekomst gebeurt.

Julian Stair

Nicholas Rena's hand built vessels are as expansive in their human reach as they are reductive in their formal constraint. Drawing on the rich metaphorical history of ritual, sacral vessels and rites of passage such as baptism, Rena produces a self-limited series of archetypal forms, with jugs that pour and bowls that receive. Working in multiples or asymmetric pairs he creates architectonic forms of heavy mass that, in contrast, bear finely defined rims. Shocking colours link the deep interior volumes to arching profiles and spouts imbued with anthropomorphic references. Disciplined and uncompromising, Rena reminds us how inanimate objects have, in the past, been able to transcend the physical, and alludes to the hope of this happening again in the future.

Julian Stair

Los recipientes hechos a mano de Nicholas Rena son tan expansivos en su alcance humano, como reduccionistas en su limitación formal. Centrándose en la rica historia metafórica de los recipientes para ritos sagrados como el bautismo, Rena produce una serie auto-limitada de formas arquetípicas con vasijas que vierten el contenido y recipientes que lo reciben. Trabajando en pares múltiples o asimétricos crea formas arquitectónicas a partir de una masa pesada que contrasta con los bordes finamente definidos. Los colores llamativos enlazan los volúmenes profundos del interior con los perfiles salientes y los picos de referencias antropomórficas. Disciplinado e inflexible, Rena nos recuerda como en el pasado los objetos inanimados han podido trascender lo físico y alude a la esperanza de que vuelva a suceder en el futuro.

Julian Stair

The Supper at Emmaus, 2010

Mixed media

Mixed media

Mixed media

Medios mezclados

90 x 48 x 35 cm;

60 x 45 x 60 cm;

48 x 49 x 90 cm

Photo : Nick Moss

Annie TURNER

Au cœur des céramiques d'Annie Turner, on découvre un amour profond du paysage. Non pas ces vues grandioses ou romantiques que peut produire la nature. On ne trouvera d'ailleurs rien de pittoresque dans son travail. Sa relation à la nature est plus directe et relate un microcosme – la sensation du sable sous les pieds, de la poussière sous les ongles ; une intime et tacite compréhension des matériaux qui constituent le paysage et le modifie au cours du temps et au contact des éléments. Annie Turner est née dans un village au bord de la rivière Deben dans le Suffolk. Et les souvenirs de cet univers d'eau et de terre toujours en mouvement, où le passage du temps se lit dans l'érosion du paysage et des créations humaines, traversent son œuvre. Ses doigts sensibles nous font percevoir l'esprit du lieu, un lieu qu'enfant elle a capté au travers d'une perception toute tactile du monde et aujourd'hui remplacée par un sens aigu de l'observation et une sensibilité glaneuse.

Julian Stair

Een diepgaande liefde voor het landschap is de kern van Annie Turners keramieken. Niet zozeer grandioze verrijkende vergezichten of romantische natuurbouwwerken, weinig is pittoresk in haar werk. Haar relatie is direct, eerder een microkosmos, het gaat over het gevoel van het zand onder uw voeten, het vuil onder iemands vingernagels, een intiem en stilzwijgend begrip van de stof die het landschap samenstelt en zijn veranderingen doorheen de tijd en de blootstelling aan de elementen. Turner werd geboren in een dorpje op de getijdenrivier Deben in Suffolk en haar werk is doordrongen van herinneringen aan een eeuwig stromende wereld van water en aarde, waar de tijd tot stand komt door het slijten van het landschap en verloren gegane menselijke kunstvoorwerpen. Haar ontvankelijke vingers communiceren een gevoel voor plaats, oorspronkelijk vergaard door een tactiel begrijpen van een kind van de wereld maar nu vervangen door de doordringende kritische blik van een schattengraver in de riviermodder.

Julian Stair

A deep love of landscape is at the core of Annie Turner's ceramics. Not so much grandiose sweeping vistas or romantic constructs of nature, there is little that is picturesque in her work. Her relationship is direct, more a microcosm, it is about the feel of sand beneath your feet, the dirt under one's fingernails, an intimate and tacit understanding of the fabric that constitutes landscape and its changes through time and exposure to the elements. Turner was born in a village on the tidal River Deben in Suffolk and her work is infused with memories of an ever-flowing world of water and earth, where time is revealed through the abrading of landscape and lost human artefacts. Her receptive fingers communicate a sense of place, initially gleaned through a child's tactile understanding of the world but now replaced with the keen scrutiny of an artist mudlark's sensibility.

Julian Stair

En la cerámica de Annie Turner se refleja su profundo amor por el paisaje. No son enormes vistas o construcciones románticas de la naturaleza. En su obra hay poco de pintoresco. Su relación es directa, más bien un microcosmos; es como la sensación de arena bajo los pies, la suciedad bajo las uñas, un entendimiento íntimo y tácito del producto que constituye el paisaje, con sus cambios a lo largo del tiempo y por la influencia de los elementos. Turner nació en un pueblo a la orilla de un río con marea, el río Deben, en Suffolk y su obra está plagada de memorias de un mundo de agua y tierra que van y vienen como la marea, en el que el tiempo se revela por la erosión del paisaje y la pérdida de los artefactos humanos. Sus receptivos dedos comunican un sentido del espacio, inicialmente recogido por la percepción táctil infantil del mundo, pero que ahora es reemplazado con el escrutinio preciso y la sensibilidad de una artista del río.

Julian Stair

River Ladders, 2010

Grès rouge, monté à la main

Rode klei, met het hand opgebouwd

Red stoneware clay; Hand built

Gres cerámico rojo, arcilla, hecho a mano

3,5 x 132 x 44 cm

Photo : Nick Moss

Curriculum vitae

María BOFILL

1937, Barcelona (ES)

Passatge Cardedeu, 28 bxs.
E-08023 Barcelona (ES)
Tel.: +34-932 190 670
bofillmaria@gmail.com
mariabofill.com

Estudios de cerámica en la Escola Massana de Barcelona, Hammersmith College of Art and Building de Londres, Sunderland Polytechnic of Art and Design, Inglaterra, Kyoto City University of Arts, Kyoto.

De 1965-2002 profesora de cerámica en la Escola Massana de Barcelona. Ha sido profesora invitada en México, Estados Unidos, y en Israel.

Participa en seminarios y simposiums nacionales e internacionales. Invitada al EKWC de Holanda.

Ha realizado exposiciones individuales y colectivas desde el año 1962 en diferentes ciudades de España: Madrid, Barcelona, Alicante, Valencia, Zaragoza, Logroño, Pamplona etc... y en el extranjero: Portugal, Suiza, Reino Unido, Japón, Bélgica, México, Italia, Corea Taiwán, Alemania, Hungría etc.

Tiene obras en diversas colecciones públicas y privadas, en Museos Nacionales e Internacionales.

Es miembro de la Academia Internacional de la Cerámica con sede en Ginebra.

Ha sido becada por la Diputación de Barcelona y la Generalitat de Catalunya, Dotación de Arte Castellblanc de Barcelona y el Ministerio de Cultura de Madrid.

Neil BROWNSWORD

1970, Stoke-on-Trent (GB)

Princes Road, Penkull, 294
GB-ST4 7JP Stoke-on-Trent (GB)
Tel.: +44-78 2842 6141
n.b@ntlworld.com
www.galeriebesson.co.uk

Education

1990-1993 BA (Hons) Ceramics, First Class, University of Wales, Cardiff
1993-1995 MA Ceramics and Glass, Royal College of Art, London
1999-2006 PhD, Brunel University, London

Selected Exhibitions

2010 Contemporary British Studio Ceramics : The Grainer Collection, The Mint Museum of Art, North Carolina, USA
2009 Neil Brownsword, Blas & Knada, Stockholm (solo) ; Possibilities and Losses : Transitions in Clay, Middlesbrough Institute of Modern Art ; Marl Hole, British Ceramics Biennial, Airspace Gallery, Stoke-on-Trent (solo)
2008 Neil Brownsword : Poet of Residue, Galerie Besson, London (solo)
2005 Collaging History, Potteries Museum, Stoke-on-Trent and Blas & Knada, Stockholm (solo)
2003 30/30 Vision, Creative Journeys In Contemporary Craft, Crafts Council, London (touring)
2000 Neil Brownsword, Gallery for New Ceramics, Copenhagen (solo)
1999 Neil Brownsword, European Ceramic Work Centre, s-Hertogenbosch, Holland (solo)
1996 Neil Brownsword, City Museum & Art Gallery, Stoke-on-Trent (solo)

Selected Public Collections

Crafts Council, International Ceramic Centre, Skaelskor, Denmark ; Victoria & Albert Museum, London ; Ceramic Research Centre, Arizona State University ; Potteries Museum, Stoke-on-Trent

Awards and Prizes

British Ceramics Biennial, One-off category Award-winner, 2009
Invited Artist in Residence, Fu Le International Ceramic Art Museums, China, 2008

Kris CAMPO

1961, Brussel (BE)

Van Haelenstraat, 63
B-2880 Hingene (BE)
Tel.: +32-3 899 29 41
campokris@hotmail.com
www.campokris.be

Studies

Specialisatie "Keramiek" aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen en aan het Hoger Instituut voor Beeldende Kunsten Sint-Lucas te Gent (1986)
Stages-Reizen (vanaf 2008)
• Residentie "Pottery Workshop Jingdezhen", China, juli/augustus 2008
• 44th symposium IAC Parijs, september 2010

Beroep

Leerkracht Keramiek aan de Stedelijke Academie voor Schone Kunsten Sint-Niklaas vanaf 1997

Tentoonstellingen

Tentoonstellingen in binnen- en buitenland. Ondermeer in België, Nederland, Spanje, Frankrijk, Duitsland, Oostenrijk, Taiwan, Zuid-Korea, Japan...

Prijzen – Selecties (vanaf 2008)

• Selectie Taiwan Ceramics Biennale, Taiwan, juli/dec 2008
• Selectie 5th World Ceramics Biennale 2009 Korea, Zuid-Korea, april/juni 2009
• Selectie Ceramics of Europe, Westerwaldprijs 2009, Höhr-Grenzhausen, Duitsland, augustus 2009/januari 2010
• Prix européen des Arts appliqués 2009, Mons, België, november 2009/januari 2010
• 1e vermelding "Prijs Beeldende Kunsten" Harelbeke, België, maart 2010

Publicaties (vanaf 2008)

• 5e Taiwan Ceramics Biennale, catalogus 2008
• 5e World Ceramics Biennale South-Korea, catalogus 2009
• Artikel / catalogus in het tijdschrift "Klei", Nederland, januari 2009
• Artikel in het tijdschrift "KeramikMagazin-Europa", Duitsland, april 2009
• Westerwaldprijs 2009, catalogus 2009
• Prix européen des Arts appliqués, catalogus 2009
• Artikel Openbaar Kunstbezit Vlaanderen, België, juni 2010

Fernando CONEJO

1980, Mostoles, Madrid (ES)

Calle La paloma 8 1º -3ª
E-28005 Madrid (ES)
Tel.: +34-665 01 65 35
donanref@hotmail.com

Exposiciones

- 2003** "Glass Works" Exposición colectiva de alumnos de la escuela Vetroricerca Glass and Modern Piccola Galleria Bolzano Italia
"Metallo e Vetro dalla Valle Aurina a Bolzano e Venecia" Exposición colectiva del curso con el mismo nombre Comune di Steinhaus Valle Aurina Bolzano Italia
"Legacy" Exposición colectiva invitado por parte de Silvia Levenson Bullseye connection gallery Portland Oregon USA
- 2005** "Die Gruppe" Exposición colectiva de joyería en vidrio MAVA Alcorcón Madrid
- 2006** "I Bienal de escultura en vidrio" Exposición colectiva MAVA Alcorcón Madrid
"Vidrio Contemporáneo" Exposición colectiva MUA Alicante
"I Encuentro de joyería creativa con vidrio" Exposición colectiva MAVA Alcorcón Madrid
- 2007** "Vidrio Contemporáneo" Exposición colectiva INLUDES Lugo
"Young Glass 2007" Exposición colectiva, Glasmuseet Ebeltoft, Denmark
- 2008** "7ª Bienal de Artes Plásticas da Marinha Grande" Exposición colectiva Portugal
"European Glass Context 2008" Exposición colectiva Bornholm, Denmark
"I Encuentro de Joyería Creativa en Vidrio" Exposición colectiva de joyería en vidrio MAVA Alcorcón Madrid, Spain

Robert DAWSON

1953, New York City (US)

82 Chestnut Road
GB-SE27 9LE London (GB)
Tel.: +34-665 01 65 35
robertdawson@aestheticsabotage.com
www.aestheticsabotage.com

- 1999** MA, Ceramics & Glass, Royal College of Art
1993 BA, Art & Design, Camberwell College of Arts

Selected Exhibitions

- 2010** Ospiti Inaspettati, Museo Bagatti Valsecchi, Milan; Jerwood Contemporary Makers, Jerwood Space, London; Korero and Hui Hua, Taipei County Yingge Ceramics Museum, Taiwan; Medium Resistance, Crane Arts, Philadelphia
- 2009** Three by One, Crafts Study Centre, Farnham; The House of Words, Dr Johnson's House, London; Object Factory, Museum of Arts & Design, New York
- 2008** Ornament & Crime, The Scottish Gallery, Edinburgh (solo)
- 2005** Robert Dawson Aesthetic Sabotage, Clay Gallery, Venice, California (solo)
- 2003** Robert Dawson, Window Gallery, One Canada Square, Canary Wharf (solo)
- 1999** Robert Dawson, Eurostar, Waterloo, London (solo); Periphera, Royal College of Art, London (solo)
- 1997** Appropriating the Willow, Studio Pottery Gallery, Exeter (solo)

Selected Collections

Victoria & Albert Museum, London; National Museums Liverpool; Harris Museum, Preston; British Council Collection; Museo De Arte Moderno, Santo Domingo; Potteries Museum, Stoke-on-Trent; Museum of Fine Art, Houston, Texas; Fitzwilliam Museum, Cambridge; Manchester Art Gallery; Museum of Arts and Design, New York

Selected Awards

Built Environment Award, British Ceramics Biennial, 2009
Elle Deco International Design Awards, 2006
Birmingham Design Initiative, Ceramics & Glass Winner, 2005

Isabelle DETHOOR

1969, Duffel (BE)

Appeldonkstraat, 174
B-2830 Willebroek (BE)
Tel.: +32-3 866 42 12
Mob.: +32-472 26 06 30
isabelle_dethoor@hotmail.com
www.isabelledethoor.be

Meester in de beeldende kunsten, vrije kunsten, vrije monumentale
26-06-2000 Hogeschool Antwerpen.

Geeft les aan de Academie voor Beeldende Kunsten te Mechelen en glaskunst aan de Academie en Vaktekenschool te Temse.

Gaf reeds verschillende workshops, binnen het kader van "atelier prive" en in "het glazen huis" te Lommel.

Vanaf 1992 tot heden verscheidene groepstentoonstellingen en individuele tentoonstellingen in binnen en buitenland...

Awards

- 1992** Prijs Antoon Spinoy "Kiezen voor Kunst" – csc Nationaal
- 1993** Een specialisatiebeurs voor Slowakije, via het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap Vysoka Skola Umenie te Bratislava, ik kreeg er onderricht van professor Juraj Gavula, leraar in de afdeling glaskunst
- 1998** Geselecteerd voor de deelname aan de tentoonstelling "Talente", München (Duitsland)
- 2000** Aankoop werk voor de stedelijke glascollectie te Lommel "glazen huis"
- 2003** Geselecteerde inzending Jutta Cuny-Franz memorial award 2003 (Neues Glas 3/03)
- 2004** Kunstprijs van de Stichting Kunst en Cultuur van Horn
- 2007** Geselecteerd voor het uitvoeren van een geïntegreerd kunstwerk, lokaal dienstencentrum te Willebroek

Anna DICKINSON

1961, London (GB)

Galerie Von Bartha
Shertlingasse 16
CH-4051, Basle (CH)
Tel.: +41-61 271 63 84
www.vonbartha.com

Education

 1979-82 BA Design Middlesex Polytechnic,
London

1983-85 MA Glass, Royal College of Art, London

Selected Exhibitions

- 2010 TEFAF, Galerie Von Bartha, Maastricht
2009 Anna Dickinson, Galerie Von Bartha,
Basel (solo)
2008 Anna Dickinson, Galerie Von Bartha,
Basel (solo)
2005 Group Exhibition, Danny Katz Gallery,
London (curated by Dan Klein)
2003 Anna Dickinson and Alex Brogden,
Galerie Von Bartha, Basel
2001 Anna Dickinson, Galerie Von Bartha,
Basel (solo)
1999 Anna Dickinson, Ben Janssens Oriental
Art, London (solo)
1998 Spirit of the Times, Bowes Museum,
Durham
1996 Objects of Our Time, Crafts Council,
London (touring)
1995 International Exhibition of Glass,
Kanazawa, Japan; Venezia Aperto
Vetro, (Guest of Honour), Venice, Italy
1994 Group Exhibition, Koyanagi Gallery, Tokyo

Selected Public Collections

Victoria and Albert Museum, London;
Corning Glass Museum, New York; Crafts
Council, London; Museum of Modern
Art, Tokyo; Hokkaido Museum of Modern
Art, Japan; Musée Atelier du Verre de
Sars-Poteries, France; Brighton and Hove
Museum, Brighton; Speed Museum,
Kentucky; Fitzwilliam Museum, Cambridge;
Toledo Museum of Art, Ohio.

Awards and Prizes

Shortlisted for the Bombay Sapphire Glass
Prize, London, 2005
Shortlisted for the Bombay Sapphire Glass
Prize, London, 2004
Shortlisted for the Jerwood Prize for Applied
Arts: Glass, London, 1998

Nathalie DOYEN

1964, Alger (DZ)

Chemin de Latinne, 14
B-4263 Tourinne-La-Chaussée (BE)
Mob.: +32-479 90 66 59
nathaliedoyen@yahoo.co.uk
www.nathaliedoyen.be

Depuis 1987, expositions solo et de groupe
en Belgique et à l'étranger

Prix

- 2005 Bruxelles, Prix Laure Verijdt, décerné
par l'Académie royale des Sciences, des
Lettres et des Beaux-Arts de Belgique
1996 Comines-Warneton, encadrement du
Projet des élèves de l'Académie des
Beaux-Arts de Namur, 1er Prix concours
"Art-Terre"
1993 Bruxelles Prix de la CGER, 11e Concours
Médiatine 1993
1989 Munich, Prix "Internationale Jugend
Gestaltet"

Acquisitions

- 2008 Ville de La Louvière, collection du
Musée lanchelevici
2007 Collection particulière, France
2003 Communauté française de Belgique
1995 CNIFOP, Saint-Amand en Puisaye
1991 Musée de la Céramique contemporaine
de Châteauroux
1988 Communauté française de Belgique
1987 Musée royal de Mariemont

En permanence

Aux Ateliers galerie de l'Ô, à Bruxelles, les
petits modelages "Trésors" et l'intervention
murale "Ecoulement".
Dans le hall du Musée royal de Mariemont,
l'installation "un souffle sous mes
paupières", acquise par la Communauté
française de Belgique.
Au Musée du grès, à Saint-Amand en
Puisaye, en France, le "Creuset".
Sur le "Sentier Art3", au bois de Belle
Rivière, dans les Laurentides, au Québec, l'In
Situ "Préméditation".
Commissaire: Suzanne Ferland L., avec le
Musée d'Art contemporain des Laurentides.
Au FuLe International Ceramic Arts Museum,
le FLICAM, à Fuping, près de Xian, en Chine:
l'installation "Flow" et le plat "Bien dans son
assiette", réalisés en résidence.

Ken EASTMAN

1960, Watford (GB)

www.keneastman.com

Education

- 1984-87 MA Ceramics, Royal College of Art,
London
1979-83 BA (Hons) Design (Ceramics),
Edinburgh College of Art

Selected Exhibitions

- 2009 Out of Place, Marsden Woo Gallery,
London (solo)
2008 Masters in Clay, Jingdezhen, China
2007 Ken Eastman, Barrett Marsden Gallery,
London (solo)
2006 Ken Eastman, Frank Steyaert Gallery,
Gent, Belgium (solo)
2004 Ken Eastman, Galerie De Witte Voet,
Amsterdam, Netherlands (solo)
2001 Ken Eastman, Nancy Margolis Gallery,
New York, USA (solo)
1998 Ken Eastman, Pro-Art Gallery,
St. Louis, Missouri, USA (solo);
Ken Eastman, Angel Row Gallery,
Nottingham, UK (solo)
1997 Ken Eastman, Marianne Heller Gallery,
Heidelberg (solo)
1996 The Jerwood Prize for Applied Arts,
Jerwood Gallery
1995 Ken Eastman, Contemporary Applied
Arts, London (solo)
1994 Ken Eastman, Nancy Margolis Gallery,
New York (solo)
1993 Ken Eastman, Pro-Art Gallery, St Louis
Missouri, USA (solo)
1992 Ken Eastman, Galerie De Witte Voet,
Amsterdam and Frans Halls Museum,
Haarlem (solo)

Selected Public Collections

Victoria & Albert Museum, London; World
Ceramic Centre, Ichon, Korea; Museum
Boymans van Beunigen, Rotterdam; The
Museum of Fine Arts, Houston, USA;
Shepparton Art Gallery, Victoria, Australia

Awards and Prizes

Industry Award, with Royal Crown Derby, British
Ceramics Biennial, Stoke-on-Trent, 2009
5th World Ceramic Biennale Korea, Bronze
Medal, 2009

Ángel GARRAZA
1950, Allo, Navarra (ES)

Neuretxeta, 7
Laujariz
E-48100 Mungia, Bizkaia (ES)
Tel.: +34-609 18 91 33
garrazas@hotmail.com
www.angelgarraza.com

Exposiciones individuales

- 2009 Art Amsterdam, Galería De Witte Voet
- 2008 Sala Luzán CAI, Zaragoza
- 2007 Galería De Witte Voet, Amsterdam
- 2006 Aula de Cultura BBK, Bilbao; Galería Astarté, Madrid; Espacio Marzana, Bilbao
- 2005 Galería Pintzel, Pamplona; Museo Ariana, Ginebra
- 2004 Galería Astarté, Madrid; Galería Sargadelos, Santiago de Compostela; Galería Clara Scremini, París; Galería De Witte Voet, Amsterdam
- 2000 Museo Westerwald, Höhr-Grenzhausen (Alemania); Galería Astarté, Madrid
- 1999 Galería Amasté, Bilbao
- 1998 Museu del Càntir, Argentona; Galerie Ortilles-Fourcat, París

Exposiciones colectivas (Selección)

- 2008 "International Academy of Ceramics", Xian (China)
- 2007 "From Rust to Restoration", South Shore Arts, Munster, Indiana/Indiana University Northwest (USA); "Cerámica Ibérica", Pazo da Cultura, Pontevedra/Centro das Artes, Caldas da Rainha/Museu Nacional do Azulejo, Lisboa
- 2006 "La Cerámica Española en el Arte", Museo González, Martí, Valencia; "Opening Exhibition", Clayarch Gimhae Museum, Gyeonggi-do (Korea)
- 2002 "Dos culturas, un diálogo", Museo González Martí, Valencia
- 2001 World Contemporary Ceramics" Museum Ichon, Seúl
- 2000 "The size of their hand", Galería De Witte Voet, Amsterdam; "Fuji 2000", Museum of Contemporary, Nakatomi (Japón); "Nihon Gendai", Museo Metropolitano Ueno, Tokyo

Philippe JACQUEMART
1953, Charleroi (BE)

rue de la Verrerie, 28
B-6470 Sivry-Rance (BE)
Tel.: +32-60 41 18 00
Mob.: +32-496 95 72 05
philippejacquemart690@gmail.com

Formation

Académie des Beaux-arts de Charleroi et Tournai (dessin, gravure, sculpture, céramique)
Agrégé de l'enseignement supérieur pédagogique en Arts plastiques

Quelques bêtises...

Lauréat du concours Articulation / Palais des Beaux-arts, Bruxelles
Un arbre se meurt Événement / Installation, Charleroi
Lauréat du prix "Art vidéo" Page d'écriture vivante Installation PBA, Charleroi
Symposium de sculpture. Exposition "La pierre dans l'art contemporain" Atelier 340, Bruxelles
Quand la terre et l'eau regardent le ciel. Installation céramique, Autelbas
Le temps, l'histoire, la nature, un éternel recommencement / Installation mobile
Binche expo "Ramp'Art"
Sept jets d'eau pour sept communes / Fontaine publique, Florennes
Croix de feu, un soir de tristesse. Installation / Musée d'Art contemporain, Liège
Le chant des blés / Polymachina, France, Belgique / Installation mobile
Pour des idées... Installation céramique / Centième anniversaire de la ligue des droits de l'homme, Bruxelles
Tour de lumière / six trophées pour le prix de la prévention de la criminalité / Marbre, verre et lumière, Bruxelles
Entre être et hêtre / Installation roseaux et verre / Exposition / Médiatine, Bruxelles
Tensions / Sculpture mobile / Wolubilis / Exposition Turbulences, Bruxelles
Cocon / sculpture événement / Expo Mut'art, Bruxelles & Louvain La Neuve

Natasja LEFEVRE
1968, Nieuwpoort (BE)

Atelier
Steenbakkerijstraat, 22
B-8450 Bredene (BE)
Tel.: +32-59 32 61 98
Mob.: +32-486 39 22 23
info@natasjalefevre.be
www.natasjalefevre.be

Autodidacte

Groepstentoonstellingen

Van 1999-2010 in galerijen en kunstmanifestaties, in binnen en buitenland.

Individuele tentoonstellingen

- 2010 "Seeds & Bones", de egeantier, Otegem
- 2008 CC Stroom, Berlare
- 2006 Raadskelder, Sluis, Nederland

Onderscheidingen en prijzen

- 2009 "Westerwaldprize 2009", keramiek-museum Horh-Grenzhausen, Germany selectie drie werken & catalogus
- 2006 Werk aangekocht door museum van keramiek en design in Kortrijk
- 2005 Vierjaarlijkse Prijs voor Kunstambachten van de Provincie West-Vlaanderen 2005, selectie (cat.)
- 2002 Vierjaarlijkse Prijs voor Kunstambachten van de Provincie West-Vlaanderen 2001, tweede premie (cat.)
- 2001 Stimulans 01, selectie & vermelding (cat.)
- 2000 Provinciale Prijs voor Kunstambachten en Industriële vormgeving van West-Vlaanderen 2000, Keramiek, selectie (cat.)
- 1999 Keramiek hedendaagse vormgeving: "Terra Brughenis", selectie (cat.)

Jessica LLOYD-JONES

1983, North Wales (GB)

mail@jessicalloyd-jones.com

www.jessicalloyd-jones.com

Education

2005-2007 MFA Sculpture, Edinburgh College of Art

2002-2005 BA (Hons) Fine Art, First Class, Staffordshire University

Selected Exhibitions

2010 SOFA, New York; Contemporary Art from Wales, Fraser Gallery, Maryland, USA

2009 Royal British Society of Sculptors Bursary Exhibition, Royal British Society of Sculptors, London; Safile Residency, Ruthin Craft Centre, Ruthin; Biosmos NaCl, Heart Fine Art Gallery, Edinburgh

2008 Conjunction 08 : Fantastic, Fake and Found, in association with Air Space Gallery and Staffordshire University, Stoke-on-Trent; Cargo 1, Ullapool Visual Arts, Scotland (touring); Electric Blue, OXO Tower, London

2007 Magazine 07, Site specific art commissioned by Edinburgh Sculpture Workshop for the Edinburgh Festival; Site, The Dick Institute, Kilmarnock; Time, Burghley Sculpture Garden, Burghley

2006 Swap 195, Gallery North, Northumbria University

2005 Co-ordinates, The International Harlech Biennale, North Wales

2004 The International Festival of Glass, British Glass Biennale, Stourbridge

Awards and Prizes

Glass Art Society Emerging Artist Lecture Award, 40th Annual conference, Louisville, Kentucky, USA, 2010
Royal British Society of Sculptors Bursary Award, London, 2009
Safile Public Art Residency, Ruthin Craft Centre, Wales, 2009
UrbanGlass Visiting Artist Fellowship, New York, 2008

Kate MAESTRI

1968, London (GB)

Studio 2, 65 Torbay Road

GB-NW6 7DU London (GB)

Tel.: +44-20 7604 4022

info@katemaestri.com

www.katemaestri.com

Education

1997-1999 MA Architectural Glass (Distinction), Central St Martins College of Art and Design, London

1994-1996 MA Public Art and Design, Chelsea School of Art and Design, London

1989-1992 BA Public Art and Design, practice based specialising in glass, Chelsea School of Art and Design, London

Selected Exhibitions and Commissions

2010 Circus, Contemporary Applied Arts, London (solo)

2009 Ten-storey stained glass atrium for Liverpool John Moores University, Architect: ADP Architects; Wolverhampton travel interchange: pedestrian bridge and overhead canopies, Architect: Austin-Smith: Lord

2008 Reflect Forward, Craft Central, London (solo); Two-storey stained glass entrance pavilion for Environment Agency HQ, Cathedral Square, Bristol, Architect: Alec French Architects

2007 The London Design Festival, Royal Festival Hall, London

2005 Materialize, The Arts Gallery, London; Kate Maestri, Redbox Gallery, Newcastle (solo)

2004 200m curved and structural, stained glass balustrade, The Sage Music Centre, Gateshead, Architect: Foster & Partners, London

2002 Designers Block, Milan, Italy

2001 Thirtysomething, Applied Arts Agency, London

2000 Home Autour du Monde, Brussels

Awards and Prizes

Evening Standard best interior product (glass wall panels), Chelsea Craft Fair, 2002

Yves MALFLIET

1962, Hamme (BE)

Tel.: +32-3 233 60 09

Mob.: +32-496 51 94 13

yves.malfliet@skynet.be

Mastership Fine Arts Belgium / Spain

Prizes / Selections

1988 Winner Provincial Prize of East-Flanders for ceramics
Gent - Belgium

1990 Winner Kunst-Jugendgestalte, Bavarian State Award Munich - Germany

1993 Winner Bienal Internacional de Ceramica Artistica, Aveiro - Portugal

1997 Invited Artist with one-man-show Aveiro - Portugal (Bienal)

Selections in international art competitions

1989 Faenza Italy

1995 Design Museum Gent

2009-2010 Cerco Spain

2009 Biennial Talavera Spain

2010 L'Alcora Spain

2001/2003/2006/2009 International Triennial Contemporary Art Tempus Arti, Landen-curator Jan Hoet (2009)

Galleries

1990 Galeria Paraninfo, Tenerife - Spain

1991-1995 Gallery Desko - Kortemark

1992 Gallery Artema, Mechelen

1993 Gallery Gaudi, Heerlen-Landgraaf - Holland

1993 Gallery Christine Colmant, Brussels

1996 Gallery Lot Duynstee, Maastricht - Holland

1995/2006 Dagmar de Pooter Gallery - Antwerp

2010 Frank Steyaert Gallery - Gent

Important exhibitions

1988 Design Museum - Gent

1992 Beeldig Prinsenpark-Retie, curators Flor Bex / Jef Geys

1993 Clay-Art in the Benelux: Museum Schiedam - Holland, Schloss Bourglinster - Luxemburg, De Oosterpoort Groningen - Holland, P.M.M.K. Ostend - Belgium

1996 Flemish Cheer, De Brakke Grond, Amsterdam - Holland

Benjamín MENÉNDEZ
1963, Avilés, Asturias (ES)

Ferroñes, 20
E-33470 Llanera, Asturias (ES)
Tel.: +34-985 773 250
benjaminenendez@wanadoo.es
www.benjaminmenendez.com

Exposiciones Individuales

- 2009 Facultad de Filosofía y Letras,
Universidad de León, *Páginas de Tierra*
2008 Galería Vértice, Oviedo, *Blanco roto
versus color*
2007 Centro Municipal de las Artes de
Alcorcón, Madrid, *Territorios Claroscuro*
2006 Galería Nogal, Oviedo, *Arcas de color*
2005 Centro Municipal Arte y Exposiciones,
Avilés, Asturias, Proceso constructivo
escultura *Avilés*; Galería Altamira,
Gijón, Asturias, *Árbol*

Exposiciones colectivas

- 2009 Laboral Centro de Arte y Creación
Industrial, Gijón, *El pasado en el
presente y lo propio en lo ajeno*; Pazo
da Cultura de Pontevedra, Centro de
Artes de Caldas da Rainha y Museo del
Azulejo de Lisboa, *Escultura Cerámica
Ibérica Contemporánea*; Passagen
Linköpings kondsthall, Linköping,
Suecia y Museo Barjola Gijón, *Sights
for now*; Qube Arts, Community Action.
Oswestry (Inglaterra), *Extramuros*
2006 Museo de Lanificio, Universidad da
Beira Interior, Portugal y Museo Antón de
Candás (Asturias), *Extramuros*; Centro
de artesanía de Aragón, CERCO'06,
Zaragoza, *Cerámica en el aire*
2005 Salas, Asturias, *La Escultura en el
Norte 3*
2004 Itinerante: Córdoba, El Vendrell-
Tarragona, Zaragoza, Avilés-Asturias
y Lugo

Enric MESTRE
1936, Alboraiia – Valencia (ES)

Workshop :
Polígono Industrial nº3, calle 3, nº 48
E- 46120 Alboraiia, Valencia (ES)
Tel. / Fax : +34-961 856 850
mestreestelles@yahoo.es

**Exposiciones individuales nacionales e
internacionales**

- 1990 Galería Mácula, Alicante
1991 Galería Leonelli, Lausana, Suiza;
Museo de Cerámica de Barcelona
1994 Musikhuset Aarhus, Dinamarca, Junto a
Rie Toft; Galería Norby, Copenhague,
Dinamarca
1996 Galería Norby, Copenhague,
Dinamarca; Institut Municipal de
Cultura, Meliana, Valencia
1997 Kunsthalle Wil, Suiza
1999 Sala Parpallò, Centre Cultural de la
Beneficència, València, Galería Eléna
Ortillés-Fourcat, París
2000 Lappeenranta K'2000 Etelä-Karjalan
Taidemuseo; South Carelia Art
Museum Lappeenranta-Finland
2001 Galería i Leonarte, Valencia
2002 Galería Besson, Londres; Galería
Kunstforum, Kirchberg, Suiza
2004 Galería Vromans, Amsterdam; Galería
Kunstforum, Solothurm, Suiza
2005 Galerie B15, München, Alemania
2009 Galería Kunstforum, Solothurm, Suiza;
"Cuatro temas, cuatro miradas",
Galería Leonarte, Valencia

Xavier MONSALVATJE
1965, Godella, Valencia (ES)

Calle 138 B nº8
E-46113 Moncada, Valencia (ES)
Tel.: +34-670 30 06 58 / +34-961 39 31 26
xaviermonsalvatje@yahoo.es
www.terra.es/personal/phormiga/monsalvatje

Exposiciones individuales

- 2000 "Las Ciudades y la Memoria", Museo
de la Rajoleria (MURPA), Paiporta,
Valencia; "Medidas del Silencio",
Centro Cultural La Asunción,
Diputación de Albacete, Albacete
2001 "Las Ciudades y la Memoria",
Contemporánea Centro de Arte,
Granada
2002 "Los Catafalcos de Bamako", Espacio
C, Camargo, Santander, Junto a Oscar
Mora; "Los Catafalcos de Bamako",
Lavandería Fundació, Barcelona
2003 "Paisatges Fragmentats", Sala de
exposiciones Picanya, Valencia;
"Estructuras de la Memoria", Galería
Sargadelos, Barcelona
2004 "Estructuras de la Memoria", Galería
Sargadelos, Madrid; "Lugares de
Vigilia", Galería Benito Esteban,
Salamanca
2005 "En Peligro Permanente", Casa Museo
Alfonso Ariza, La Rambla, Córdoba
2006 "En Peligro Permanente", Galería
Sargadelos, Barcelona
2009 "In Permanent Danger", Galería Judy
Sraten, Horts, Holanda

Katharine MORLING

1972, Bedford (GB)

Studio 205

Creekside, Deptford, 18-22

GB-SE8 3DZ London (GB)

Tel.: +44-79 7604 0517

katharine@morling1.freemove.co.uk

www.katharinemorling.co.uk

Education

2007-2009 MA Glass and Ceramics, Royal College Of Art, London

2003-2004 Cockpit Arts Professional Development Program, London

2000-2003 BA (Hons) Ceramics, First Class, Falmouth College of Art, Falmouth

Selected Exhibitions

2009 The Show, Royal College of Art, London

2008 Mikimoto, Bond Street, London; Reflections, Sir John Soane's Museum, London

2007 These are a few of my Favourite Things, Badcocks Gallery, Penzance; Summer Exhibition, V&A Shop (Crafts Council Showcase), London

2006 Falmouth Designs, Design Museum, London; Origin: The London Craft Fair, Somerset House; Ceramic Art London, Royal College of Art, London; Tower Bank Street, Canary Wharf, London

2005 Yorkshire Sculpture Park, Yorkshire; Rufford Craft Centre, Nottinghamshire; New Talent, Roger Billcliff Gallery, Glasgow

2004 New Designers One Year On, London Design Centre; Setting Out, Contemporary Ceramics

Awards and Prizes

Royal Over Seas League Trophy Commission, 2009

museummaker lead artist, Nottingham Museum, 2007

Arts Council Award for the Arts, 2006

Crafts Council Development Award, 2005

Keiko MUKAIDE

1954, Tokyo (JPN)

WASPS Studio

Stockbridge

GB-EH3 5AY Edinburgh (GB)

keikomukaide@hotmail.com

Education

MA Ceramic & Glass, Royal College of Art, UK
BA Visual Communication Design, Musashino Art University, Tokyo Japan

Selected Exhibitions

2009 Light of the North, Innovative Craft, Edinburgh (solo)

2007 The Memory of Place, York St Mary's Church, York Museums Trust, (solo); Aurora, The Scottish Gallery, Edinburgh (solo)

2006 Light of the North (site-specific installation), Tate St Ives (solo)

2003 Spirit of Place, Talbot Rice Gallery, Edinburgh, touring to Ebeltoft Glasmuseum Denmark (solo)

2001 Miegakari: Between Seen and Unseen, The Hill House, Scotland (solo)

2000 Hydrosphere, Aberdeen Art Gallery (solo)

1997 Glass-Dry Landscape Garden, Manchester Arts Galleries (solo); Keiko Mukaide, Braggiotti Gallery, Amsterdam, Netherlands (solo)

1996 Dry Landscape Garden, The Scottish Gallery, Edinburgh (solo); Keiko Mukaide, Sunderland City Library and Arts Centre (solo); Keiko Mukaide, Galerie L, Hamburg, Germany (solo)

1995 Keiko Mukaide Musée du Verre de Sars-Poteries, France (solo)

1993 The Glass Show, Crafts Council, London

Selected Public Collections

The Corning Museum of Glass, New York, Victoria & Albert Museum, London, Crafts Council, London, Aberdeen Art Gallery and Museum, Scotland, Kunstmuseum Düsseldorf, Germany

Awards and Prizes

The Creative Scotland Awards, The Scottish Arts Council, 2000

The New Work Fund (National, Lottery) the Scottish Arts Council Scotland, 2002

Yukiko MURATA

1961, Ishikawa (JP)

C/ Monèc 9, 2-1

E-08003 Barcelona (ES)

Tel.: +34-93 319 89 06

yukikobcn@yahoo.co.jp

Actividades

Desde 1992 Docència de disseny de vidriu en Centre del Vidre de Barcelona

Desde 1993 Profesora Invitada para los cursos de vidrio y cerámica en diversas escuelas, universidad y asociaciones en España y Francia

Desde 2001 Ponente para las conferencias sobre arte, artesanía, cultura japonesa, y últimos años sobre el tema del arte y medio ambiente

Desde 1992 Exposiciones individuales y colectivas en España, Holanda, Japón, Alemania, Dinamarca, Estados Unidos, Suiza, Bélgica, Andorra, Inglaterra

Comisiones en arquitectura

1995 Diseño de vidriera para Casa Sorge, Lleida

1996 Diseño de vidriera para Iglesia Lingola, Lleida

2005 Diseño de vidriera para Iglesia Belianes, Lleida

Obras por colección permanente

Danmark Design Skole, Copenhague, Dinamarca

Nexø Museum, Bornholm, Dinamarca

Whitegold, Imerys China Clay Museum, Cornwall, Inglaterra

Eric PIPIEN

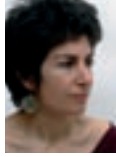
1965, Merksem (BE)

Plantenstraat, 69
B-8400 Oostende (BE)
Mob.: +32-497 43 02 41
eric.pipien@skynet.be

- 1981-1983 Opleiding laboratoriumglasblazer, Mol
- 1984-1992 Werkzaam als warmglasbewerker bij verschillende firma's in België en Nederland.
- 1992-1999 Opleiding glaskunst IKA, Mechelen
- 1995-nu Diverse workshops, o.a. bij Koen Vanderstukken, Hubert Stern, Giampaolo Amoroso, Inge Lauwers, David Reekie, Michael Ruh...
- 2000-2006 Leraar IKA Mechelen afdeling glaskunst.
- 2000-2002 Gastdocent glastechniek aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten, Antwerpen.
- 1999-2002 Leraar lampwerk, vervaardigen van sier- en gebruiksvoorwerpen in glas. Syntra-West, Brugge.
- 1998-nu Begeleiding van verschillende workshops in België en Nederland.
- 2007-nu Glasblazer voor Het Glazen Huis, Lommel.
- 2007-nu Werkplaatsverantwoordelijke glas, aan Sint-Lucas, hogeschool voor Wetenschap & Kunst, Gent.

Werk in bezit van :

Stad Lommel
Glasmuseum Ebeltoft (DK)

María ORIZA

1964, Aranda de Duero (ES)

Sierra de Madera, 11
E-28053 Madrid (ES)
Tel.: +34-91 478 109 / +34-60 954 60 76
morizaperez@gmail.com
www.mariaoriza.com

Miembro de la Academia Internacional de Cerámica, AIC, Ginebra

- 2009 Segundo premio IV Bienal Internacional de Cerámica Ciudad de Talavera; Museo Flicam, exposición permanente Artistas españoles, Fuping Pottery Art Village, Weiman, China
- 2008 Primer premio VII Concurso Internacional de Cerámica Contemporánea Cerco 2008; Individual Filtros, Aranda de Duero, Burgos
- 2007 Elegida miembro de la Academia Internacional de Cerámica, AIC, Ginebra
- 2006 Premio Accésit VI Concurso Internacional de cerámica contemporánea Cerco-Aragón 2006; Primer premio exaequo Concurso Nacional de Cerámica "Caja Jaén" 2006
- 2005 Premio Adquisición Concurso de Artes Plásticas y visuales de Móstoles 2005
- 2004 Premio Ciudad de Castellón 2004, Modalidad de Pieza Plana; Cerámica Española Contemporánea en Taiwán, 2004, Museos de Taipei, Caotun y Kaoshiung; Colectiva Bienal de Cerámica Artística Fuji 2004, Japón
- 2003 Individual Galería Sargadelos, Madrid, diciembre 2003; Individual "Reglones Torcidos", Caja Duero Palencia, junio 2003
- 2000 Individual "Inhabitables", Museo de Cerámica de Aranda de Duero, mayo de 2000
- 1994 Individual "Campos impensados", Galería M.W. Madrid, Diciembre de 1994

Rafa PÉREZ

1957, Haro, La Rioja (ES)

Avd. Bretón de los Herreros, 17
E-26200 Haro, La Rioja (ES)
Tel.: +34-31 02 56
rafapharo@yahoo.es

Miembro de la Academia Internacional de Cerámica

Exposiciones individuales

- 1991-06 Galería Adama, Madrid
- 2000 Galería Els Escudellers, Barcelona
- 2003 Estados de la Materia, Manises, Valencia; Rafa Pérez "Contra- Dicción", Centro Joaquín Roncal, Zaragoza; Rafa Pérez "Contra- Dicción", Capilla Santa María, Lugo; Galería Ayuntamiento de Arrabal, La Rioja
- 2007 Galería Delta Arte, San Sebastián; ACC, Galería Barcelona; Galería Caja Rioja, Logroño, La Rioja; Galería Dahe, Las Palmas de Gran Canaria
- 2008 Galería Puls Cerámica Contemporánea, Bruselas; Galería La Escalera, Cuenca

Exposiciones colectivas

- 2005 "Cerámica Española Contemporánea", Sala de Exposiciones del Instituto de Investigación Artística de Taiwán, Caotun, Taiwán; Museo Municipal de Bellas Artes de Kaosshiang, Taiwán
- 2006 "La Cerámica Española y su Integración en el Arte", Museo Nacional de Cerámica, Valencia
- 2007 "Escultura Cerámica Ibérica Contemporánea", Santiago de Compostela. España y Portugal; "Avantcraft" Irlanda, Paris, Lisboa y Lugo; Galería Magenta 52, Milán, Italia
- 2008 "Ceramic Art London 2008", Royal College of Art London

Nicholas RENA

1963, London (GB)

www.nicholasrena.com

Education

1993-1995 MA Ceramics, Royal College of Art

1985-1987 MA Architecture, Cambridge University

1982-1985 BA Architecture, Cambridge University

Selected Exhibitions

2010 Proving Ground, Marsden Woo Gallery, London; The Grainer Collection: Contemporary British Ceramics, Mint Museum of Craft and Design, North Carolina

2009 Nicholas Rena and Julian Schwarz, The Louvre, Musée des Arts Décoratifs, Paris

2008 Jerwood Contemporary Makers, Jerwood Space, London; The Intended, The Scottish Gallery, Edinburgh (solo)

2007 Habits of the Saints, Barrett Marsden Gallery (solo)

2004 Nicholas Rena, The Scottish Gallery, Edinburgh (solo); Nicholas Rena, Galerie Puls, Brussels, Belgium (solo)

2003 Transit Space, Barrett Marsden Gallery, London (solo)

2002 Nicholas Rena, Garth Clark Gallery, New York (solo); Nicholas Rena and Karen Bennicke, Galleri Norby, Copenhagen

2001 Jerwood Prize for the Applied Arts, Crafts Council, London; Nicholas Rena, Barrett Marsden Gallery, London (solo)

2000 New Masters, Old Masters, Oxford Gallery, Oxford; British Ceramics at Keramikmuseet Grimmerhus, Denmark; Nicholas Rena, Garth Clark Gallery, New York (solo); New Faces, V&A, London; New Directions in Ceramic Sculpture, Glynn Vivian Gallery, Swansea; Firing Imagination, British Council touring Brazil

1999 Still Life, Contemporary Applied Arts, London; The Vessel Reassessed, The Scottish Gallery, Edinburgh

Xavier TOUBES

1947, A Coruña (ES)

741 N. Marion, Oak Park

IL-60302 Chicago (US)

Tel.: + 1 708 763 9633

xtoubes@saic.edu

www.saic.edu/gallery/saic_profile_faculty.php?type=Faculty&album=756

Biography

Xavier Toubes. A Coruña, Spain. Worked in an international bank in Spain and London until 1974. Studied at Goldsmith's College University of London and Alfred University, New York. He was professor of art at UNC Chapel Hill, 1983-93. He has exhibited frequently in both the USA and Europe and also in Asia, and lectured in numerous Universities and international forums. He is a member of the International Academie of Ceramics (Genève, Switzerland) since 1986. His awards include a grant from the Ministry of Culture of Spain and a National Endowment for the Arts Fellowship.

In 1989 he became involved in the creation of the European Ceramics Work Centre in 's-Hertogenbosch, The Netherlands, and was the Artistic Director from its opening in 1991 until the autumn of 1999 when he started teaching at the School of the Art Institute of Chicago. His work is in private and public collections in USA, Europe and Asia.

Annie TURNER

1958, Suffolk (GB)

Studio 2DE

Vanguard Court, 36 - 38 Peckham Road

GB-SE5 8QT London (GB)

Tel.: +44-20 8691 6792

annieturner@mac.com

Education

1980-1983 MA Ceramics, Royal College of Art, London

1976-1979 BA (Hons) Three Dimensional Design and Ceramics, Bristol Polytechnic, Bristol

Selected Exhibitions

2010 Collect, Saatchi Gallery, London, represented by Joanna Bird Pottery; Modern British Potters, Goldmark Gallery, Rutland

2009 Wish List, Contemporary Applied Arts, London; Diverse Practices, Barrett Marsden Gallery, London

2008 Monochrome, Lund Gallery, Yorkshire; Twenty years. Twenty Pots, Galerie Besson, London

2007 Hue Line & Form, Contemporary Applied Arts, London; River, Royal Birmingham Society for Artists, Birmingham (solo)

2006 Classic Contemporary Ceramics, Galerie Besson, London; Group Exhibition, Keramik Symposium Gumunden, Austria (touring)

2005 Contemporary Potters, Galerie Besson, London; Focus, Contemporary Applied Arts, London

2004 Annie Turner, Galerie Besson, London (solo)

2000 Mixing It, Dartington Arts Centre, Dartington

1996 New Focus, Contemporary Applied Arts, London

1992 Aspects of Sculpture, Galerie Hardwick, Munich

1991 Gaste aus England and Wales, Museum Fur Kunst und Gewerbe, Hamburg

Selected Public Collections

Shipleigh Art Gallery, Gateshead; National Museum Of Wales, Cardiff; Fitzwilliam Museum, Cambridge; State University, Buffalo, USA

Prizes and Awards

Ceramic Art London, Royal College of Art, London, N.A.C.H.E prize for Excellence, 2005

Ann VAN HOEY
1956, Mechelen (BE)

Ridder Dessainlaan, 9
B-2800 Mechelen (BE)
Mob.: +32-478 52 16 04
van.hoey.ann@telenet.be
www.annvanhoeey-ceramics.be

- 1979 Diploma Handelsingenieur – RUCA (Antwerpen)
2006 Diploma Keramiek – Instituut voor Kunst en Ambacht (Mechelen)

Prijzen en selecties

- 2010 Selectie voor de "Biennale de la Céramique d'Andenne"
2009 Prijs van de Internationale Biënnale Kapfenberg, Oostenrijk; Bronzen medaille op de "World Ceramic Biennale 2009" Seoul, Zuid-Korea; Bronzen medaille op "Ceramica Multiplex" Varazdin, Kroatië; Concours International Tasse et Sous-tasse, Carouge, Zwitserland
2008 Henry Van de Velde-label; Biennale International de Céramique contemporaine Vallauris, Frankrijk

Tentoonstellingen

- 2010 Meister de Moderne, Munchen, Duitsland
2009 Solo-exhibition *Less is More* in Galerie Hélène Porée, Parijs; The World Cup, Galerie Frank Steyaert, Gent
2008 Puls Gallery : duo-tentoonstelling met Gustavo Pérez, Brussel; Biennale International de Céramique contemporaine Vallauris, Frankrijk

Werk in collectie

Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis, Brussel
Design Museum, Gent
Cultureel Centrum Het Gasthuis, Aarschot
World Ceramic Exposition Foundation, Seoul, Zuid-Korea
City Museum of Varazdin, Kroatië
Privécollectie Frank Steyaert en vele andere

Publicaties

"The Reinvention of the Pottery Bowl" New Ceramics, 6/09
"Über Ann Van Hoey", CeramicsMagazinEurope, 3/2009
"Minimalisme et Sensualité", Revue de la Céramique et du Verre, 164/09

Xohan VIQUEIRA
1952, A Coruña (ES)

C/ Alquería Alta nº 7
E-46131 Casas de Bárcena, Valencia (ES)
Tel.: +34-65 04 04 260
info@xohanviqueira.com
www.xohanviqueira.com

Premios más relevantes

2º Premio en la Bienal Internacional de Cerámica Artística de Aveiro'99, Portugal, 1999; Premio INAX, Tokoname, Japón, 1994; Premio II Certamen de Artes Plásticas, Isaac Díaz Pardo, Diputación Provincia de La Coruña, 1991; 1º Premio Cerámica Actual en el Certamen Nacional de Cerámica "Ciudad de Talavera", Talavera de la Reina, 1990; Premio J. L. Lahuerta Palop en el VIII Concurso Nacional de Cerámica, Manises, Valencia; 2º Premio en el IX Concurso Nacional de Cerámica, Quart, Gerona; 1º Premio en el IX Concurso Nacional de Cerámica L'Alcora; 1º Premio en la Bienal Internacional de Cerámica Artística de Aveiro'89, Portugal, 1989

25 exposiciones individuales en España y Portugal de 1975 a 2006. 33 exposiciones colectivas en España, Portugal, Japón, Corea y China de 1988 a 2009.

Obra en museos

Museo Nacional de Cerámica González Martí; Museo y fábrica de Sargadelos, Lugo; Museo de Cerámica de Alcora; Murales, fuentes y esculturas en la Escuela de Educación Especial "Rainha Dª Leonor", Caldas da Rainha, Portugal; Centro para la promoción de la Artesanía de Seúl, Corea del Sur; Flicam (FuLe International Ceramic Art Museums), Fuping, Provincia de Shaaxi, China.

Lydia WAUTERS
1958, Uccle (BE)

Beaulieu, 18
B-6972 Erneuville (BE)
Tel.: +32-84 45 79 01
lydia.wauters@fragment.be
www.fragment.be

Formation / Stages

Céramique à l'Académie des Beaux-Arts "De Meiboom" à Halle, professeur Mieke Everaet
Plusieurs stages auprès de céramistes internationaux en résidence en Belgique
Stage Fours-sculpture auprès de Emile Desmedt
Stage Terre-papiers auprès de Patty Wouters

Expositions

- 2009-2010 "Singular / Pluriels", Carte Blanche à Marie Chantelot
• Maison de la Culture Famenne-Ardenne – Marche en Famenne
• WCC-BF – Mons
• Les Chiroux Centre Culturel – Liège
• Iselp – Bruxelles
2008 ACLB – Bureau des Anciennes Forges – Site Montauban – Buzenol
2000 "The sixth Taiwan Golden Cermaicx Award" – Taipei County Yinko Ceramics Museum – Taiwan; "En het licht speelt..." – GC De Boesdaalhoeve – Sint-Genesius-Rode
1999 Sint Vincentiuskerk – Buizingen; "Keramiek" – GC De Moelie – Linkebeek
1995 "Ceramica Divertimento" – De Cam – Gooik

Fabienne WITHOFS
1962, Ans (BE)

ru de les Waleffes, 1
B-4530 Vaux et Borset (BE)
Tel.: +32-19 56 77 85
fabienne.withofs@diagenode.com

- 1984 Etudes Beaux Arts St-Luc Liège
Depuis 1998 Professeur à l'Académie des Beaux-Arts de Huy

Expositions à l'étranger : Japon, Chine, France, Hollande, Allemagne, Espagne et Belgique
Performances et recherches de cuisson dans des lieux insolites
Résidence d'artiste en Chine

Organisation

WCC•BF

Partenariat

Crafts Council (GB)
Design Vlaanderen
Fundesarte (E)
Ville de Mons

Coordination

Anne Leclercq

Commissaires**Belgique**

Jean Claude Legrand et Frank Steyaert

Espagne

Alberto Andrés,
avec la collaboration de Laura Miguel,
Fundesarte

Grande-Bretagne

Julian Stair,
avec la collaboration de Charlotte Dew,
British Crafts Council

Scénographie

Jean Claude Legrand

Traductions

Right-Ink, Pascale De Visscher,
Crafts Council, Fundesarte

Avec le soutien du

Ministère de la Communauté française,
Service des Arts plastiques

Conception graphique

Luc Vandensteene, www.exnihilo.be

Imprimé par

European Graphics

Editeur responsable

World Craf Council-
Belgique francophone, asbl
Les Anciens Abattoirs
Rue de la Trouille, 17/02
B-7000 Mons (Belgique)
www.wcc-bf.org

Organisatie

WCC•BF

Partnership

Crafts Council (GB)
Design Vlaanderen
Fundesarte (E)
Ville de Mons

Coördinatie

Anne Leclercq

Curatoren**België**

Jean Claude Legrand en Frank Steyaert

Spanje

Alberto Andrés,
met de medewerking van Laura Miguel,
Fundesarte

Groot-Brittannië

Julian Stair,
met de medewerking van Charlotte Dew,
British Crafts Council

Scenografie

Jean Claude Legrand

Vertalingen

Right-Ink, Pascale De Visscher,
Crafts Council, Fundesarte

Met de steun van

De Franse gemeenschap,
Dienst Plastische Kunsten

Lay-out

Luc Vandensteene, www.exnihilo.be

Gedrukt door

European Graphics

Vertegenwoordelijke uitgever

World Craf Council-
Belgique francophone, asbl
Les Anciens Abattoirs
Rue de la Trouille, 17/02
B-7000 Mons (Belgique)
www.wcc-bf.org

Organisation

WCC•BF

Partnership

Crafts Council (GB)
Design Vlaanderen
Fundesarte (E)
Ville de Mons

Coordination

Anne Leclercq

Curators**Belgium**

Jean Claude Legrand and Frank Steyaert

Spain

Alberto Andrés,
supported by Laura Miguel,
Fundesarte

United Kingdom

Julian Stair,
supported by Charlotte Dew,
British Crafts Council

Exhibition design

Jean Claude Legrand

Translations

Right-Ink, Pascale De Visscher,
Crafts Council, Fundesarte

With the support of

The French Community,
Fine Arts Service

Graphic design

Luc Vandensteene, www.exnihilo.be

Printed by

European Graphics

Editor & Publisher

World Craf Council-
Belgique francophone, asbl
Les Anciens Abattoirs
Rue de la Trouille, 17/02
B-7000 Mons (Belgique)
www.wcc-bf.org

Organización

WCC•BF

Partnership

Crafts Council (GB)
Design Vlaanderen
Fundesarte (E)
Ville de Mons

Coordinación

Anne Leclercq

Curadores**Belgica**

Jean Claude Legrand y Frank Steyaert

España

Alberto Andrés,
con la colaboración de Laura Miguel,
Fundesarte

Gran Bretaña

Julian Stair,
con la colaboración de Charlotte Dew,
British Crafts Council

Diseño

Jean Claude Legrand

Traducciones

Right-Ink, Pascale De Visscher,
Crafts Council, Fundesarte

Con el apoyo de

La Comunidad Francesa,
Servicio de artes plasticas

Diseño gráfico

Luc Vandensteene, www.exnihilo.be

Impreso por

European Graphics

Editor responsable

World Craf Council-
Belgique francophone, asbl
Les Anciens Abattoirs
Rue de la Trouille, 17/02
B-7000 Mons (Belgique)
www.wcc-bf.org

WCC•BF**MONS**

eu trio.be

design vlaanderen

ISBN : 978-2-87536-003-8
EAN: 9782875360038
D/2010/6269/3

9 782875 360038

Supported by
ARTS COUNCIL ENGLAND

LE SOIR

ISBN : 978-2-87536-003-8
EAN: 9782875360038
D/2010/6269/3

WCC•BF

 World
Crafts Council
Europe

design
vlaanderen

M♥NS

 CULTURE
ARTS PLASTIQUES